

MÁSOK

IV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

1994. JANUÁR

148 Ft

Buék

Egy újabb szilveszter közelg száguldva. Azt hiszem, most kéne számadást csinálni, de tudjátok ki.. Fogadalmat sem teszek. Új életet sem kezdek.

Egyébként (ne áruljátok el senkinek) ez a szilveszter, ez is csak egy nap. Egy kisegérnek olyan mint a többi (hacsak pont aznap nem kapja el a macska). Csak mi, valami miatt pont ezen a napon jobban akarjuk érezni magunkat, mint máskor. Görcsösen. És egész éjszaka. Pedig én már tizenegy felé szeretnék ágyba bújni (ilyenkor azt sem bánom, ha egyedül), ezzel szemben kitámasztom aláhanyatló szempilláimat és ádázul vigyorgok, amikor azt hiszem, hogy épen rámnéz valaki.

És persze vedelem a pezsgőt. Többet, mint máskor egész évben, mert egyébként utálok. De most ott tülekszem a többiekkel a habzó üveg körül és boldogan sikkantga-

tok, ahányszor pukkanást hallok. Szörnyű.

Jön megint egy nemakaromtud-nihogyhányadik szilveszter. Egy újabb mérőföldkő, aminek örülni kell. Már számtalanszor elhatároztam, hogy ezen a napon otthon maradok, iszom egy citrompótlós teát és jó korán magamra húzom a paplant. Ezzel szemben vad fogyókúrába kezdek és a hátralevő két hetet a gőzben izzadom végig. Az utolsó nap új nadrágot veszek (mert már egyik sem jön rám), meg két papírtrombitát, mert az egyik úgyis bedöglök az első fújás után.

Jöjjön tehát ez a citrompótlós hangulatú pezsgős, vagy pezsgős hangulatú citrompótlós szilveszter. Jöjjön a petárdáival, a hangoskodásával, a keserűségével, a nosztalgiajával, az emlékekkel, a reményeivel, a terveivel, a vágyaival, mert elkerülni úgysem lehet. Jöjjön az új év. BUÉK!

Egy hét RÓZSASZÍN ködben

...tanácsot adott és bátorított, hogy megmondhasd végre másnap otthon, a munkahelyeden, a barátaidnak, hogy igen, ezen a héten minden nap a Toldiban vagyok, AZON a fesztiválon. (Összeállítás: a Pink Week-ről 3-13. old.)

GYŐZELEM MELEG SEGÍTSÉGGEL

...felrémltet a veszélye annak, hogy fasiszta polgármester lesz a városnak.

A választást megelőző estén a római meleg diszkókban szennvedélyes beszélgetést tartottak a meleg aktivisták, (19. old.)

A mag egyszer talán kikel

Ez egy baromság. Senki nem lesz meleg attól, hogy megnézi a Kakukktójást.

(Interjú Margitai Ágival 32-33. old.)

Szirének és szirénák

...a nemzeti médiumok után most az „egyéb” sajtó következne. Tényleges értelmiségek híján ugyanis tulajdonképpen a tévét és a rádiót sem tudták megszerzeni. „Mindössze” tönkretenni sikerült a szóbanforgó intézményeket, és még ez is csak felemás módon sikerült nekik; (20-21. old.)

HOL MIT?

Egy hét rózsaszín ködben	4
Nyíltan	6
Vitatott jogok	7
Perzselő filmek	8
Felvonulás	
fáklyafényben	12
Sajtó visszhang	14
Szűrés az aluljáróban	16
Egy gyerek ne járjon kocsnába	17
Győzelem meleg segítséggel	19
Szirének és szirénák	20
A német egyház elismerte a homoszexualitást	22
Társkereső hirdetések	23
Ginsberg a raktárban	31
Pesti meleg műsor	32
A mag egyszer talán kikel (interjú Margitai Ágival)	32
Végleg eltűnt (novella)	34
Utolsó ítélet	36
Ganimédész elrablása	37
Az ember azt gondolná...	40
Egy szerelem emlékére (novella)	43
VándorMások	46
A Club 21 fényei	47
Olvasói levelek	48
Információk	50

Egy hét RÓZSASZÍN ködben

Első Meleg Filmfesztivál Magyarországon

Most, hogy vége a fesztiválnak, egy kicsit kiürült az életem. Ez alatt az egy hét alatt hozzászóltam, hogy ha van egy kis időm, rohanok a Toldi moziba, ahol mindig nyüzsgés fogad, rengeteg ismerőssel találkozom, rengeteg emberrel megismerkedem, és ahol egy kedves fekete lány állandóan a kezembe nyom valamilyen óvszert, a hozzá tartozó prospektussal.

Külföldön volt részem hasonlóban, de azt mindig kívülről, fájó szívvel csodáltam, ahogy az ember megnéz egy gyönyörű tájkon játszódó filmet. Ez meg most az enyém volt. Amikor véget ért az utolsó film is, rendszerint úgy éjfél felé, akkor még átugrott a közönség az Angyalba, ahová a fesztivál ideje alatt ingyen belépővel lehetett menni, vagy a Rózsaszín csokornyakendőbe, ahol száznyolcvanért lehetett enni egy menüt.

A hét végén egész napos programok voltak, délelőtti vita, kerekasztal beszélgetés, délután, este, éjszaka filmek. Ezért az ember már reggel tíz óra felé kissé kótyagosan ott bolyongott egy-két-három kávéval a kezében és hallgatta az előadásokat, meg hozzászólt, meg beleszólt, meg csóválta a fejét, ha

valamivel nem értett egyet és remekül érezte magát.

Rengeteg dolog történt itt először, hiszen maga a fesztivál is első volt: az Első Budapesti Homoszexuális-Leszbikus Film-Fesztivál. És első volt az első esemény is, a magyar-

országi meleg közösségek találkozója, mint nyitó rendezvény. Már ezért is görcsös izgalommal várták sokan, hogy fog sikerülni.

Hamarosan alábbhagyott a görcs, megnyugodtak a kedélyek: az első akadályon simán túljutottak. Nem volt szükség az ajtóban álló két jól megtermett, marcona őrre sem (lehet, hogy a skinheadeket jobban foglalkoztatta a párhuzamosan zajló cigány fesztivál?). A kisteremben rendezett találkozóra legalább hatvanan eljöttek (érintettek és érdeklődők egyaránt) és miközben, csendesen hullottak a falról a kiállít-

tott gyerekrajzok a magyar meleg egyesületek minden különösebb felhajtás nélkül comingoutoltak. És comingoutoltak azok a hozzászólók is, akik az előzetes megbeszéléseken külön megkérték, hogy a nevük sehol ne szerepeljen. Felálltak és bemutatkoztak. Ennek a találkozóknak, ami egy záróközlemény elfogadásával ért véget, óriási felszabadító ereje volt. Ez után egyáltalán nem volt meglepő – és nem is akadt fönn senki szeme rajta –, hogy valaki, az általában viselt piros szalag helyett rózsaszínűt tűzött a mellére.

Az igazi tömeg estére verődött össze. Akkor kissé kipúposodtak a mozi falai, mert jóval többen préselődtek be, mint ahányan befértek. Jobbról is, balról is panaszos hangok firtatták a bennfentesektől, hogy bevinnék-e valami úton-módon őket, mert jegyet már a holnapi előadásra sem lehet kapni. Aztán valahogy mindenki bejutott. Igaz, ülőhelyet csak a fürgébbje tudott szerezni, de a többiek zokszó nélkül kucorodtak a földre. Nemegyszer négyszázan szorongtak a kétszázhatvan férőhelyes nagyteremben.

Lehetetlen volt mind a negyvennyolc filmet végignézni, bár azt

hiszem voltak, akik megpróbálták a lehetetlennel. A videofilmeket a kisteremben vetítették blokkokban (általában szinkrontolmácsolással), a mozifilmeket a nagyteremben lehetett megnézni. Itt tolmácsoló tette mindenki számára érthetővé a történeteket. Elméletileg. A technika nagyon homofóbiásnak bizonyult, mert hol egy lámpa égett ki, hol a tolmácsoló mondott csődöt, hol úgy üvöltött végig a hangszóró, hogy az ember szeme is káprázott belé. Ezeket az akadályokat – amelyek egy frissen és kevés pénzből felújított mozinál óhatatlanul előfordulnak –, jól vette a közönség. Sokkal jobban érezték magukat annál, hogy holmi vacak kis műszaki hiba vagy műsorváltozás kibillentse őket a rózsaszín hangulatból.

Egyetlen igazi incidens történt. Valamelyik esti vetítés előtt, egy félreértés következtében eltűnt a tolmács. A nézőtérről egyre többen kivonultak az előcsarnokba, ott pedig majdhogyanem lincshangulatba lovalták magukat és a tolmácsolókat osztogató kislányoktól követelték vissza a pénzüket.

A délelőtti konferenciák részben az AIDS-ről, részben a kisebbség és a média viszonyáról szóltak. Itt nem kellett közelharcot folytatni az ülésekért. Inkább csak a szakmai közönség volt jelen. A kis létszám azonban nem jelentett érdektelenséget és igen éles viták bontakoztak ki, többek között a magyar AIDS-szűrővel kapcsolatos anomáliákról, a kötelező kontaktuskutatásról – amit főleg a külföldi hallgatók találtak érthetetlennek és felháborítóknak –, vagy arról, hogy a meleg közösségeknek mennyire kellene nyíltan felvállalniuk magukat, szükséges-e a híres emberek önkéntes vagy kényszer coming out-ja és vajon az erős meleg mozgalom fogja emancipálni a homoszexuálisokat, vagy a társadalmi tolerancia erősödését kell megvárni ahhoz, hogy igazi mozgalom alakuljon ki?

A fesztivál résztvevői között fel tűnően sok volt a külföldi. Nem-

csak a meghívott vendégek, azok a rendezők, operatőrök jelentek meg, akiknek az alkotásait bemutatták, hanem az itt tanuló diákok is lelkes látogatói voltak a meleg hétnek. Az ő részvételük nagyban elősegítette, hogy az idei AIDS-világnapi felvonulás sikerebb volt az előzőknél. A mozi elől induló demonstrációhoz minden különösebb gyözködés nélkül csatlakozott az éppen akkor véget érő program közönsége. Egy dudáló, vörös autó után vonult a nyolcvan fős fáklyás menet (vigyá-

zó rendőrök és fotóriporterek hadától körülvéve) a Deák téri aluljáróig, ahol kondomok és röplapok osztogatásával próbálták meg legálább jelképesen felvenni a harcot a mindenkit fenyegető vírussal.

A fesztivál alatt még nem készült el a végleges elszámolás, de a szervezők a költségeket több, mint egymillió forintra becsülték, ami a szponzorok, a The British Council, a Francia Intézet, a budapesti Goethe Intézet, a Galéria 56, a Pro Helvetia Svájci kultúralapítvány és a Smithkline Beecham támogatásával és az eladott jegyek bevételéből remélhetően megtérül.

Az utolsó napon sikerült egy pilanatra megállítani a sürgő-forgó Adèle Eisensteint, a fesztivál szellemi anyját, rendezőjét és védangyalát. Úgy gondoltam – miközben átverekedtük magunkat a mozi előcsarnokán egy nyugalmasabb zugba – felesleges megkérdezni, sikeresnek tartja-e a rózsaszín hetet. De arra kíváncsi voltam, hogy félt-e a botránytól vagy az érdektelenségtől, amikor ilyen, a törekeny alkathoz egyáltalán nem illő nagy fába vágta a fejszéjét?

– Én nem, de akikkel dolgozom, azok igen – mondja imádnivaló magabiztossággal.

– A legfontosabb kérdés, ami szerintem mindnyájunkat legjobban izgat: lesz-e folytatás? Lesz-e ilyen fesztivál jövőre is?

– Most már muszáj. Ezután kell, hogy folytassuk, mert nyilvánvaló, hogy óriási igény van rá.

Láner László

Emlékszem,

amikor kisgyerek voltam pöttyös vázákat és királykisasszonyokat rajzoltam, meg házakat füstölő kéménnyel. Később, kicsit ügyesebb kézzel már sündisznót, nyuszt és elefántot hátulról.

Most nézem ezeket a gyerekrajzokat. Ugyan-olyan bizonytalanok, mint az én királykisasszonyaim, csak másról szólnak. A halálról. Öt-tíz éves kislányok, kisfiúk és

idősebbek is. Lerajzolták a félelmeiket, a gondolataikat, a hétköznapijaikat. Rajzoltak saját magukról, a családjukról, édesanyjukról vagy a testvérükéről, akik AIDS-esek. És ők, a kicsi gyerekek, akik még azt sem tudják, hogy mi az az élet, tudják, hogy mit jelent a halál. Vannak köztük olyanok, akiknek az egész családja fertőzött.

Huszonegy gyerekrajz volt kiállítva. Huszonegy iszonyú tragédia.

NYILTAN

Be kell vallani, az első magyar meleg találkozó nem volt a véletlen műve. Jónéhány összejövétel előzte meg, amin először hosszas vita után az dőlt el, hogy szükség van-e ilyesmire egyáltalán, aztán pedig az, hogy miről is szóljon. Az előrelátók javaslatára már kész záronyilatkozattal mentek oda a résztvevők, ami természetesen közös konszenzus eredményeképp jött létre. A találkozón, a rendelkezésre álló két óra közel sem lett volna elég ennek a nyilatkozatnak a megfogalmazására.

A Toldi mozi kistermében megtartott konferencián több szempontból is izgalmas kísérletnek számított. Nem lehetett előre tudni, hogy a melegek el mernek-e menni egy ilyen kompromittáló összejövételre, hogy van-e közölni valójuk magukról egymásnak és a társadalomnak, és kérdéses volt a sajtó reagálása is.

Az első kérdésre hamar és egyértelműen megszületett a válasz. Jó érzéssel konstatáltuk, hogy a később jövők már csak állóhelyet kaptak.

Az „elnöki pulpituson” egy hölgy ült, aki imponáló magabiztossággal vezette a meetinget. Olyannyira a helyzet ura volt, hogy a néha partatlanokká váló vitát is merderben tudta tartani és pontosan a meghirdetett időpontban rekesztette be az ülést.

Az összes bejegyzett egyesület és nem bejegyzett csoport képviseltette magát és mindannyiuk képviselője – az után, hogy bemutatkozott – röviden elmondta, miért alakult meg a társaságuk, mik a céljaik, a legfontosabb problémáik, mi a véleményük a meleg mozgalomról, szükség van-e a politizálásra és milyen mértékben? És adódott a kérdés: hogyan lehetne tovább lépni a mai meglehetősen pangó helyzetből. Itt alapvetően két variáció vetődött fel: a meglévő szervezetek kollektíven lépjenek be az első, országos egyesületbe a Homerosba és ezzel egyesítsék erőiket vagy pedig maradjon meg mindegyik szuverén egységként megőrizve sajátos arculatát és hozzanak létre egy közös koordináló bizottságot,

amelyben egyeztetik a feladatokat és megszervezik a közös akciókat.

Ezen a ponton kissé elaprózódtak a hozzászólások, szervezeti, felépítési kérdések is szóba jöttek, de abban mindenki egyetértett, hogy mindenképpen közösen kell tovább folytatni a meleg egyenjogúsításáért folytatott erőfeszítéseket. A szervezeteknek nem szabad rivalizálniuk egymással, mert azzal végső soron mindenki megkárosul.

A találkozó befejeztekor, amikor már szinte minden, a kisterem falára felerősített gyerekrajz a földön hevert – remélhetőleg nem az ott elhangzottak hatására –, a sajtó képviselői megkapták a sokszorosított záróközleményt. Úgy látszik nem keltette fel senki érdeklődését, amit az egyesületek közölni kívántak, mert egyetlen lapban sem láttam viszont, pedig alapos sajtószemlét végeztem. Álljon hát itt teljes terjedelmében az első magyar meleg találkozó résztvevők közös közleménye, amelyben az emberek tudomására hozzák (legalábbis megpróbálják), hogy mi végre is vannak ők a világon.

NYILATKOZAT

A magyarországi meleg egyesületek és csoportok első országos találkozója köszönti a Balázs Béla Stúdió által rendezett Első Magyar Meleg Filmfesztivált. A filmfesztivál olyan esemény, amely maga művészi eszközeivel hozzájárul az egyik fő célunk megvalósításához: a homoszexualitással kapcsolatos tudatlanság felszámolásához hazánkban. Ehhez szükségesnek véljük, hogy a különböző művészeti ágak és a tömegkommunikációs eszközök tovább folytassák e téma bemutatását.

Szeretnénk, ha a társadalmi problémákat hordozó kérdések körül valódi vita bontakozna ki. A magunk részéről e megismerő és megismertető munkát minden erőnkkel támogatni fogjuk, és erről a fórumról is kérjük a megfelelő állami szervezeteink, egyházak és magánszemélyek támogatását.

A magyar társadalomban a homoszexualitással élő kép hamis, meg kell változtatni! Ezzel is segítsük, hogy a homoszexuális emberek százai a heteroszexuálisokkal azonos jogokat élvezzenek. Ne sújtsa őket diszkrimináció, nyíltan és biztonságosan vállalhassák önmagukat. Ez jelentősen csökkenti majd az AIDS terjedése, a kriminalizálás, az alkoholizmus, az öngyilkosságok veszélyét.

A nyilatkozatot aláíró csoportok nem politikai szervezetek. Tudjuk azonban, hogy valódi helyünk és civil jogaink biztosítása érdekében

fel kell lépünk a politika közegeiben. Vegye tudomásul a társadalom és a politika, hogy az elhallgatás nem megoldás, és vonják le ebből a megfelelő következtetéseket. Szervezett csoportjaink jelenleg csak elenyésző létszámban, szétforgácsoltan dolgozhatnak anyagi eszközök híján. Tenni kívánunk azért, hogy ez a helyzet megváltozzék:

– az egész országot és az eddigi csoportokat átfogó szervezetet hozunk létre

– felvállaljuk, hogy a jogi-politikai szférában érdekeinkért fellépünk. Köszönet mindazoknak, akik eddig is mellettünk álltak és megegyezően köszönet a filmfesztivál megrendezéséért.

Budapest 1993. november 26-án.

Biborpalást, Keresztény Homoszexuálisok Közössége (1461 Bp., Pf. 388)

Egyetemi Meleg Kör (J.G. 1360 Bp., Pf. 12)

Homeros Lambda, Magyar Homoszexuálisok Országos Egyesülete (1387 Bp., Pf. 22)

Homeros Női Csoport (1558 Bp., Pf. 227)

Kesergé, Magyar Zsidó Leszbikus és Homoszexuális Csoport (1464 Bp., Pf. 1489)

Lambda Budapest Baráti Társaság (1461 Bp., Pf. 388)

Vándor-Mások Turista Csoport (1360 Bp., Pf. 2)

Vitatott jogok

Szombaton és vasárnap 10-től 16 óráig viszonylag szűk szakmai közönség vacogott a Toldi mozi nagytermében, rövid ebédszünettel megszakítva a programot. Első nap az AIDS volt terítéken.

Levetítették Roy Anderson svéd rendező *Something Happend* (Valami történt) című filmjét, amely egy nagyon izgalmas, de nem teljesen bizonyítható elméletet próbál igazolni, mely szerint az AIDS-vírus emberi beavatkozás eredményeképpen jött létre. A film operatőre, Borbás István – aki jelen volt a bemutatón – elmondta, hogy a forgatást megelőzően komoly kutatásokat végeztek a vírus eredetét illetően és rábukkantak egy 1963-as dokumentumra, amelyben a Pentagon szakemberei új víruskísérletekről tesznek említést. A dokumentumban egy, az eddigiektől merőben különböző vírusról van szó, amely a T-sejteket támadja meg. A *Something Happend* megrázó képsorokkal tiltakozik a fogságban lévő embereken végzett kísérletek ellen is.

Az operátor fantáziát csigázó beszámolója után dr. Újhelyi Eszter, az Országos Hematológiai Intézet AIDS-laboratóriumának vezetője hűtötte le a kedélyeket. Azzal cáfolta az előbbi feltételezt, hogy már a hatvanas évek végén konzervált – Afrikából hazatért norvég matrózoktól származó – vérmintákban is megtalálták az AIDS-vírust.

A doktornő szóba hozta a MÁSOK novemberi számában megjelent „Ne adj vért” című cikket, amely a homoszexuálisokat a véradástól eltiltó plakáttal foglalkozik. Ebben a kérdésben szokatlanul éleshangú vita bontakozott ki, amiért részben a MÁSOK szerkesztőségének jelenlévő tagjai hibáztathatók, de talán tekintsünk el a részletektől, mert Újhelyi doktornő megígérte, hogy válaszát írásban eljuttatja lapunkhoz.

Indulatokat kavaró téma volt a Magyarországon kötelező kontaktkutatás is, amit HIV-pozitív

emberek esetében egy 1987-es kormányrendelet ír elő. Történik ez annak ellenére, hogy a WHO, az ENSZ egészségügyi szervezete tiltakozik a partnerkutatás ellen. Egy amerikai hozzászóló szerint a magyar hatóságok ezzel az intézkedéssel indirekt módon hozzájárulnak a vírus terjedéséhez.

Ezen a találkozón jelentették be, hogy megalakult a HIV-pozitív és AIDS-es gyerekek egyesülete. Budai professzor elmondta, hogy jelenleg egyetlen olyan fertőzött gyerek van Magyarországon, aki AIDS-es anyától született, de harminc körül van azoknak az Erdélyből áttelepülteknek a száma, akik kórházi fertőzést szenvedtek Romániában, ahol 2700 gyermeket fertőztek meg ilyen módon. Erre az egyesületre azért is szükség volt, mert a vidéken élő HIV-pozitív gyerekek életét sokszor elviselhetetlenné teszi a környezetük, nem engedik őket iskolába járni, és bojkottálják a szülőket is.

Szünet után a Testi munka című, sajnos ritkán látható magyar dokumentumfilmet vetítették, amely-

nek egyik alkotója, Pálfi Balázs is részt vett az eseményen.

Média és kisebbségek

A vasárnapi *Média és kisebbségek* című konferenciát higgadtabb légkör uralta. Talán azért, mert a színpadon vitatkozó meghívottak közül mindenki kívülálló szimpatizánsként közelített a témához és a nézőtérén ülő közönség csak a vita vége felé kapcsolódott be az eszmecserebe. A kerekasztal körül György Péter szociológus, Vágvolgyi András és Sükösd Miklós újságírók és Csalog Zsolt író foglaltak helyet.

Csalog Zsolt arról beszélt, hogy milyen árnyalt, bonyolult érzés az identitás. Az ember saját magát nehezen gyömöszöli kategóriákba, a környezetünk mégis előregyártott klisékben gondolkodik. Szerinte attól lesz az ember akármi, hogy egy bélyeget rásüt a környezetére. A média hibája a gettósítás, pedig nem szabadna, hogy fallal körülvett területeken legyenek bezárva a kisebbségek.

György Péter vitatta az író „ki a kisebbségi” álláspontját. Az, hogy valaki zsidónak nevezi magát, az magánügy, kívülről senki nem kérheti számon. Az a cigány, aki annak tartja magát és nem az, akit a környezete annak kiált ki. Itt Kelet-Európában brutális identitások vannak – mondta. Csak egyvalami lehetsz és csak úgy jelenhetsz meg. Pedig az ideális az lenne, ha a kisebbségi nem kisebbségiként jelenne meg, például yafaki rózsaszín háromszöggel a mellén nem a melegek elleni diszkriminációról beszélne a tévében, hanem mondjuk a zöldségtermesztésről. A médiát arra kell használni, hogy a nagy monolitikus identitástömböket szétverje.

Sükösd Miklós feltette a kérdést, mi az oka, hogy Magyarországon csak ilyen kevés meleg és feminista lap van és miért nincs megfelelő meleg mozgalom? Majd röviden összefoglalta ennek politikai, jogi, kultúrpolitikai és médiapolitikai okait. A kívülállóknak nincs joguk bárkit is a coming out-ra biztatni, de ha már valaki felfállta magát, annak minden segítséget meg kell adni. A külső szimpatizánsoknak nagy szerepük van. Végül leszögezte, szükség van antidiszkriminációs törvényre, mert a diszkrimináció az elnyomás eszköze.

Vágvölgyi András, a Magyar Narancs főszerkesztője arról szólt, hogy Magyarországon a kisebbség szent szavá vált és nagyon leszű-

kült. Itt csupán etnikai, nemzeti és vallási értelemben használják, épp ezért szentségtörésnek számít azt mondani, hogy szexuális kisebbség. A sajtószabadság növekedésével erősödik a kisebbségellenesség – mondta – és ennek illusztrálására felolvasta Seszták Ágnesnek a Pesti Hírlapban megjelent homoszexuálisok ellen uszító cikkét.

Abban mindenki egyetértett, hogy mást jelent homoszexuálisnak lenni Kelet-Európában, mint az USA-ban. Itt ez sokkal kockázatosabb dolog és kockázatosabb a helyzetük más kisebbségeknél is, legyen szó akár zsidókról, akár cigányokról. Ezért sem szabad külső ráhatással erőltetni a meleg mozgalmat. Meg kell adni a félelem jogát.

Persze! filmek

A Stonewall előtt

A mítosz, az amerikai meleg szabadságeszmény afféle áhitott kuriózum számunkra, elérhetetlen távlat. Úgy hittük érvényes recept nincs követhető sémák nem lelhetőek, s rábíztuk magunkat a jövőre.

A Stonewall előtt című film levetítése után a rendező, Greta Schiller röpké beszélgetést folytatott a közönséggel, melynek konklúziója egyetlen mondat volt: „Emlékezzetek arra, hogy a film elején tizenötven ültek egy elfüggönyözött szobában”.

Ennek a mondatnak a kibontása volt a film. Akárcsak valami módszertani útmutató. Persze, nálunk ez így nem megy, de a mese tanulsága levonható. Érezhető volt a közönség igénye az ilyen típusú dokumentumfilmekre, hiszen mindaz az egyenlőre felmérhetetlen, de láthatóan jelentős haladás, állapotváltozás, amit a fesztivál okozott dokumentálendő, hiszen maroknyi – zömében külföldi – megszállott munkája eredményeképpen egyszerűen helybehozódtunk. Társadalmi és sajtónyilvánosság kerekedett körénk és tetté vált, válalendő állásfoglalással belépni a Toldi moziba.

Megtörtént a dolog mederbeterelése, s elmondhattuk, napok alatt sikerült megtenni egy óriási, több évesre saccolt ugrást. A Stonewall-film tanácsot adott és bátorított, hogy megmondhasd végre másnap otthon, a munkahelyeden, a barátaidnak,

hogy igen, ezen a héten minden nap a Toldiban vagyok, AZON a fesztiválon.

Ez a film több éves kemény kutatómunka eredménye. A hatalmas feladatra való kihívás pedig valahogy így hangozhatott: akinek van múltja, annak lesz jövője is. Greta Schiller tudományos szintű, közérthető és hatásos filmet hozott létre, amiről elmondható, hogy utána minden megalkuvás kínosabb lesz, s minden fej egy kicsit feljebb-szegett. Az egyén pedig bele próbálja helyezni magát a film egykor tén elkészülő magyar megfelelőjébe, s nem hiúsági kérdésnek fogja fel, hogy személye feltűnik-e ott, s ha igen, hogyan. Hogy velünk mindannyiunkkal mi történik majd, az elsősorban a mi felelősségünk.

Nem tartható tovább az a kényelmes álláspont, hogy a homoszexuálpolitikát szimpatizáns újságírók vigyék, vegyék szárnyuk alá, míg mi, kis kivétellel, de itt kushadunk. Nem kapkodni kell, és nem kell elkezdni száguldani, egyszerűen pályán kell maradni és odacsábítani a halgatag többséget. Elsősorban azokra gondolok, akikre a filmkésztők és a történelem is gondolt. Azokra, akiknek egyenlőre a melegség a bárokat és ágyakat jelent, azokra, akik szó szerint hazudják halálra magukat.

Az 1967-es Stonewall utcai forradalom egy bárban tartott razziaira adott válasz volt. De válasz volt az ottani Sesztákokra, Józsa Péter Pálokra, Balczókra, Izabellákra, össze-vissza locsogókra,

bajkeverőkre is. A film megtanított bennünket az önbecsülésre, hogy ne csak alámerüljünk és kibekeljük, hanem a kezünkbe merjük venni a saját életünk alakítását.

A magam asszonya vagyok

Különös hangulatot adott a Stonewall film után következő német produkció a Fesztivál harmadik estélyének. Lothar, alias Charlotte története egyszerűen bámulatos, kínálja magát egy író rendezőnek.

És a jó rendező össze is jött. Rosa von Praunheimnél szintén nem stimmelnek a dolgok, hiszen Rosa egy snájdig férfiú, tegyük hozzá: stílszerűen. Emellett pedig jó rendező. Olyasvalaki, aki ehhez a káprázatos, remek nyersanyagot biztosító történethez bátran, magabiztosan nyúlt hozzá. Tehát következzen röviden a sztori, bár érzésem szerint vissza így nem adható, viszont azoknak is ismerniük kell, akik nem lehettek ott a moziban.

Lothar megszületik, a weimari köztársaság idejében, egy rabiátus apa és egy gyengéd, szenvedő és érzékeny anya gyermekéeként. Hajlamaival, már egész fiatalon szembesül. Náci párttag apja, mint egy igazi mesében megalázza, veréssel próbálja gyermekét korrigálni. Lothar nagynénjéhez kerül rövid időre, akiről kiderül, hogy leszbikus. „Tudod, velünk valami nagyon gonosz tréfát űztek...”, hangzik a kulcsmondat, amikor férfingben, lovaglónadrágban rajtakapja az éppen önmagát fűzőbe préselő Lothart.

A nagynéni apja helyett anyja lesz a fiúnak. Hihetetlen kép: a náci Németország egyik uradalmi erdejében egy abroncsos szoknyás fiú és egy férfiruhás asszony sétálgat. De az idillnek vége szakad. Az apa magával viszi gyermekét Berlinbe és választás elé állítja: elvállnak és, ha nem őt követi, hanem szelíd édesanyját, akkor addig él, Lothar összeszedve utolsó erejét megöli a szendergeő szörnyeteget. Tette miatt a végnapjait élő birodalom egyik nevelőintézetébe kerül.

Berlin felszabadulása az ő szabadságát is elhozza. A háború utáni káoszban megszerez egy kis kastélyt és egymaga felújítja. S eljön a hidegháború és a néző hitetlenkedve konstatálja: egek! ez a szerencsétlen a város felosztásakor a keleti szektorba került! Hát igen elkezdődnek Charlotte-Lothar szocialista-realista hétköznapijai. Mint tárlatvezető próbál megélni és közben határtalan erővel alkalmazkodik az Ulbricht és Honecker rendszerhez. Mint nő.

A Defa, a keletnémet filmgyár alkalmazza – és sokunknak ennél a fordulatnál ugrott be, miért

volt ilyen átkozottul ismerős ez az arc: hiszen számos NDK filmben láthattuk mint boszorkányt vagy öreg nemesasszonyt.

Megpróbálja megélni melegségét ebben a megnyomorodott országban. Egy vécéfalon olvasott hirdetésre válaszolva találja meg élete párját, akivel 27 évet élnek le, egymást biztatva a reménytelenségben.

Közben a kicsi, de lelkes kelet-berlini meleg közösség védangyalának szegődik. Házában, állandó megfigyelés közepette gyűlnek össze a fiúk-lányok. Az NDK történetének egyetlen, a Fal összeomlásának napján bemutatott homoszexuális témájú filmjében – a nálunk is vetített *Coming out-ban* – egy idős bárénekest alakít. A premierről a közönség már a Berliini Fal túloldalára siet.

Az új idők nem teljesen azt hozzák, amit vártak tőle. A múzeum a csőd szélén táncol, az enyhülés utáni első, hagyományos meleg garden partyjukat szétveri egy skinhead csorda.

A filmnek lassan vége, Charlotte áll szemben a kamerával, szelíd szavakat szól és csodálkozik és nem ért semmit. És ekkor... „Charlott von Mahlsdorf, önnek Richard von Weizsacker államelnök úr a Német Szövetségi Köztársaság Állami Erdemkeresztje kitüntetést adományozta, melyet ezennel átadok... engedje meg, hogy feltűzzem a blúzára”. Így ér véget ez az igazi mesefilm. Utolsó kockáin a szereplők, a fiatal és a középkorú Charlottét, apját és édesanyját játszó színészek és barátai társaságában mosolyog ránk ez a csodás tündér, és most már tényleg itt a vége...

Isteni kegyelem

Vannak filmek, amelynek értékét alapvetően nem is mondanivalójuk, hanem háttérük határozza meg. Amos Guttman, a magyar származású izraeli rendező filmje nem remekmű. Egész addig, amíg nem vesszük számításba születésének körülményeit.

Guttman meghalt. Életét a legbarbárabb módon törte derékba az AIDS. Hogy mire lett volna képes később, kiérezhető híressé vált filmjéből. Ez a tragikus érzés vibrált az Isteni kegyelemben, ez az abbahagyottság, kibontatlanság, ez a kényszerű félkésztség. Az élet, amit élt, a téma, amihez nyúlt, nagyon nehéz.

Guttman szereplőiben megjeleníti a zsidó és a homoszexuális lét minden kín-típusát. A szereplők egymás mellett élnek, közöttük emberi érintkezésnek nincs sok nyoma, ettől mindenki szenved.

Thomas, a rejtett HIV-pozitív hős családja remek csoportos jellemábrázolás. A három generáció viszonyaiban ütközik egymással a zsidó

humor és az elidegenedtség, a galut, a diaszpóra megannyi kínja. Nemzedékek közti szakadékok ásítanak az arcunkba, a két főszereplő családjának, a kettejük jellege közötti különbség ábrázolása pedig nem nélkülözi a klasszikus dráma eszköztárát.

Az Isteni kegyelem egy speciálisan jelentékeny film. Kurióznak erősen európai hangneme miatt nem mondható, de erről lehetne mégis vitatkozni. Ezt teszem én is, önmagammal.

H. T.

Barbara Hammer

Barbara Hammer meglepően termékeny alkotó. Művei teljes képet adnak – szemléletváltásokkal sűrűn szabdalva, ám folyamatos irányt tartó – filmes úttörő, mely a rubensi aktok önfeledt, derűsen naív játékatól egészen két idősebb nő heves, ám cseppet sem múltidéző szeretkezéséig terjed.

Hammer egyike a kevés leszbikus filmrendezőnek. Hol vannak hát a többiek? – vetődött fel a kérdés a Leszbitaktikák című 1974-es rövidfilmjének kezdő képsorai alatt. Nehéz megválaszolni, hogy miért is nem maradt fenn több leszbikus életrajz, miért nem ismerünk több leszbikus karriert.

Talán még mindig a férfiak torlaszolják el az érvényesüléshez vezető utat, esetleg maguk a nők? Nem tudom.

Dupla erő

Ahogy isten teremtette Ádám oldalbordájából a Nőt, úgy próbálja Hammer is életrekelteni egy magányos nő új Éváját. A tér, amelyben mozognak, szűzies, mint a paradicsomo kert általában. A női test karcos, áttetsző kéksége lassanként izzásba jön, ereje megduplázza önmagát, mintegy cáfolva az oszthatatlan teret. Tétován kap egymás felé a két tükörkép. Narcissus előtt zavarossá vált folyó, egy fogócskázás képei ezek. Vörös és kék remegő ábrák a hófehér falra kopírozva. Nincs elég közhely, csak az állandó boldogtalanság. Arcok, az ismerős ráncok és ismeretlen test.

'92 csókjai

Ami szép, annak majdnem minden megengedett. „A csúnyának nincs joga a létezéshez” – hallottam egyszer egy párizsi filozófusnő szavait. A csúnya, még akkor is nehezen üdvözülhet, ha egész életében jót cselekedett. Igen, valóban ez a látszat.

Érdemes lenne észrevenni, mily kevésbé él bennünk az igyekezet a belső értékek megismerése iránt, egy díszesen csomagolt kapcsolat láttán. Barbara Hammer két hatvanas, talán hetvenes éveiben járó idősebb nő – minden szépítgetést nélkülöző

– szeretkezését mutatja be. Az objektív szögei, úgy tűnik rá is játszottak a Nitrát csókok erőszakosan, de őszintén kezelt reális látásmódjára.

A rendező szándéka beteljesült, elérte célját: felszabadította a szunnyadó érzéseket, melyeket kizárólag az ember képes jelen formájában birtokolni. Bizonyította azok állandóságát, hogy változatlan intenzitással élnek a bőr alatt, nem érzékelnek semmit az idő múlásából, nem tanulnak a ráncokból. Kortalan, indulatos vágy áramlik a szűkös ércsatomákon, legyőzik bőrtönük rugalmatlan falait, hogy végül öntudatlan, diadalittas ölelésben forrósodjon föl.

Hammer provokál, hogy orvosolja a lusta értékítéletet. Ha nem fordítjuk felre a tekintetünket, visszavezet minket a szándék mélyén tekerdő gyökereihez, felszabadulhatunk a látvány, a tapintható forma rabságából.

Párizs lángokban

A Vouge gesztus, a közös nyelv, egy életforma. Süket-néma táncosok önismétlő üzenete egy másik felé, szimbólumok, jelzések sorozata arról, hogy élünk és élni hagyjuk mindazokat, akik próbálkoznak. Ellesett taktikák keresnek, találgatnak az értelmetlen pózok közt, lapoznak a Divatban. Talán egy bizarr kelléktár, tanulság az élethez, melyet létrehozott. Gyere közénk és ne szállj ki többé, hisz tudod: a Vouge, az nem egy tánc.

A próbákat újabb próbák követik szüntelen, a pompás méretű helyiségekben. Az itteni közönség hűséges, kitaró: estéről estére felsorakoznak a bálteremben. Fekete nők és férfiak várják teremtsük pillanatát. A transzvesztiták versenyeznek az igazi nő címért és férfias leszbikusok az igazi férfiak akarnak lenni.

Ha a Vouge nem tánc, a bál sem lehet klasszikus értelemben vett esemény. Mi más, hát, ha nem a teremtés hajnala? Egy halálra ítélt, jogaitól megfosztott világ, közösség ébredése, s annak egyfajta megfogalmazódása ez. Nem a távolság, a helyzet különössége szorul magyarázatra. A transzvesztiták szája sarkában ott pihen a keserűség, de a remény is: „ha a tollakat, a gyöngyöket magamra öltöm és sajátos mozgással egyedien adom elő magam, olyan sikereket érhetek el, amelyekre egy fehér-világban soha sem pályázhatnék”.

A Párizs lángokban című film állandó dokumentalista jellegével párbajra hívja ki toleranciánkat, megértésünket harlemi tűzfészkével szemben, csak, hogy gazdagabbak lehessünk. A tetszés-nem tetszésről itt nem kerül szó, helyzetjelentés csupán

az Újvilágban született újabb világokról, az újabb fáklyavivőkről, akik New Yorkban, a Párizs Bálteremben alkotják meg önmagukat.

Vad éjszakák

A közönség gyászolt a díjátadáskor, ahol Cyril Collard filmjének, a Vad éjszakáknak négy Ceasar-díjat ítélte a zsűri. Már nem vehette át: három nappal az esemény előtt, a HIV-vírus befejezettség tekintete és örökre lezárta életművét. Betegsége, műzsája volt, hiszen a film története önéletrajzi ihletésű. Jeanról szól, egy biszexuális fiúról, akinek felelőtlen magatartása nélkülöz minden lelkiismereti kérdést. Biztos a dolgában, ám viharos útját nem kísérik illúziók. A vírus őt is leendő áldozatainak sorába osztotta.

Nem retten meg: a film önvaflomás, nincsenek tanulságok. Ebben a tudatban szeretkezik újdonsült kedvesével. A záró képsor üzenet a halálnak. Hősi eposz az öröklétről, melyre a bűn által tett szert a főszereplő. Collard ilyen volt, ha tetszik, ha nem. Kevés fennmaradt aforizmája sem indokolni, magyarázni akar: „Úgy csinálom az életem, ahogy egyes amerikaiak járnak be a világot: megpróbálnak minél több várost útba ejteni”.

Fehér Zoltán

Felvonulás fáklyafényben

Amikor elkezdtük, úgy nézett ki, hogy több lesz a rendőr, mint a felvonuló. Egypáran tébláboltunk a mozi előcsar-

nokában és időnként kinéztünk az utcára, hátha ott gyülekeznek. De csak a menetet biztosító rendőrökbe botlottunk, akik nem értették, hogy néhány perccel az indulás előtt miért nincs még sehol senki. Megnyugtattuk őket. Magunkat nem annyira sikerült.

Osztokodtunk a huszonöt fáklyán, meg a transzparenseken és azt számoltuk, hogyha mindkét kezünkbe fogunk valamit, akkor is a cucc fele ittmarad. Közben mindenféle fotóriporterekkel és újságírókkal telt meg a helyszín, akik érdeklődtek erről-arról meg villogtatták a masináikat. Kiderült, hogy a óriáskoton-

'93

mokat és röplapokat. Minden-
kinek lett valami feladata.

A járókelők megálltak a duda-
szóra és nézték a fényes mene-
tet, olvasták a plakátokat és
többnyire örömmel fogadták a
kezükhöz nyomott óvszert is. Fo-
lyamatos dudaszó mellett mene-
telt a század (mert voltunk
legalább százán) a Deák téri
aluljáróig, ahol még elfogyott
jónéhány koton, miközben el-
hangzott egy beszéd az AIDS-
ről, az AIDS-világnapról és a
megelőzés lehetőségeiről.

A Kurír rosszindulatú ri-
portere azt írja: „Aki ez

idő tájt erre járt, elhúzódtól
önkéntelenül is agyülekezett-
től”. Ennekem más tapasztalataim
voltak. Én kíváncsiságot és megérintést
láttam az arcokon. Mert itt az
AIDS-ről volt szó. Nem több-
ről és nem kevesebbéről. Hal-
lottam, amint egy fiatal
anyukaokos szülővalmagyaráz-
ta a kis lányának, miközben az
ajándék óvszert a táskájába
rakta: „tudod ez egy olyan
eszköz, amivel a fertőzést meg
lehet akadályozni”.

Nem volt hosszú a demonst-
ráció. De jó volt.

nak szánt szemeteszsákok túl
szűkek, nem lehet kabátra fel-
húzni. Kissé feszült volt a han-
gulat.

Tovább már nem lehetett
húzni az időt. Jóval túlléptük
az eredetileg meghirdetett
négy órát. Indult a menet. Elől
a rendőrautó, utána lépésben
a kis piros trabant, vörös sza-
lagot lobogtatva és hisztériku-
san dudálva. És akkor kitódult
a nép a moziból. Angolok, ma-
gyarok, németek, franciák. Fe-
hérek és színesbőrűek. És
beálltak a sorba. És hirtelen
gazdája lett minden fáklyának
és felragyogtak a lángok. És
egymás kezéből kapdosták ki
az osztogatásra szánt kondo-

SAJTÓ VISSZHANG SAJTÓ VISSZHANG SAJTÓ VISSZHANG

Decemberben szinte nem volt lap, amely ne foglalkozott volna a homoszexuálisokkal az AIDS-világnapja és a meleg filmhét kapcsán. Többnyire tényszerű, visszafogott hangú, rövid cikkekben számoltak be az eseményekről. Kivételt képez a Kurír, amely hagyományaihoz híven nem bírta kihagyni a téma kínálta kicsinyes poénkodást.

A Pesti Hírlap természetesen nem foglalkozott a történetekkel, viszont haladt tovább a sesztáki úton. Ennek szellemében a november 30-i számának Pesti Posta rovatában közölt egyet s mást. Igaz, van itt az ellensúlyozás végett egy cikk Katona Imre aláírással, amely megpróbálja visszafogni az elszabadult gyűlöletet (biztosítva közben kedvenc újságját (szimpátiájáról). Lehet valamit vagy valakit utálni vagy szeretni, de soha nem szabad intézményesen hátrányosan megkülönböztetni, intézményesen elítélően nyilatkozni róluk – írja.

Közvetlenül mellette Józsa Péter Pál fröcsög *Meddő koronát tettek a fejemre* címmel. Ír a férfiokról, az igaziakról, akik „soha nem liberális”-ok, akik „hierarchikus tömbben látják a világot”, akik olyanok, mint Horthy. „A feminin lemuok Horthyban leginkább a férfiaságot gyűlölik. A fél országot sikerült már átprogramozniuk a szellemi homoszexuálisra, s a történelemből hirtelen előlép egy katoná, egy csatahős, egy hadvezér. Kezdek el előlről. El is kezdték – hatalmas erővel. Új találmányuk a homoszexuális szindarab.”

Aztán megemlíti a nőket is, akik „tulajdonképpen akarnak élni egy biztos ember oldalán. Az én uram, az én emberem – mondják”.

Végül pedig minden megvetését latba vetve kifejti a homoszexuálisokról alkotott nézeteit: „Vannak szexuális és vannak testi homoszexu-

álisok. Ez utóbbiak veszélytelenek, mert elbújnak a világ elől, csak egy zárt körben és közegben mozognak. Egyelőre. A veszélyes a szellemi homoszexuális, aki szítja, biztatja a testi homoszexuálisokat, demokráciával álcázza, emancipálja a másságot.” De mit tegyünk, kesereg Józsa úr „együtt kell élni vele, mint a lapostetűvel; gyógyítani nem szabad, mert a lapostetűnek is vannak jogaik.”

Gondolom, hogy Józsa Péter Pál munkája nem fog túl nagy vihart kavarni, tekintettel alacsony színvonalára, de azért érdekes megfigyelni a logikáját, amelynek mentén megpróbálja saját politikai nézetét az olvasóra tukmálni.

Ez a fajta logika veszélyes lehet, ha Józsa úrnál hozzáértőbb fejben formálódik. Szerencsére az ő következtetései a gondolkodó ember számára túlságosan egysíkúak. Már az indítás sem pite: „A homoszexuális a liberalizmus alapja”, de a befőzés végképp sületlen: „Végre elértek: demokrácia = homoszexuális”.

Kiegészítésként hadd mondjam el Józsa úr tárgyi tudását kibővítendő, hogy a homoszexuális irodalom annyira számít új találmánynak, amennyire Platón kortárs sülvénynek. Egyébként a homoszexuális azért „nem szabad” gyógyítani, amiért példának okáért a kék szemet nem betegsz.

Vannak szélsőséges jobboldali, fasisztoid újságok, amelyekről megszokott, sőt elvárt a stílusuknak megfelelő hangnem. Azért veszik, illetve nem veszik az emberek. De vannak lapok, amelyekről váratlan horogütésként éri az olvasót az ilyen megnyilvánulás. A Magyar Hírlap nem tartozik az uszító fórumok közé, mégis megjelent a december 4-i, szombati mellékletében egy gyöngyszem. Ez a jelző nem az

írást, hanem az alkotóját illeti, a Miss Hungary büszke cím viselőjét, Papp Bernadettet.

A szépségkirálynőnek van egy rovata, amit ezen a hétvégén aggodásával töltött meg. Az egyik egyetemen jártában (hogy mit keresett ott, meg nem foghatom) csillagszemecskéjébe ötlött egy plakát, amittől rögtön a hideg kezdett el futkározni királynői hátán. A plakát szövegét – az Egyetemi Meleg Kör felhívását, amit a MÁSOK novemberi számában közöltünk – teljes terjedelmében idézi (gondosan kihagyva a találkozó helyét, nehogy véletlenül reklámnak minősüljön), és felteszi a Seszták Ágnes óta klasszikussá vált kérdést: „Mi ez?”

Kedves felség, ha válaszolhatok költőinek szánt kérdésére, semmiképpen sem az, amit ön az igen jó empátiájával elképzelt („Mivel igen jó empátiával áldott meg az ég, elképzelttem egyet s mást. Gábort és Gézát, ahogy karöltve ragasztják plakátjaikat, remélve, hogy egyre több ifjú társat találnak homályos programjaikhoz”). Az empátia ugyanis belelést jelent. Az embernek (nem mindenkinek) azt a sajátos képességét, hogy bele tudja élni magát a másik ember lelkiállapotába. Ha ön valóban ennek a képességnek a birtokában lenne, akkor rögtön tudná, hogy a meleg plakátok kiragasztása akár még az egyetemeken is, nem olyan idilli program. Hogy Gábornak és Gézának nem ez pótolja a romantikus andalgást és főleg, hogy nem így akarnak ifjú társakat találni homályos programjaikhoz. A programjaik már csak azért sem homályosak, mert szabatosan és félreérthetetlenül megfogalmazódtak éppen azon a plakáton, amittől ön hideglelést kapott. Lehet, hogy azért értette ilyen csúnyán félre, mert pont akkor keresgélte az empátiáját, amikor nem is arra lett volna szüksége?

Ön emígyen rémüldözik: „Mert ki ne lenne kíváncsi egy ilyen témájú összefoglalóra?! Ahol az érintettek okítják a kis tapasztalatlanokat, átadják tudásukat, hogy tanulják meg ők is, hogyan lehet feje tetejére állítani a világot, lázadni a természet rendje ellen. Ami évezredek során az élővilág csodájaként működött,

Pesti Hírlap

2. (152.) ÉVFOLYAM 279. SZÁM 1993. NOVEMBER 30., KEDD

DEMOKRÁCIA = HOMOSZEXUALITÁS?

Meddő koronát tettek a fejemre

A homoszexuális a liberalizmus alapja. A világot férfiak soha nem liberális. Hierarchikus tömbben látja a világot, mindennek megteremtő a maga

zult hatalom viszonyát, mint szexuális elhajlás már sokan elemeszték. Károlyi példái farkastörkő volt, nem tudott rendszeresen beszélni, de arra vi-

ció, vagy ami egyre gyakoribb: férfias lelkű és fizionómiájú nő. Egy ország röhögött vagy háborzott a Horthy-romlás

nevében. Ha nem szeretted a homoszexuálisokat, nem vagy demokrata. Ha nem vagy demokrata, akkor mi más lehet-

azt egyszerűen elavultnak, túl szokványosnak nyilvánítják és egy új utat mutatnak..."

Felhívom a figyelmét, hogy a kis tapasztalatlanok, akikért annyira aggodnik, legkevesebb elsődesekek, azaz minimum elmúltak 18 évesek. Ebben az esetben nem járható az az út, amit követ. Tudom, hogy bevált módja a meleg elleni uszításnak, ha a szülők előtt lefestjük azt a szörnyű képet, amint csemetéjüket éppen elcsábítják a buzik (Seszták Agnes is költői módon kezeli az ecsetjét ez ügyben), de ezt inkább kiskorúaknál szokás alkalmazni. Ahol felnőtt számba menő egyetemistákról van szó, nem igazán helytálló „kis tapasztalatlanokról beszélni”. Még akkor sem, ha valóban arról lenne szó, amit ön mindenáron láttatni akar.

De hát persze nem arról van szó. A felhívás a „Kedves meleg lányok és fiúk!” megszólítással kezdődik. Ami azt jelenti, hogy nekik szól. Azoknak, akik melegek, mert így születnek, vagy mert egészen kis korukban azzá váltak. Ezt ők maguk sem tudják, csak azt, hogy akarataikon kívül, anélkül, hogy ezt elhatározták volna, anélkül, hogy „lázadni akarnának a természet rendje ellen”, vagy hogy a „feje tetejére akarnak állítani a világot”, egyszerűen a saját nemükhöz vonzódnak, a saját nemük képviselői közül akarnak maguknak párt választani, társat és szerelmet találni. Ez pedig nem könnyű. Nem azért, mintha nem lennének elegen, hanem azért, mert körül vannak véve mindenféle „igen jó empátiával” rendelkező emberekkel, akiknek a hátukon futkózik a hideg, ha csak szóba kerülnek a melegek, és elszántan, minden tévhitet újra és újra megerősítve vissza akarják őket üzni a rejtőzködés és az önmeghasonlás világába.

Ők pedig egyre inkább meg akarják mutatni magukat. Nem azért, hogy homályos üzelmeikhez egyre több ártatlant találjanak (azt még öfelsege a magyar szépségkirálynő sem gondolhatja komolyan, hogy ha valaki találkozik egy nyíltan homoszexuális csoporttal, akik olyanakkal vállalják magukat amilyenek, attól ő is azzá válik), hanem, hogy létükkel cáfoljanak rá a népbütítő rémképekre. És miután egyre több melegnek elege volt a szexuális alapon történő elkülönülésből, a gettótól, hát mindenkit szívesen látnak összejöveteleiken. Mindenkit, aki elég tole-

ráns, elég nyitott és európai ahhoz, hogy ne kezdjen rögtön a hideg futkózni a hátán, ha valami mással, ha valami szokatlanul, ismeretlenel találkozik.

„...ma bárki lehet az, aki, senki nem akarja megfosztani jogaitól, testi lelki szabadságától. Ezzel a szabadságunkkal azonban tudni kell élni, s nem kifordulni önmagunkból. Igaz, több országban elfogadott már az egyeneműek szerelme – joguk van úgy élni, ahogy nekik tetszik, de az nem lehet iránymutató”.

Egy, az egyetem falán kiragasztott kézzel írt felhívás, ami programot kínál néhány homoszexuális diáknak és a velük szimpatizálóknak (vannak vagy húszan) azt jelentené, hogy új irányt akarnak szabni az élővilág évezredek óta működő csodájának? Vagy azt, hogy erőszakkal a maguk képére akarják formálni a heteroszexuálisokat, megszüntetni a családokat, véget vetni az emberi faj szaporodásának? Ebből a kis életjelből arra a következtetésre lehet jutni, hogy eljött a homoszexuális terror ideje?

Mit jelent az, ön szerint, hogy ma már bárki lehet az, aki, ha már ennek a plakátnak a látványa is arra készítette, hogy az egész ország nyilvánosságával megossza a homoszexuálisok veszélyét bizonygató gondolatait? Senki nem akar senkit megfosztani jogaitól, testi lelki szabadságától? Hát akkor miért olyan égbekiáltó, ha a homoszexuális diákok saját csoportot akarnak létrehozni, ha nyíltan találkoznak, ha közös programokat szerveznek? Végiggondolta ön, hogy a szabadság nemcsak a többség joga? Mert ha az, ha csak azt jelenti, amit a hatalmon lévők kioszthatnak maguk között, és megvonhatnak a kisebbségben lévőktől, akkor azt másképp hívják.

Kedves Bernadett! Feltételezem, hogy ön, mint közéleti ember és királynő személyes felelősséget érez kis hazánk állampolgárainak békéjé-

szex, szerelem

AGGÓDOM...

A hideg téli napogyunk a meleg után olyanra, amelyet bizkínálnak.

— A minap egy ér árasztó felhívást pillégyek egyetem falúján. Nyílt, udvarias invéséges fiatal számára. Meleg Kör indítunk; xuális diákok és flata re. Nem kizárólag ért hanem minden flú és sajátjának a nemlésgé piált, s maga sem kivni. Az eddigi hasonló; térben nem áll szándékat, vagy egyéb szóra kat szervezni, mert az látogatóink egymással nyelket és gondjalkat.

ért és ezért álmatlan éjszakákat okozott önnek a faliújság, amiről félre nem érthető cikkét közzétette. Mint ha az ön kétségeinek eloszlatására vállalkoztak volna a diákok, december 7-én plakátügypben összeült az ELTE Természettudományi Karán a harminc tagú HÖK. Ne hőkkenjen meg, ez nem egy meleg szervezkedés, ez a Hallgatói Önkormányzat. Erre azért volt szükség, mert a dékánhelyettes utasítására az egyetem néhány fizetett alkalmazottja, meg néhány nem fizetett empátája rendszeresen letépdeste a Gábor és Géza által karba öltve felragasztott plakátokat, miközben néhányszor megrugdosással fenyegették őket (lásd fent a homoszexuális idill címszónál).

Összeült tehát a garantáltan nem meleg testület és a következő döntést hozta: az alkotmánnyal ellentétben nem álló egyetemista csoportoknak joguk van az egyetem hirdetőtáblájára kitenni plakátjaikat. Ennek szellemében az Egyetemi Meleg Kör is kitheti a hirdetéseit. A határozatot 28 igen és egy nem szavazattal fogadták el, egy tartózkodás mellett.

Üljön tehát nyugodtan a trónján, kedves Bernadett, az egyetemisták pontosan tudják, hogy mit jelent a jog és a szabadság.

Láner László

Szűrés az aluljáróban

Már senkit nem lepett meg; amikor az emberek sorban álltak az aluljáróban felállított sátrak körül. Talán valahol a propagandában vagy a szűrési rendszerben van a hiba, mert amitől máskor látszólag ódzkodnak, arra alkalmanként képesek türelmesen félórát várni.

Az aluljárókban végzett anonim AIDS-szűrés mindig rengeteg érdeklődőt vonz. Talán mert így kényelmesebb, ha munkából hazamenet belebotlanak? Vagy ebben jobban megbíznak, mint a bőr és nemibeteg gondozók mézes-mázos alkalmazottaiban? Ki tudja. Tény, hogy ebben az évben december elsején az AIDS-világnapján kétszázötven ember szűrte le magát, a rendelkezésre álló három óra alatt.

Két helyen, a Deák téren és a Nyugatinál lehetett elvégeztetni a vizsgálatot akár vérből, akár nyálból. Érdekes, hogy a jelentkezők többsége a hagyományos, fájdalmasabb módszert részesítette előnyben. Úgy gondolták, hogy

nyálmintából talán kevésbé megbízható eredmény születik.

A praktikus paravánokat idén is a Vöröskereszt adta, a NEVI a kondomokat és szűrőlapokat hozta, hasonlóan a tavalyi akcióhoz, a nővérek, akik a vizsgálatot végezték idén is az Országos Hematológiai Intézet HIV-immunológiai diagnosztikai laboratóriumából jöttek és a két orvos, akik a felvilágosítást és tanácsadást folytatták ebben az évben is dr Bokor Pé-

ter és dr Romsauer Lajos volt. Reméljük, nem fájradnak bele a társadalmi munkában végzett fagyoskodásba, és legalább addig kitartanak, amíg valami utánpótlásféle felbukkan.

A teljes képhez hozzátartozik, hogy egész kis hadsereg segédkezett nekik. Részben a Karolina úti AIDS-segély önkéntes dolgozói, részben a NEVI által kiképzett street workerek (utcai munkások) lepték el az aluljárók környékét, és ellátták az arra járókat különböző felvilágosító szűrőlapokkal, óvszerekkel és még AIDS-totót is ki lehetett tölteni.

Egy idősebb asszonyság szattyorral a karján nézte a sátor előtt kígyózó tömeget és igen csóválta a fejét. Most látszik, hogy mennyi erkölcsstelen ember van – mondta jó hangosan, reménykedve, majd csak akad valaki, akivel egy jót sajnálkozhat a világ ilyenén folyásán.

Egy gyerek ne járjon kocsmába

Minden tulajdonos valami módon megpróbálja becsalogatni a vendégeket az üzletébe. A kis szentendrei butikok ajtaján hímestojások himbálódznak, mindenütt matyó hímezések kelletik magukat, jópofa figurák tessékkelik befelé az érdeklődőt vagy ellenállhatatlan illatok kígyóznak elő. Az egész város a turisták és a helybeliek kegyeiért és pénztárcájáért verseng. Azaz nem az egész. A Malom utcából nyíló szépnevű Dalmát Pince bejáratánál az AIDS vírít. A NEVI jól ismert AIDS-plakátjaival van kitép-tázva a fal.

Bent a durva vakolatú, hófehérre meszelt borpincében, a présgép mellett húsz-harminc iskolás gyerek üldögél. Valami felvilágosító előadást hallgatnak. Az egyik asztalon prospektusok és az AIDS elleni küzdelem jelképévé vált piros szalagok halma jelzi, hogy több érdeklődőt vártak.

Hogy jön össze ez a három dolog: AIDS-kocsmagyerekek?

Hát elég nehezen – mondja a fiatalasszony, aki vezeti a pincét és szervezte ezt a programot. Mint látható, csak egy tucatnyi gyerek jött el, pedig minden iskolába kiraktam a plakátokat és az érdeklődés óriási volt. Föl voltam készülve kétszáz, kétszázötven látogatóra. De egy kis félelemmel vártam a mai napot. Tudtam, hogy nem fog simán lezajlani ez a rendezvény. Sokan nem nézték jó szemmel. Sok pedagógusnak az a vé-

leménye, hogy ez nem gyerekeknek való téma, ezért aztán az iskolában semmilyen felvilágosító oktatást nem tartanak.

Ettől a néhány bekíváncsiskodó gyerektől megtudtam, hogy ma elterjesztették a tanárok, hogy elmarad a rendezvény.

Éppen két kislány indul a kijárat felé. Megkérdezem tőlük, hogy miért csak ennyien jöttek el?

– Jöttek volna mások is az osztályból, de a tornatanár azt mondta, hogy elmarad. Mi is csak azért jöttünk ide, hogy megkérdezzük, tényleg elmarad-e? Aztán itt ragadtunk.

– Megtudtatok valami újat ebből az előadásból?

– A nővérem azt mondta, hogy véradásnál is meg lehet kapni az AIDS-t, és most kiderült, hogy ez nem is igaz – mondja az alacsonyabbik, kékszemű, tizenkét évesnél nem idősebb lány.

– Még mindig nem világos, hogy miért éppen ebben a hangulatos mulatóban foglalkoznak ezzel a nem túl vidám témával – fordulok újra a főnökasszonyhoz.

– Azt szeretném elérni, hogy itt egy olyan liberális szellemű klub alakuljon ki, ahol mindent meg lehet kérdezni, amit máshol nem. Nincsenek tabutémák. Sem az AIDS, sem a drog, sem a homoszexualitás. Az AIDS-szel nem először foglalkozunk. Volt itt szakmai vetítés és az ország vezető szakemberei tartottak előadásokat. Egyébként a tulajdonos jó ismerőse Roy Anderson, a svéd rendező, akinek a Valami történt című filmjét a meleg filmfesztiválon is vetítették.

Persze nemcsak ilyen témákkal foglalkozunk. Kiállításokat szoktunk rendezni, dzsesszkoncerteket tartunk, diavetítéseket külföldi utazásokról, beszélgetéseket híres emberekkel, de sakkversenyeket is.

Még egy kicsit beszélgetünk, a hangulat fogva tart. Aztán szedelődzök-döm és elindulok a csúszós utcáskákon a HÉV-állomás felé. Kivilágított kirakatok, zeneszótól hangozó sörözők, éttermek, ajándékboltok mellett megyek el. Arra gondolok, hogy mennyivel jobb üzlet lehet ez, mint gyerekekkel beszélgetni az AIDS-ről.

L.L.

Nemzeti Egészségvédelmi Intézet

AIDS MEGELŐZÉS

Szexuális felvilágosítás

**HÍVD
MAGYARORSZÁG
ELSŐ MELEG
TELEFON-SEX
VONALAIT!**

IZMOS, FORRÓ, FÉRFIAKI!

00-592-248-009

ÉREZD A DELTAIM!

00-592-248-010

IZZADT, PERZSELO TESTEK

00-592-248-011

LANGYOS, MELEG, FORRÓ!

00-592-248-012

ORÁLIS GYÖNYÖRÖK!

00-592-248-013

**Kapcsold le a villanyt!
Dőlj hátra!
Tárcsázz és élvezd!
Garantált szex
élményt!**

**CENZURÁZTALAN!
TÁRCSÁZZ MIELŐTT
BETILTANÁK!**

***Minden hívásból 10 Forint a
magyarországi AIDS-es betegeket segíti!***

A nemzetközi hívás árát kell csak megfizetni. Gay Friends Network, San Francisco USA

**FÉRFIAK
FÉRFIAK**

Ezen az élő telefonvonalon naponta több száz meleg fiúval és férfival beszélgethetsz!

Izgató meleg témák. Sexy beszélgetések. Ismerkedj, flörtölj, barátkozz!

Vagy egyszerűen fülelj és hallgasd le a többiek izgató erotikus beszélgetését!

(Ha nincs senki a buliszobában, várj egy kicsit.)

GAY PARTY-LINE

00-1-809-537-0637

Élő telefonvonal, 1/4 perc 38 Ft. Gay Friends Network, San Francisco USA

meleg randi telefon

computerizált hangos apróhirdetések társkeresőknek. add fel a saját hirdetésed vagy hallgasd meg másokét. válaszd ki a neked tetsző fiút vagy hagyd, hogy téged válasszanak ki. minden hirdető saját hangpostafiókot kap, amibe mások üzenetet hagyhatnak. a legnépszerűbb gay tele randevú rendszer Amerikából.

MAGYARUL. MAGYAR SRÁCOKKAL! EGY HÍVÁS CSODÁKAT MŰVELHET!

hívjál ma, hogy ne legyél egyedül holnap!

00-611-413-060

MEX. PP 974. N. 4800. Nemzetközi hívás

GYŐZELEM MELEG SEGÍTSÉGGEL

Pezsgőt bontottak december 6-án a római meleg szórakozóhelyeken az új polgármester, „Róma Clintonja” megválasztásának örömeire. Az amerikai elnökhöz hasonlóan az új, fiatal polgármester, Francesco Rutelli is támogatja a melegek ügyét. A *Corriere delle Saune* (Szaunafutár) című meleg folyóiratnak adott interjújában kilátásba helyezte, hogy megszüntet a kisebbségekkel szemben mindenféle diszkriminációt, támogatja az AIDS-eseket és más önszerveződő közösségekhez hasonlóan a római meleg egyesületek helyiség-gondjait is segíti megoldani.

A 39 éves Rutelli személyében rendkívül intelligens, széles látókörű, modern baloldali polgármestere lesz az olasz fővárosnak. Rutelli elkötelezett híve az egyén szabad választáshoz való jognak, a kisebbségi jogoknak, a környezetvédelemnek (már befutott politikusként is motorkerékpárral közlekedett Rómában).

Valaha a homoszexuálisok ügyét mellszélességgel felvállaló Radikális Párt vezetője volt, megválasztásáig a Zöldek parlamenti frakcióvezetőjének tisztségét töltötte be.

Rutelliről egy időben azt a pletykát terjesztették, hogy Marco Panella, a Radikális Párt egykori, közismerten homoszexuális főtitkárának a szeretője volt. Római meleg körökben nem tudják megerősíteni Rutelli homoszexuális voltát, a politikus mindenesetre nő, családos (ellentétben Panellával). Az a körülmény, hogy nyíltan támogatja a melegek ügyét – jelen volt például a római meleg térkép publikálása alkalmából a választási kampány elején tartott sajtóértekezleten –, európai viszonyaink között inkább arra vall, hogy maga nem meleg, hiszen ellenkező esetben nem merné exponálni magát.

Rutelli támogatóinak listáján egyébként beválasztottak egy

AIDS-fertőzött politikust is a római önkormányzatba. „Van, aki azt gondolja, hogy rossz ízlésre vall egy szeropozitívot jelölni a városi tanácsba. De vajon mire vallana Finit (az újfasiszták főtitkárát) a polgármesteri székbe juttatni?” – tette fel a kérdést Rutelli támogató szórólapján Luigi Cerina, az AIDS-es képviselőjelölt. „A fasisztáknál még az AIDS is demokratikusabb” – véli Cerina, aki „a fasizmus járványának végleges legyőzésére” Rutelli támogatására biztatta a melegeket és minden más szavazót.

Rutelli megválasztásának értékét növeli, hogy ijesztő veszélyt segített elhárítani: Róma fasiszta kormányzás alá kerülését. A római melegek – más kisebbségekkel, így például a zsidókkal vagy a bevándorlókkal együtt – lázasan kezdtek agitálni a baloldali jelölt mellett, amikor a választás első fordulójában a második legtöbb szavazatot Gianfranco Fini, az Olasz Szociális Mozgalom főtitkára kapta, és felrémlt a veszélye annak, hogy fasiszta polgármestere lesz a városnak.

A választást megelőző estén a római meleg diszkóokban szenvedélyes beszédeket tartottak a meleg aktivisták, arra buzdítva társaikat, hogy mindannyian menjenek el szavazni, sőt beteg nagymamáikat is cibálják el, és beszéljék rá őket a Rutelli melletti voksolásra.

A kampányban egyébként a fasiszta polgármesterjelölt is mérsékelte magát. Egy sajtóértekezleten azt mondta, hogy „polgármesterként nem jelentek fenyegetést a homoszexuálisokra. Más dolog az én erkölcsi ítéletem, a legszemélyesebb meggyőződése”. Római meleg körökben vita volt arról, hogy közülük hányan szavazhattak a fasiszta jelöltre. Egy obskurus folyóirat, a *Rome Gay News* azt írta, hogy a melegek többsége Finire fog szavazni, de ezzel megbotránkoztatta a józanabb aktivistákat, akik szerint legfeljebb 3-4 százaléknian szavazhattak az újfasiszta jelöltre.

Az új polgármester fasiszta ellenfelei érdekes módon csak szórmentén próbálták meg, illetve tudták kihasználni Rutelli melegek melletti elkötelezettségét.

Feljelentették Angliát

1986 óta több, mint kétezer embert ítélték el Angliában kölcsönös beleegyezésen alapuló, de az engedélyezett korhatár alatt lévő fiatalokkal folytatott szexuális viszony miatt. Ezek a büntetések néha igen súlyosak. Simon Carr 1989-ben hét évi börtönbüntetésre ítélték egy 17 éves fiúval folytatott viszonyért. Angliában ötször annyi embert ítélték el a homoszexuálisok közül fiatalkorúval folytatott nemi kapcsolat végett, mint heteroszexuális, igaz ez utóbbi esetben 16 év a korhatár, míg azonos neműeknél 21.

Most a Stonewall Group, az egyik legradikálisabb meleg polgárjogi szervezet intéz támadást ez ellen az idejétmúlt, de a mai napig alkalmazott törvény ellen. A csoport véleménye szerint, ha ezt a törvényt sikerül megváltoztatni, akkor megszűnik a melegek elleni diszkrimináció egyik fontos szimbóluma, ami azon a hiten alapul, hogy a homoszexualitásról mindenáron le kell az embereket beszélni és csak a heteroszexualitás az elfogadható. Ha ezt a csatát megnyerjük – mondja az egyik vezetőjük –, akkor sokkal könnyebb lesz a ho-

moszexuálisok egyenjogúságáért megküzdeni egyéb területen is.

A mostani kampányuk sikere azon fordul meg, hogy be tudják-e bizonyítani, hogy a beleegyezési korhatár megkülönböztetése heterórok és homók esetében szemben áll az Európai Emberjogi Konvencióval, amit negyven évvel ezelőtt írt alá Anglia. A konvenció 8. paragrafusa kimondja: „mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát és levelezését mások tiszteletben tartsák”. A 14. paragrafus szerint: „a konvenció által körülrílt jogok és szabadságok mindenkit megilletnek nemre, fajra, bőrszínre, vallásra és bármi egyébbe való tekintet nélkül”.

Az aláíró huszonnyolc ország közül csupán ötben különbözik a beleegyezés korhatára, és ezek között is Angliában a legmagasabb a melegeknek kijelölt életkor. A Stonewall csoport tavaly április 5-én Starsbourgon feljelentette Angliát e diszkrimináció miatt. Számunkra azért is izgalmas ez a próbaper, mert a magyar meleg egyesületeknek is hasonló beadványa fekszik az alkotmánybíróság asztalán.

Szirének és szirénák

Azt olvasom az újságban, hogy a német köztársasági elnököt megtámadta egy volt súlyemelő. A tett indítékai egyelőre nem világosak, de nem is ez a lényeg. Németországban főként az érdekli a legtöbb embert most, hogyan is kerülhetett mindeerre sor? Ennyire leromlottak volna a szilárd demokratikus intézményekkel rendelkező szövetségi köztársaság biztonsági intézményei?

Ugyanakkor már jó ideje egyébről sem olvasok a magyar sajtóban, minthogy egy volt súlyemelő, bizonyos Csúcs László és kollégája, egy bizonyos Náhlik Gábor, a szabad sajtó intézményei, a nemzeti médiák ellen indított háborújuk közepette mindenekelőtt a köztársasági elnök személyét próbálják lejáratni, miközben – a közelgő választásokra való tekintettel – a maguk módján igyekeznek megtisztítani a terepet a jelenlegi kormánykoalíció előtt. Egyre másra hangzik fel a tiltakozás is: *Hát itt tartanánk? Az átmenetet megelőző magyar társadalom ennyire híján lenne a demokratikus intézményi tradícióknak?*

Bár a közelmúlt németországi és magyarországi eseményei bizonyos fókig egymásra rímelenek, lényegi különbségük mégis szembeszökő. Míg a szövetségi köztár-

saságban föl sem merült az, hogy a német társadalom helyzete egyáltalán megítélhető lehet-e egy bűnöző hajlamú súlyemelő tettének fényében, addig Magyarországon már a serdülők is azt firtatják, vajon miféle hatalmi támogatással is rendelkezik a rádió élére erőszakolt erőművész és tévészmorító párja? E különbségek magyarázata persze túlon túl egyértelmű. A nyugati társadalmakban – bizonyítja ezt a Weizsacker elleni mostani támadás, miként a svéd miniszterelnök, Olof Palme vagy épp Kennedy

elnök korábbi meggyilkolása – nyilvánvalóan számos lehetőség adódik a létező intézményi biztosítékok kijátszására. Ám mindez sohasem jelentette azt, hogy a szóban forgó intézmények ne léteznének.

Ugyanakkor legyünk méltányosak: Kelet-Európa, s ezen belül Magyarország sem tekinthető teljesen kezdőnek a demokrácia terén. Társadalmunk szerkezetében épp úgy, miként az ismert és elismert egyéni elvárásokban olyan értékek tükröződnek, melyek – érvényüket bizonyítandó – köztudottan komoly elő és utóvédharcok megvívására kényszerültek a Horthy éra idején és a kommunizmus évtizedeiben is. A probléma lényege épp az, hogy a kormányzat és szélsőjobb oldali szövetségesei épp ezekről az értékekről próbálnak mostanság leszoktatni minket.

Kérdés persze az, hogy milyen sikerrel. Esélyeik – állítja jó ideje a közhit – szerfölött nagyok. Már csak azért is, mert az 1990 óta centrista pózba merevedett kormányzat és a maga totális elképzeléseit mind őszintébben vállaló Magyar Igazság és Élet Pártja a jelek szerint békésen felosztotta egymás között a tennivalókat. Ám az ellentétes eszközök ellenére céljaik semmiben sem különböznek. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az,

hogya a kormánynak szava sem volt és szava sics a médiumokban zajló primitív embervadászat láttán; a szakemberek és a korábbi rendszer lebontásában valódi érdemeket szerzők kirekesztéséhez pedig legfeljebb annyi hozzáfűznivalójuk van, hogy: ahol dolgoznak, ott hullik a forgács! Mintha e népnemzeti bölcsességet hallottuk volna már valamikor, de hát ez a legkevesebb, amit a szemükre vethetünk.

Az általuk vallott nézetek közönségessége azonban annál mellbevágóbb. Nemrég került a kezembe a *Fasiszta lelkek* című fekete kötet. A háborús főbűnösökkel készített, mélylélektani igényű interjúkat tartalmazó könyv először 1946-ban látott napvilágot. Szembeszökőnek találtam benne egy visszavisszatérő kérdést: „*Nem találták furcsának – tudakolta a kötet szerzője a nyilaskeresztes párt egykori vezetőit –, hogy a világ minden valamirevaló értelmiségije és tudósa szembe fordult magukkal? Akik meg maguk mellé álltak, azokról jobb nem is beszélni?*”

Annak ellenére, hogy a mai vezetés nem hasonlítható a nyilaskeresztes mozgalomhoz, politikai hálótársaik kétség kívül rendületlenül vallják az egykori főkolomposok eszméit. Így nem csoda, ha eszük valahogy nem áll rá szembenézni a tényre: a magyar állapotokat egyre növekvő undorral szemlélő külhoniak után ma már aligha tenné le mellettük a garast egyetlen valamirevaló magyar értelmiségi is. Be kell érniük azzal, ami kényszerűen megmaradt: Csurkával, Kéri Edittel, Ablonczival, Nagy Feróval, Balczóval, Bogdán Emillel, Seszták Ágnessel, és így tovább és így tovább.

Már csak ezért sem érdemes, a tévében és rádióban zajló események dacára stratégiai vesztélynek tekinteni, Csurkának nemrég Amerikából hallatott szírenehajait. Mármint, hogy a nemzeti médiumok után most az „egyéb” sajtó következne. Tényleges értelmiségek híján ugyanis tulajdonképpen a tévét és a rádiót sem tudták megszerzeni. „Mindössze” tönkretenni sikerült a szóbanforgó intézmé-

nyeket, és még ez is csak felemás módon sikerült nekik; jól érzékelhető az, ellenzéki szellemmel igazán nem vádolható bennfentesek emiatti időnkénti keserű lázadozása. Azaz a belső szilárdság elengedhetetlen következményének, a legitimitásnak a teljes hiánya.

A szélsőjobb médiaromboló kihívásai ráadásul céljaikkal merőben ellentétes következményeket idéztek elő. Egyesítették a társadalmat. Ha szerény mértékben is, de áthidalták azt a korábban jobbára csak táguló szakadékot, ami a városi mentalitást a vidéki érzelmektől, az értelmiségi aktivizmust a köznapi szemlélődéstől elválasztotta. *Ma már a többség is érintve érzi magát*; fenyegetve és sértve, írássanak is akárhány hízelgő levelet maguknak a médiumelnökök, tiltsanak is be akárhány akadémikus mősört. Amiről szó van, az egy egyetemes szégyenérzet, melynek szírenehajása egyre inkább magával ragad mindenkit.

Istenes Csaba

Inkább a templomra szavazott

A legsötétebb középkort idéző döntést hozott az egyik texasi megye, amikor novemberben megtagadta a kért adókedvezményeket az Apple számítástechnikai világkonferencia helyi üzemétől arra hivatkozva, hogy a cég erkölcsstelen, mert ugyanazokat a szociális juttatásokat biztosítja a homoszexuális pároknak, mint a hagyományos házastársaknak.

Az Apple 1500 embert foglalkoztat, 300 millió dolláros jö-

vedelmet hozó üzemet létesített volna Williamson megyében, ha megkapja a kért adókedvezményeket. A megye tanácsa azonban elutasította az Apple betelepülését, attól való félelmében, hogy a homoszexuálisokat támogató cég „aláássa a hagyományos családi értékeket”.

„Nem akarom, hogy úgy emlékezzenek rám, mint aki megnyitotta a megyét a homoszexualitás előtt. Ha igennel

szavaztam volna, többé nem merném betenni a lábamat a templomba” – mondta David Hays, az öttagú megyei irányító testület egyik tagja. Egy másik, nemmel szavazó tanácsstag elmondta, elriasztotta, amikor az előzetes beszélgetésekben az Apple vezetői kifejtették, hogy a „homoszexuális alkalmazottak kiváló és megbízható dolgozók”, s a házastársaknak járó kedvezmények kiterjesztésének célja, hogy minél több homoszexuális jöjjön dolgozni a céghez.

Lányok
csak
vasárnap

ANGEL

Budapest, VIII., Rákóczi út 51.

(Tungsram udvar)

BAR

A söröző:

mindennap este 10 órától
hajnalig tart nyitva.

Diszkó:

csütörtökön, pénteken,
szombaton és vasárnap
este 10 órától hajnalig.

Műsor:

csütörtökön és vasárnap
éjfélkor.

Die Bierstube:

hat jeden Tag von 22 Uhr
bis früh geöffnet.

Die Disco:

Donnerstag, Freitag, Samstag
und Sonntag von
22 bis früh geöffnet.

Shows:

Donnerstag und Samstag
um Mitternacht.

The pub:

is open every day from 10
p.m. till dawn.

Disco:

Thursday, Friday, Saturday
and Sunday from 10 p.m.
till dawn.

Shows:

Thursday and Sunday at
midnight.

A német egyház elismerte a homoszexualitást.

Nemsokára – remélhetőleg – a homoszexualitásokat felvállaló, sőt akár másik férfival nyíltan együtt élő meleg papok is hivatalos jóváhagyással teljesíthetnek szolgálatot Németország legnagyobb egyházában, a protestánsban.

A német protestáns egyház késhegyig menő viták után november végi hannoveri szinódusán (parlamentjén) hozta meg a kétséggkívül történelmi döntést a homoszexuálisok teljes értékű hívőként és lelkészekként történő befogadásáról.

A 44 igen szavazattal, 43 ellenében elfogadott határozatot Horst Hirschler hannoveri püspök egyelőre vonakodik „törvényerőre emelni”. Kompromisszumos megoldást szeretne keresztülvinni, melynek értelmében a homoszexuálisok is lehetnének papok, de csak akkor, ha nem élnek élettársi közösségben azonos nemű személlyel.

Ez azonban azt jelentené, hogy a luteránus egyház, amely évszázadokon át elutasította a cölibátust, most az ablakon át visszacsempészné azt, s csak az egyházi apparátus egy részére lenne érvényes. A liberálisok ezt elutasítják, már csak azért is, mert attól tartanak, hogy veszélyes precedenst teremtenek egyéb diszkriminatív megoldásokra is.

A homoszexuálisok elfogadásának témáját egy bázisközösség, a Gruppe Offene Kirche (Nyitott Egyházi Csoport) vetette fel. A haladó döntés várhatóan megnehezíti a párbeszédet a katolikus egyházzal, amelynek feje a legutóbbi enciklikájában is megerősítette, hogy főbenjáró bűnnek tekint a homoszexualitást, akárcsak az önkielégítést, a fogamzásgátlást vagy az abortuszt.

(Csak mellékesen jegyezzük meg, hogy az olasz katolikus egyház nemrég azt javasolta: az orvosi diagnosztikai célra történő spermavételt se maszturbáció útján végezzék, hanem használjanak egyfajta vibrátort. A meghökkentő javaslat teljesen logikátlan, ugyanis vibrátor használata esetén is végsősoron ejakuláció – vagyis élvezés – útján távozik a szervezetből az ondó...)

A protestáns egyház a katolikusoknál sokkal inkább a valóság talaján áll, emberközeli, jobban érzékeli a mai élet gondjait. A kezdeményezés pártolói is hangoztatták: nem valamiféle eretnekségről van szó, hanem pusztán a realitás felismeréséről, arról, hogy a társadalom minden szférájában, így az egyházban is élnek homoszexuálisok.

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők bajszunkat 3-12/35.

(postaköltség: 10 Ft)

- Várom annak a kulturált, egészséges lelkű és testű, monogám, jóképű, nem feminin, önkritikus, vonzó srác, lehetőleg telefonszámom levelét 45-ig, aki egy negyvenes, jövőgású, kölykös alkatú, déli típusú, az életben és az ágyban aktív fickóval építkezni szeretne. Jelige: Akasszuk össze a

♥
- Középkorú, őszülő hajjú, barna szemű, fiatalos külsejű férfi vagyok. Keresek hosszú távra testi-lelki jóbarátot, aki aktív és szőrös testű. Az sem baj, ha nem szép, csak őszinte, megbízható és egészséges legyen. Kölcsönös szimpátia esetén együttélésről is lehet szó. Vidékiek is írhatnak. Jelige: Treff király 4-1/1.

♥
- Nem vagyok mások által szépnek mondott, nem vagyok egy kispórt

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától.

Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornófotózásra gondolunk.

Fizetni a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk létrehozásában.

Emlékeztetül a címünk: 1461 Budapest, Pf. 388.

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelet egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre:

1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 10 forint, vidékre 17 forint, külföldre 45 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk ily módon „takarékosan” küldött borítékokra.)

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkeztek a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelent lapunkban.

Ha valaki nem jelígesen kíván hirdetni, hanem a postafiók megadásával, kérjük félreérthetetlenül jelezzék! Névét, lakáscímét még kérdés esetén sem közlünk!

izompacsirta. Nem Budapesti 50 látszom feleannyinak, mint a és 60 éves fiúpár korom és nem fog kapcsolatot keres szép farkú férfialkodom a biszexuális gondolatával. En az 184/82/39, fekete, bajszos, közepesen szőrös testű, férfias kinézetű és viselkedésű, vidám fickó vagyok. Kereselem partneremet férfias kiállású és viselkedésű férfi személyében. En HIV-pozitív vagyok, ezért mielőtt válaszolsz, mérlegeld a dolgot. Csak névvel és címmel ellátott levélre válaszolok. Életkor, méret, végzettség nem mérvadó. Jelige: Csak annak, aki az ami 4-1/2.

♥
- Jóképű és/vagy jó testű fiatal, akár diák barátot keres nem felszínes, de nem is elkötelező kapcsolatra, néhány tekintetben az átlagnál előnyösebb tulajdonságú, 1963-as, jóakarátú fiú.

Légy nyitott, to-
leráns és szintén
kedveld a pornó-
videózást, masz-
t u r b á l á s t,
pettinget, biz-
tonságos szexet.
Lakás megoldott.
Telefonszám cél-
szerű lenne, bár
én megfelelő vá-
lasz esetén majd

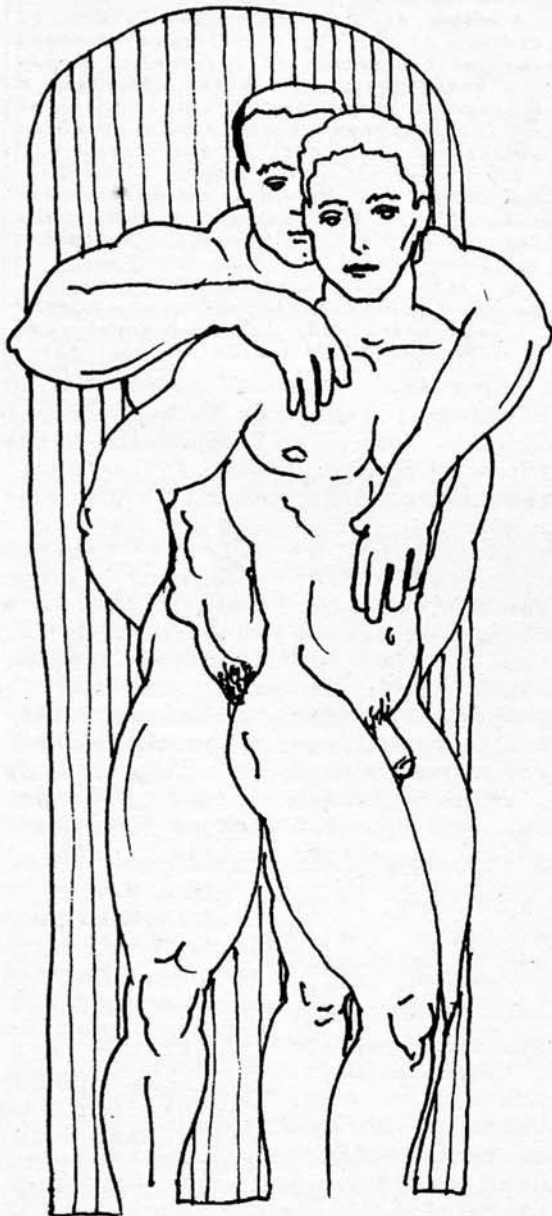
mindenképpen
adok, bízhatok
bennem. Együtt
egymásért, egye-
sült erővel. Cím:
1751 Budapest,
Pf.112.

♥
- 49 éves, fia-
talos megjelené-
sű, diplomás,
független, aktív
férfi nagyjából

azonos korú vagy
fiatalabb, kife-
jezetten intelli-
gens, minden
szempontból meg-
bízható, szimpa-
t i k u s
testi-lelki bar-
rátját keresi,
lehetőleg tartós
kapcsolat céljá-
ból. Ennek a kap-
csolatnak a
kölcsönös bizalm-
on és megbecsü-
lésen kell
alapulnia, tisztel-
ve egymás
egyénségét. Jel-
ige: Együtt egy-
másért 4-1/10.

♥
- Keresem fia-
tal, jóképű bar-
átomat 20-40-ig.
Tudom és hiszem,
hogy létezel szá-
momra ezen a
nagyvilágban.
Csak meg kell ke-
resnünk egymást.
Ha egymásra ta-
lálunk, ígérem,
nagyon boldogok
lennénk. Remé-
lem, hogy te is
így gondolsz, ha
olvasod ezeket a
sorokat. Én egy
ötvenes, 170 cm,
70 kg, barna szemű,
jó megjelenésű
úr vagyok, tele sok szere-
tettel és remény-
vel. Ha
szimpatikusak le-
szünk egymásnak
minden oké lesz.
Ne tétovázz, mi-
nél előbb vála-
szolj! Csak kövér
ne légy! Minden
fotós levelekre
válaszolok. Jel-
ige: Tavasz a
télben 4-1/12.

♥
- Élem életemet,
hiszen másképp
nem tehetem, ví-
vom harcaimat és
a holnapi nap oly
távol még, eze-
regy és csak a
várakozás, árny
és fény. Imádom a
fényt! Ez mind
igaz, de ki fog-
lalkozik egy
ilyen budapesti
fiúval, aki így
éli életét? 21
évesen, aki 174
cm-rel, 66-kg-
al, 20x5 cm-es
farokmérettel
van ellátva. De
leírom azt is,
hogy mások által
is szépnek mon-
dott fiú vagyok.
Testem csinos,
izmos, gusztusos
és szolárium-bar-
na színű. Szeret-
nék olyan fiúval
(homo, bi) megis-
merkedni, aki
tényleg helyes,
csinos, szép tes-
tű, gusztusos,
min. 17,5 cm-es
farkú, vidám, és
aki az ágyban a
passzív szerepet
szereti és nagyon
szeret oboázni. A
találkozás után
fog eldölni majd
minden. Szívesen
elfogadnék egy
kis anyagi segít-
séget is, hiszen
amit keresek ab-
ból alig telik ki
a főiskola és az
angolóra. Ez az
utolsó mondat nem
feltétel! Előre
is köszönöm, hogy
válaszolsz a hirt-
etésekre. Jel-
ige: Gyere, törtj

be a szívembe 4-1/13.

♥
- Izmos mellű férfiasan érzéki csecsbimbőjű fiút (35 alatt) pornóvideózás közben huszonévesen, jó adottságokkal, biztonságosan kielégítenék. Nem ártalmas potenciánövelő, izomfejlesztő praktikák. Kívánságra hasonlóan megfelelő barátom is be szállna. Esetleges fényképet visszajuttatom, telefonszámot vizsgonok. Jelige: Élévation 3-12/36.

♥
- 28 éves, budapesti srác vagyok, 58/165, barna hajú és barna szemű, arányos testfelépítésű. Kapcsolataimban a szeretni tudó, testi-lelki barátságra vágyom. Szeretnék egy tartós kapcsolatot kialakítani egy ápolat, őszinte baráttal 20-38-ig. Minden megoldás érdekel, budapestiek választását várom és minden levélre válaszolok. Diszkréciómra számíthatasz. Nagyfarkúak előnyben, de nem feltétel. Szélhámosok és kövérek kíméljenek! Jelige: Richie 4-1/15.

♥

- Olyan aktív, nagy szerszámú férfi barátságát keresem, kinek méretei a 22 cm-t meghaladják. Negyvenes, jó megjelenésű férfi vagyok. Nagyon szeretek oboázni, sőt minden kívánságodat teljesítem. Szimpátia esetén anyagi honorálás is lehetséges. Adataim: 43/182/82/18x5. Minden levélre válaszolok. Vidéki is írjon. Cím: N.D. 1537 Budapest 114, Pf. 453/470.

♥
- Igényes, kulturált társát keresi jó megjelenésű, sokoldalú, huszonéves HIV-pozitív fiú. Jelige: En Pojke 4-1/16.

♥
- 19/175/68, barna, rövid hajjú, mások által nagyon helyesnek mondott, arányosan vékony alakú srác keres max. 25 évesig vékony, ápolat, helyes, szőke vagy barna hajú, igényes, fiús srácot. Olyan írjon, aki egy rendkívül színvonalas, tabuk nélküli, őszinte barátságra/szerelemre vágyik. Fontos, hogy vidám természetű, értelmes fiú legyél. Fényképet mindenképpen küldjél és én azt mindenképpen

LOKÁL

VII. Kertész utca 31.

Nyitva minden nap
20 órától reggel 4-ig.

Élőzene, diszkó.

Műsor:

szerdán 23 órakor,
pénteken és szombaton 01 órakor.
Műsoros napokon 200 Ft belépő,
egyéb napokon és egyetemistáknak
ingyenes!

Melegkonyha egész éjjel.

A legrágább étel is csak 150 FT!

vissza is küldöm,
bennem megbízhatasz. Nem baj, ha esetleg biszex vagy. Jelige: New Year 4-1/20.

♥
- 21 éves, kimondottan jóképű budapesti fiú vagyok. Már igen régóta barát nélkül. Sokan azt mondják, túl igényes vagyok. Lehet. Csupán egy olyan srác barátságára vágyom, aki korban hozzám illő, jól néz ki (bár ez tág fogalom, hogy jóképű valaki). Valamit is ad magára, öltözködésére. Ez idáig nem találtam senkit. cím: Replay, 1462 Budapest, Pf. 727.

♥
- Sokáig a palackba zárt szellem voltam, de egyszer csoda történt és én is kiszabadultam. Nem volt jó a palackban, mert egyedül voltam. Itt a szabadságban rengeteg fiú van. Keresnék egy vidámat, kedveset, sportosat, aki szeret kerékpározni és hajlandó egy negyvenes, magas, sportos férfival bebújni a palackba, hogy egy jobb körülmények közt élni tudjunk. Ha nem lesz ilyen fiú, hát bújhatok vissza egyedül ismét. Jelige:

Mások 25

Egy jó szellem 4-1/21.

♥
- Olyan fiatalabb, jó kedélyű fiút szeretnék megismerni, aki el tudna fogadni egy koránál fiatalabb, (kívül b e l ü l) negyvenes, marháns férfit. Nem elsődlegesen szexkapcsolatra gondolok, hanem az emberi tulajdonságokra. Ugyanis ez az, ami a kapcsolatot életben tartja. Intelligens levelekre tudok csak válaszolni. Fotót még mindig visszaküldtem. Írsz nekem? Ugye nem egyszer? Sokszor. Jelige: Roman t i k a , szerelem 4-1/22.

♥
- Egy 22/178, arányos testű, barna hajú és szemű, csinosnak mondott, férfias fiú keresi barátját 18-26 éves korig. Egyébként egyetemista vagyok és érdeklődési területem széles (irodalom, zene, vallás, filozófia), de a fantáziám is nagyon nagy. Már hosszú ideje vágyom egy nem nőies, arányos testű, helyes, vidám, de szerény, komoly gondolkodású baráttra, aki nem az éjszakai életet éli. A szex

fontos, de kapcsolatunk alapja mégiscsak a kölcsönös szeretet lenne. Ha tétovázol még, nyugodtan írd, én is sokáig tétováztam, de már nagyon hiányzik egy jó testi-lelki barát. Várlak. Jelige: Nagyon hiányzol 4-1/25.

♥
- Felsőfokú végzettségű, huszoneves, arányos, egészséges budapesti fiú formás, 18-as százmán óhajai alapján kézimunkázatsz.

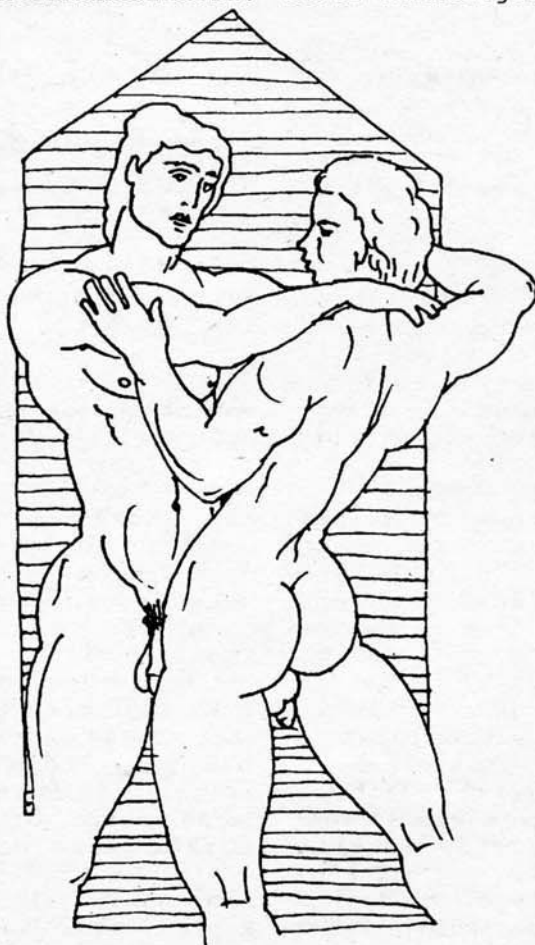
Tőlem semmiféle viszonzást ne kívánj el, hiába bírok némi lelki töltettel (is). Kor nem túl lényeges, igaz, inkább a fiatalabbak (35-ig) jelentkezését várom. Lakás, videó jó, ha van, telefon célszerű, bár ezekkel én is rendelkezem. Jelige: Matador 3-12/37.

♥
- Kedves Fiú! Kie sorokat olvasod, bizonyára komoly lelki testi barátságot

keresel, mert ha nem, akkor valószínűleg nem ezt a módját választanád a kapcsolatteremtésnek. Igaz? Monogám beállítottságú, érz e l m i l e g független társ bemutatkozását várjuk. Kaland nem érdekel! Mi egy kedves 32 és 42 éves, talán nem rossz megjelenésű baráti pár vagyunk. Ha lehet, te sem legyél több 36 évesnél. Jelige: Személyes találkozás 4-1/29.

Pár éve még aktívan sportoló, harmincas, mára már kissé elpuhult srác szeretné, ha egy nagymancsú mackó eljátszadozna vele. Jelige: Rádbízom magam 4-1/37.

♥
- 48 éves, 172 magas, arányosan mackós termetű, fiatalos, szőrös testű, széles érdeklődési körű, független ember vagyok. Nem iszom és nem dohányzom, de ezt nem várom el viszont. Keresem azt a nem biszex, de gusztusos, nagyon ápolt, szexben az aktív férfiszerepet megfelelő mérettel gyakorló társamat, aki szintén a biztonságos, tartós kapcsolat híve. Számomra nem a külső megjele-

nés, életkor, anyagi helyzet jelent valamit, hanem az emberi és szexuális összhang számít. Jelige: Alfa 4-1/31.

♥
- Keresem azt a szeretetre vágyó és adni tudó fiút (férfi) barátomat, akinél nem a méretek és a külsőségek, hanem a belső érzések a fontosak. Nem elsősorban szexre vágyom, bár ez is fontos, hanem egy minden tekintetben megbízható, őszinte társra, baráttra. Remélem ez nem csak álom, hanem valósággá válhat. Ha úgy érzed, meg tudsz felelni ezeknek a kritériumoknak, írdál gyorsan egy budapesti 40-es srácnak, aki nagyon egyedül van, akinek hiányzol. Vidéki jelentkezőket is elfogadok. Korhatár nélkül írhattok, és én mindenkinek válaszolok. Kalandorok és anyagiasok kíméljenek. Jelige: Jobb kettésben 4-1/33.

♥
- 33/182/82, rövid barna hajú, valamikor sokat sportolt, kedves mérnök fiú, beosztott szabaddal, keres intelligens, fiatalabb, csinos, udvarias barátot

együttessel sportoláshoz és máshoz. Birkózás, úszás, kerékpározás, masszázs lehetnek örömeink. Diákok és nem komplikált, sőt vallásos fiúk jelentkezését külön szeretettel várom. Jelige: Másman 4-1/34.

♥
- Budapesti, 32/175/78 fiú vagyok. Nem vagyok túl szép, talán ezért vonzódom mindenhez, ami szép. Megismerkednék egy fiatal, lehetőleg diák (főiskolás vagy egyetemista) csinos fiúval, aki testi-lelki barátom lenne. Kapcsolatunkat teljes diszkréció övezné. Jó lenne, ha sok örömet tudnánk egymásnak nyújtani. Fényképnek örülnék, telefonszám pedig célszerű az egyszerűbb kapcsolattal teremtés miatt. Nem vagyok cím és fényképgyűjtő. Lehet, hogy ez a kérés csak egy álom, de jó lenne, ha egyszer már valóra válna. Jelige: Egy álom 4-1/36.

Vidéki
társkeresők

(postaköltség:
17 Ft)

APOLLÓ VIDEO SHOP

Új szexcentrum nyílt Budapesten!

Videofilmek adás-vétele, kölcsönzése.

Újságok, izgatószerke, eszközök széles választéka.

GYERE EL TE IS!

Teréz krt. 3. félemelet 1.

(a bejáratától jobbra)

NYITVA HÉTKÖZNAP 10-18 óráig

♥
- 23 éves egri srác hosszú távra ebben segítenél, örülnék. Egyébként 176 cm magas és 70 kg súlyú vagyok. A szex nagyon fontos lenne a számomra, de érzelmek nélkül nem akarom gyakorolni. Nagyon sokat tudok adni, mert szeretek adni, de elfogadni is tudok. Szeretnék boldoggá tenni. Kis-kunfélegyháziak vagy környékiek (Szeged, Kecskemét) levelét várom. Jelige: A lelkem a kezébe adom 4-1/6.

♥
- Szeretnék végre barátot, társat találni. Értelmes, odaadó és szeretetre vágyó fiút ismerettségét keresem. Külsődből számomra egész megjelened a fontos és nem a részletek. Légy kedves, barátságos, szép arcú és tekintetű és légy őszinte. Én 29 éves, szemüveges fiú vagyok, és úgy gondolom, a leírtak engem is jól jellemeznek. Kedvelem a zenét, a sporttal viszont hadilábon állok. Sajnos nincs rá elég időm. Ha te

♥
- Békés megyei 45 éves, fiatalos, passzív férfi keresi aktív barátját 22-26cm-es farokkal. Ha létezel, s átérzed vágyakozásomat, írd! Minden őszinte bemutatkozó levélre válaszolok. Fénykép, telefon előny, de nem feltétel. Komolytalanok, kövérek ne írjanak. Jel-

FELHÍVÁS

Tisztelt Barátunk!

Segítségedet kérjük. 1991 óta foglalkozunk a magyarországi melegek (és ha mód van rá leszbikusok) életének és a meleg világ működésének tudományos megismerésével. Munkálkodásunk megismerésen túlmenő célja az, hogy ismereteinket a nyilvánosság elé tárva a tudomány megbecsültségének segítségével enyhítsünk a melegekkel szembeni ellenséges társadalmi közhangulaton. Bizonyított ugyanis, hogy amit nem ismerünk, attól félünk, azt megvetjük. Eddigi tevékenységünk eredménye egy remélhetőleg még 1993-ban megjelenő tanulmánykötet a homoszexualitásról, ami az első ilyen jellegű magyar nyelvű összeállítás. Rendszeres anyaggyűjtéssel szeretnénk létrehozni egy tudományos célokra szolgáló meleg dokumentációs központot. Itt hozzáférhetővé válna minden érdeklődő számára mindaz az idegennyelvű és magyar irodalom, ami a homoszexualitással foglalkozik, továbbá egy „Oral History Archivum”-ban („el-

beszélt történelem”, beszélgetésekről készült hangfelvételek és leírt anyagok) gyűjtenénk munkatársainkkal az életükről, problémáikról beszélgetni hajlandó segítőkész melegekkel készült interjú anyagát. E szövegeket természetesen az ilyen archívumoknál megszokott módon (például teljes névtelenség, az anyag felhasználásához minden esetben előzetes engedély kérése, stb.) kezeljük. Tervezzük, hogy a nyugaton már megszokott interjúköteteket állítanánk össze beszélgetőpartnereink személyiségi jogának védelmét minden körülmények között betartva.

E munkát segitendő, kérjük aki kedvet és hajlandóságot érez, jelentkezzen az alábbi címen:

Tóth László, 1052 Budapest, Petőfi Sándor u. 11. II. em. 8. tel.: 11-85-332

vagy: Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem, Orvosi Népegészségtani Intézet, 1135 Budapest, Szabolcs utca 35. HID Tudományos Egyesület (Homoszexuális Információs és Dokumentációs Tudományos Egyesület)

ige: Őszinte valóság 4-1/7.

♥
- Huszonhat éves, magas, dunántúli, jó megjelenségű HIV-pozitív fiú keresi társát, barátját aki, ha nem is jár hasonló problémában, mégis megfelelően képbe tudja helyezni az efféle dolgokat és elképzelhetőnek tart egy kölcsönös megértésen és szereteten alapuló tartósabb kapcsolatot. Jelige: Míg élek remélek 4-1/8.

♥
- Egyedül vagyok 45 évemmel. Vidéken a kapcsolatkeresés szinte lehetetlen, ezt te is tudod. Jelzőszámom 175/70, szőke vagyok, bajszos. Korom körüli vagy fiatalabb férfit keresek, aki nem fél kimondani a különleges kívánsága is van és jó méretes szerzősével engedelmes kislányává avat. Lehetőleg ne legyen kövér. Jelige: Alpokálján 4-1/11.

♥
- Szegeden élő 18 éves, 160 cm magas, 50 kg,

szőke, kék szemű fiú vagyok. Keresem azt a fiút, aki szeretetet tud nyújtani és én azt viszonzom is neki. Nem kell szép legyél csak fiatal és monogám. Fénykép jó, ha küldsz, amit ha kell visszaküldök. Ha létezel, írd, várom leveled a következő címen: 6701 Szeged, Pf. 2268.

♥
- 20 éves, 178 cm, 64 kg, sötétbarna hajú és szemű, szombathelyi kezdő főiskolás keresi hosszútávra 22-35 év

körüli, aktív barátját. Elsősorban Vas megyei, váci és budapesti nem kövér, diszkkrét intelligens és nem nagyra vágyó fiúk, férfiak írjanak. Jelige: Savaria 4-1/17.

♥
- 32 éves, 164 cm magas, 68 kg vagyok. Keresem barátomat Kiskunfélegyházáról és környékéről. Jelige: Amíg 4-1/19.

♥
- 20 éves/183/70, barna hajú srác szeretetre és boldogságra vágyik és nyújtani is tudja. Keresi 18-40 év közötti fiúk barátságát, aki a magányát is meg tudja osztani. Kövérek és S/M kíméljenek. Komoly szándékú férfiak írjanak. Lakás szükségessége. Jelige: Fehér li-liom 4-1/23.

♥
- Fiatal szegedi srác várja Szegeden vagy környékén élő egészséges, sportos és fiatalos férfi levelét. Ha fényképet kapok, melynek örülnék, azt visszaküldöm. 30 éves korig várom válaszod. Szex és barátság. Cím: 6701 Szeged 1, Pf. 2222.

♥
- Szegeden tanuló meleg fiú

egyetemista vagy főiskolás meleg fiúkkal és lányokkal keres baráti kapcsolatot. Jelige: Coming out 1994.

- Azt mondják az idő minden sebet begyógyít. Már több, mint három hónapja elvesztettem társam, mégsem tudom őt elfelejteni. Kereselem azt a 25-35 év közötti igazi férfit, aki a szívemben tátongó űrt betöltené, szeretni tudna és akit én is megszerethetnék. Számomra elsősorban belső értékeid fontosak, de jó lenne, ha sötét hajú, szőrös testű lennél. Ha számodra megfelel egy hétvégére korlátozódó, de hosszú távú kapcsolat és úgy érzéd, tudsz segíteni egy magányos srácnak, kérlek jelentkezz. Fontos,

hogyan legyen lakásod, mivel én szüleimmel élek, akik nem tudnak másságomról. Magamról néhány szó: 26/164/70, barna hajú és szemű, szőrös testű, érettségre, romantikus, dohányzó srác vagyok, aki eddig "csak" lány volt az ágyban. Fényképet nem kérek tőled, hiszen egy fotó alapján nem dönthet az ember. Telefonszámnak örülnék. Az enyém 78-al kezdődik, így be tudod határozni, hol is élek. Elsősorban budapesti jelentkezését várom, de bárhol is írhatsz. Jelige: You and me 4-1/28.

- 33/176/70, el nem kötelezett, de elkötelezhető zalaegerszegi férfi kizárólag a közelből keres értelmes, igényes fiút, férfit.

Vállald önmagadat és társadat, partneredet, de ne csak a lepedőn, hanem utcán, vendéglőben, társaságban is, mint ahogy minden értelmes, hétköznapi kapcsolatban. Légy őszinte és csak annyit adj, amennyit kapni akarsz. A többit egy hosszú beszélgetésben nálam, nálad vagy telefonon. Jelige: Bis bald 4-1/32.

- 24 éves, barna fiú (siófoki) megismerkedne a Balaton környékén, 25-35 éves fiúval, aki vendég-látó i p a r i végzettségemmel felkarolna és segítene és kitartható, hű barátom lenne. Jelige: Vendéglátósok előnyben 4-1/35.

Vegyes

- 21 éves, szép testű, jó megje-

lenésű értelmiségi srác 40 feletti urak jelentkezését várja. Anyagi szolgáltatás ellenében boldoggá teszlek. Jelige: Love and money 4-1/4 (17 Ft).

- Kifejezetten intelligens, jó megjelenésű, jól szituált, középkorú meleg férfi részére budai luxus albérleti szoba kiadó. Jelige: Előny, ha nem dohányzik 4-1/14 (10 Ft).

- Jó (környezetvédő) szemléletű, angol tudású, rendszerető, vegetáriánus meleg fiú lehetőleg telefonos, különbejáratú albérleti szobát keres. (Megosztásra váró lakás is szoba jöhet). Nagyon egészséges, 42 éves vagyok, sovány, bajuszos, szakállas. Nekem is eleve fontos a

mozgás, futni, kerékpározni, úszni szoktam. Zongorán játszom, énekelek kórusban. A színházat nagyon szeretem. Alapjában véve rendes ruhát hordok (farmert nem például), csak nem nagyon szeretek öltözködni, s a meleg lakásban inkább ruhátlan vagyok, nekem így kényelmes. Remélem olcsó ajánlattal írnak. Jelige: Angol nyelvyakorlás 4-1/18 (10 Ft).

♦ Szőke herceg, gyere, tanuljunk angolul. Heti egyszer biztos, mindketten ráérünk és a hajdat sem kell azért befestetni, elég, ha egyikünk szép és fiatal. Én rád számítok. Legyél okos, kedves és türelmes, akkor jó barátok leszünk, mert az ellentétek vonzzák egymást. Pörhüvelyem jellemzői:

43/172/73, a többi bonyolultabb. Üdv: Filosz. Jelige: Phil Andros 4-1/24 (10 Ft).

♦ Kerések 18-45-ig fiúkat először ismerkedő, hétvégi bulihoz, ahol mindent lehet, de semmi nem kötelező. Szeretettel vár a szárligeti házba egy 34/178/85/17x6-os, barna hajú, bajszos, kékszemű, biszex, nősi fiú. Lehetek biszex, nősi, homo fiúpárok is. Egy jó kis bulizó társaságot szeretnék. Egy nő előfordulhat, az pedig az idősebb nejem. Mindent tud első perctől és mindenbe benne van. Ez nem gond. Ki alakulhat komolyabb barátság is? Csak olyan írjon, aki el is jön, nem temetkezni, bulizni szeretnék! Akt, magas, szőrös test előny, de nem feltétel.

Jelige: Jó kis buli 4-1/26 (10 Ft).

♦ Telefonos, teljesen összkomfortos, bútorozott, modern, dél-budai, 35 nm-es lakás kiadó hosszú távra. Igényem: intellektuális legyél, káros szenvedélyek nélkül. Én is fiatal, a szomszéd lakásban lakó vagyok. Cím: 1364 Budapest 4, Pf. 6.

♦ Két-három színvonalas homo-porno videokazettát keresek átmásolásra. Csak jó minőségű film érdekel, márkás kazettán, Budapestről. A filmek címeit, a vetítési időtartamot, a honoráriumot és legalább egy budapesti levélcímet kérek, hogy a részleteket megbeszélhessük. Jelige: Video 4-1/30 (10 Ft).

Külföld

♦ Friendly open-minded viennese (bécsi) man, 30 éves, 1,80 m, bajusz, szemüveg, active/passive, is looking for a longlasting-friendship with a young Hungarian man. I prefer areas of Budapest-Győr-S

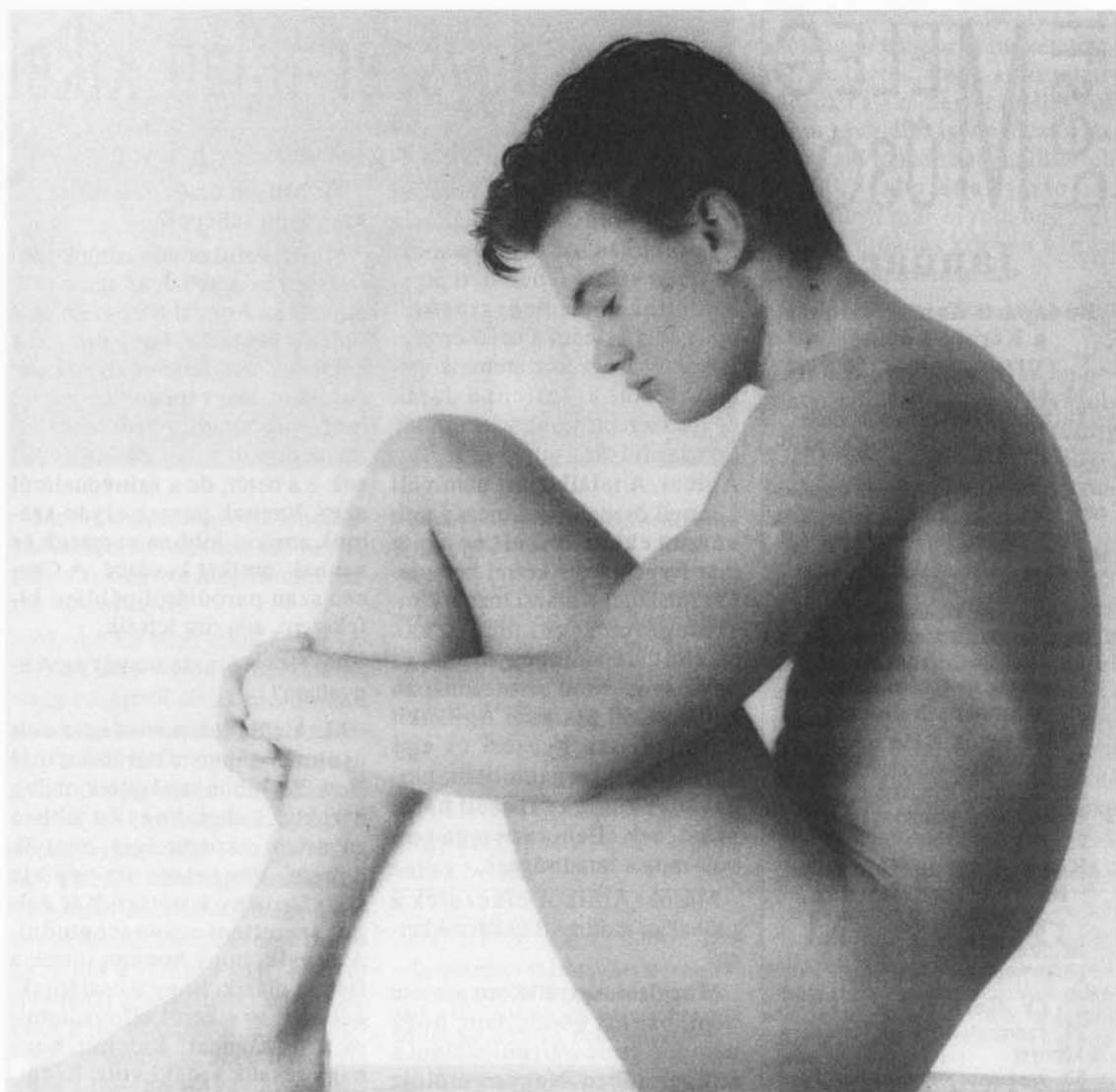
opron-Komárom-Székesfehérvár-Pápa-szombathely. My interests include traveling, making photos, literature, history, swimming. I prefer passive man from 20 to 26. Write with photo and telephone (angolul vagy németül) to: Pf.27, A-1033 Wien, Ausztria.

♦ 23 évesen itt hagytam Magyarországot, mert meleg voltam. 35 éves fejjel Amerikában rájöttem, a lányokat szeretem jobban. A fiúk nekem jobban tetszenek, mint a lányok, de szeretkezni határozottan a nőkkel jobb. Szeretnék levelezni az amerikai magyar meleg, indifferens életről. Nagyon szeretem Mallarmét és T.S. Eliotot. Jelige: Bicontinental bisexual 4-1/5.

♦ - 26/182/74, my name is Andriy. I'm waiting find some gay. I like S/M (spancing, training). I would like to correspond at English and me et. Ad: Ukraine, Lvov-53, 290053, Box 5044.

TINI STUDIO AJÁNLATAIBÓL

FIÚK 1 (második kiadás) 60 p. amatőr homofil 1790 Ft
 BUDAPESTI SRÁCOK 80 p. amatőr homofil 1790 Ft
 NAGY FOGÁS 60 p. amatőr homofil 1790 Ft
 FAROKRANDEVU (masturbashow) 17 srác önkieleltése 60 p. 1790 Ft
 KIRALYLANY A FELESEGEM 60 p. amatőr biszex film 1790 Ft
 New Yorkba Srácok 60 p. amatőr homofil 1790 Ft
 Szegedi Srácok 60 p. amatőr homofil 1790 Ft
 TINIK I. Első magyar biszex hangkazetta 60 p. 350 Ft
 TINI STUDIO produciói megvásárolhatók az alábbi helyeken:
 - Intim Lapúzet és Videotéka, Bp. VII., Dob u. 17
 - Erősz Sexshop Nyugati Pályaudvar
 - Vénusz Sexshop Bp. VIII., Rákóczi út 69. az udvarban
 - Apolló Videoshop Bp. VI., Teréz krt. 3. (félemelet)
 - Csomagküldő Szolgálatnál
 1367 Bp. Pf. 26. (Utánvételes, diszkrét csomagolásban postadíj felszámításával.)
 A FENTI ÜZLETEKBEN A
 MÁSON RÉGEBBI SZÁMAI IS MEGVÁSÁROLHATÓK!

Ginsberg a raktárban

Négyezer kötet legfrissebb kiadású Ginsberg-válogatás porosodik a krakkói „M” kiadó raktárában. Nem mintha nem lenne rá kereslet, de az elsősorban vallásos jellegű irodalommal foglalkozó kiadó vezetői, akik az *Újjászületés a Szentlélekben* közösségből kerültek ki, úgy döntöttek, hogy inkább vállalják a veszteséget, de nem terjesztenek homoszexuális művész alkotását.

A könyv, amely *E világi ismerősök* címmel jelent meg, Ginsberg 1947 és 1985 között írt verseit tartalmazza és már ezer példány elfogyott belőle, amikor az „M” észbekapott és bevonta a forgalomból.

Hiába tartják a kiadó emberei a verseket irodalmi szempontból kiválónak, ha a kötet ellentétes a keresztény értékrenddel. Nem is a versekről van szó – nyilatkozta az egyik vezetőjük –, hanem magáról Ginsbergéről, aki homoszexuális, márpedig ennek nincs helye a kereszténységben. Miért éppen egy vallásos kiadónak kellene őt megjelentetnie?

Talán nem gondolták végig az „M” kiadó vezetői kellő alapos-sággal, hogy ha ilyen szellemben akarják működtetni cégüket, akkor meglehetősen hiányos lesz klasszikus könyvkiálatuk, hiszen nem jelenhet meg: Szappho, Platón, Boccaccio, Oscar Wilde, Balzac, Apollinaire, Verlaine, Rimbaud, Martin du Gard, Thomas Mann, Sartre, Musil, Zweig, Capote, Cocteau, Gide, Kafkafisz, Tournier, Genet, Burroughs vagy nem adhatnak ki Caravaggio-, Leonardo- vagy Michelangelo-albumot sem.

A válogatást a tekintélyes NaGlost című irodalmi folyóirat szerkesztői végezték, akiket most azzal fenyegetett meg az „M” kiadó, hogy ha nyilvánosságra kerül az ügy, akkor megszakítják velük a kapcsolatot, ami a folyóirat végét is jelentheti.

Az, hogy az egyház megpróbálja befolyását az élet minden területére kiterjeszteni és folytatni a pártállam idejéről oly jól ismert cenzúrázás gyakorlatát, Magyarországon sem teljesen ismeretlen. Köztudott, hogy két évvel ezelőtt a MÁSOK további nyomását azért tagadta meg az egyik nyomda, mert egyházi megrendelők bojkottal fenyegették meg, ha továbbra is folytatná ennek az „erkölcstelen” lapnak az előállítását.

Pesti MELEG MŰSOR

Január

Budapesti Kamaraszínház a Károly Körúton

(VII. Asbóth u. 20.)

- 10., hétfő: II. Edward angol király
11., kedd: II. Edward angol király
22., szombat: II. Edward angol király
27., csütörtök: II., Edward angol király
30., vasárnap: II., Edward angol király

Fővárosi Operett Színház

(VI. Nagymező u. 17.)

- 8., szombat: Órült nők ketrece
9., vasárnap: Órült nők ketrece
28., péntek: Órült nők ketrece

Karinty Színház

(XI. Bartók Béla u. 130.)

- 22., szombat: Kakukktojás
23., vasárnap: Kakukktojás
27., csütörtök: Kakukktojás
28., péntek: Kakukktojás

Közép-Európa Táncszínház, a Várszínházban

(I. Színház u. 1-3)

- 19., szerda: Tánc-estek

Merlin Színház

(V. Gerlóczy u. 4.)

- 29., szombat: Petra von Kant keserű könnyei
30., vasárnap: Petra von Kant keserű könnyei

Vidám Színpad

(VI. Révay u. 18.)

- 3., hétfő: Rocky Horror Show
10., hétfő: Rocky Horror Show
17., hétfő: Rocky Horror Show
24., hétfő: Rocky Horror Show
31., hétfő: Rocky Horror Show

Vígyszínház Sátor

(A Nyugati pályaudvar mellett)

- 5., szerda: Angyalok Amerikában
6., csütörtök: Angyalok Amerikában
13., csütörtök: Angyalok Amerikában
14., péntek: Angyalok Amerikában
21., péntek: Angyalok Amerikában
26., szerda: Angyalok Amerikában
31., hétfő: Angyalok Amerikában

A mag egyszer talán kikel

Interjú Margitai Ágival

Töretlen siker mellett érkezett a huszonötödik előadásához a Kakukktojás. Az utolsó napokban már szinte lehetetlen jegyhez jutni, és nemegyszer kell pótszékelt betenni a nézőtérre. A jubileum ürügyén szeretünk volna interjút készíteni a darab egyik szereplőjével, a kiemelkedő alakítását nyújtó Margitai Ágival. A találkozást nem volt könnyű összehozni, mert a művésznek ekkor készült az azóta már fergeteges sikerrel bemutatott miskolci Kurácsi mama című szerepére. Végül mégiscsak sikerült időpontot egyeztetni és egy havas estén az otthonában kerestük fel Margitai Ágit, akit az influenza gyötört és egy egésznapos forgatás után, percekkel előttünk érkezett haza. Mindezek ellenére nyoma sem volt rajta a fáradságnak.

Mások: Amikor elkezdtek a próbákat, számított ekkora sikerre?

Margitai Ági: Ekkora sikerre nem, bár azt gondoltam, hogy nem fog észrevétlenül eltűnni a süllyesztőben. Nagyon örülök, hogy ez a Karinty Színházban történt, mert ez a színház még viszonylag új és szüksége van sikeres produkcióra.

M: Amikor a rendező felajánlotta önnek ezt a szerepet, azonnal elfogadta vagy gondolkodott rajta?

M. Á.: Rögtön elfogadtam. Számomra a Kakukktojás nem volt ismeretlen, mert évekkal ezelőtt már láttam Amerikában, és nagyon tetszett. Nem tartom remekműnek – manapság nem születnek remekművek –, de jó darabnak tartom.

M: Milyen érzés nőimitátorokkal együtt fellépni?

M. Á.: Amikor elkezdtünk foglalkozni a darabbal, az egész stáb elment az Angyal bárba. Én arra voltam kíváncsi, hogy milyen a műsoruk. Amikor végignéztam és láttam, hogy mennyire profik, megnyugodtam. Arról lehet vitatkozni, hogy az előadásban túl sok-e a betét, de a színvonaláról nem. Vannak persze olyan számok amiket jobban szeretek és vannak, amiket kevésbé. A Cso-cso szan paródiától például kifekszem, annyira tetszik.

M: Hogy érezte magát az Angyalban?

M. Á.: Ez számomra nem volt új élmény, mert a barátaim már New York-ban is elvittek meleg bárokba. Lehet, hogy én jobban zavartam a közönséget, mint ők engem. Végeztem ott egy kis közvélemény kutatást. Két dolgot szerettem volna megtudni. Az egyik, hogy honnan jöttek a fiúk, a másik, hogy a családjukkal hogyan sikerül elfogadtatniuk a másságukat? Kiderült, hogy nagy részük vidéki volt. Körülbelül olyan arányban, ahogy a lakosság ténylegesen megoszlik budapestiekre és vidékiekre. És ez azt jelenti, hogy nem a „bűnös nagyváros” rontja meg ezeket a gyerekeket, hanem valóban bennük van ez az érzés, csak azért jönnek sokan a fővárosba, mert egy faluban lehetetlenné van téve az életük. A másik kérdésemre tragikus kép bontakozott ki. Legáltalább 65 százalékuk azt mondta, hogy otthon semmit nem tudnak arról, hogy ő meleg. Ez rettentő. Milyen családi életet lehet élni ott, ahol a legbensőbb dolgainkat kell titokban tartani?

M: Az ön álláspontja a homoszexuális kérdésben mennyire fedi a szerepben megformált mama véleményét?

M. Á.: Én nem értek egyet vele. Azt utálok, ha molesztálnak vagy megpróbálnak elcsábítani valakit, de ha valaki meleg, akkor azt el kell fogadni. Az egy adott dolog, amin nem lehet és nem is kell változtatni. Igaz, dicselkedni sem kell vele, nem kell úgy viselni, mint egy ékszert. De ne gondolja senki azt, hogy a társadalmi tűrőképesség hiánya csak ezt a réteget sújtja. Ettől mindenki szenved, aki egy kicsit eltér a megszokottól. Éppúgy elítélik az emberek azt a férfit, aki nála idősebb nővel él együtt vagy azt a nőt, aki nála sokkal idősebb férfival él. Ezeknek az embereknek ugyanúgy megvan a saját bajuk, mint mindenki másnak, csak egy kicsit még több lesz azáltal, hogy a környezetük elítéli és bele akar szólni az érzéseikbe.

M: Seszták Ágnes a Pesti Hírlap főszerkesztő-helyettese azt írja a meleg darabokkal kapcsolatban, konkrétan megemlítve a Karinthy Színházat, hogy: „...meggyőződésem, hogy az ilyen alkotások felmérhetetlen

károkat okoznak a serdülő fiúk lelki világában...”.

M. Á.: Ez egy baromság. Senki nem lesz meleg attól, hogy megnézi a Kakukkoját. Ha viszont az, és elnyomja magában, lelkiismeretfurdalása van vagy alaptalan bűntudata, akkor felszabadulhat, megnyugodhat tőle és esetleg hozzásegítheti, hogy kiegyensúlyozott ember váljék belőle.

Árverésen Martina

Szeptemberi számunkban már beszámoltunk arról a nagyszabású partiról, amit a Madison Square Garden-ben rendeztek július 23-án, hogy a bevételéből támogassák a '94 június 18-a és 25-e között tartandó negyedik meleg olimpiát. A vacsora igen borsos belépőt ötszázán fizették ki, míg az utána rendezett táncestélyre és árverésre még hétszázötvenen jöttek el.

Az árverést a híres Sotheby's aukciós ház tartotta és igen csak különös dolgok kerültek kalapács alá. Legtöbbet, egy egy órás teniszpartit fizettek, amelyen az ellenfél Martina Navratilova. A meccs 30 ezer dollárért kelt el. Szép pénzt hozott a népszerű sportolónő dedikált teniszütője is, amely 18 ezer dollárért talált gazdára. Ehhez képest szerényebb bevételt jelentett a David N. Dinkins-szel, New York polgármesterével kikiáltott teniszparti (3500 ötszáz dollár) vagy a meleg olimpiai bajnokkal, Bruce Hayes-el közös lubickolás (4250 dollár).

A 94-es meleg olimpia egyik fő védőnője a világszerte ismert és nagyon népszerű lesbikus nő, Martina Navratilova.

M: Semmilyen felmérés nem született a közönség összetételéről, de biztos, hogy a szimpatizánsok és a melegek mellet sok olyan kívülálló is megnézi a darabot, aki a homoszexualitást ellenzők táborába tartozik. Előfordult már olyan, hogy kimentek előadás közben vagy a szünetben hazamentek?

M. Á.: Nem. Még soha nem vettem észre.

M: Mit gondol, az ilyen emberek gondolkodását befolyásolhatja, ha végigülnek a Karinthy Színházban egy estét? Lehet, hogy ettől nyitottabbak vagy toleránsabbak lesznek?

M. Á.: Annyira befolyásolhatja őket, amennyire a kultúra képes erre. Az biztos, hogy nem fognak más emberként kimenni a nézőtérrel. De az a picike mag el lett ültetve bennük. Az nem lehet, hogy valakit hidegen hagy az anya-fiú konfliktusa. Az nem lehet, hogy ne gondolkodjon el rajta. És talán ez az icipici mag egyszer kikel.

Láner László

Az ő anyagi hozzájárulása rengeteg segítséget jelent az ünnepi játékok előkészítésében, de még ennél is fontosabb az az erkölcsi támogatás, amit a teniszcsillag részvétele jelent.

Meleg olimpiát még soha ekkora készülődés nem előzött meg. Szeptember óta folyamatosan zajlanak New Yorkban a különböző rendezvények, koncertek, show-k, estélyek és árverések, amelyek bevételei mind a közelgő olimpia sikeres megrendezését segítik elő. Ennek jegyében zajlott szeptember 19-én egy body building bemutató, szeptember 21-én Bette Midler, a híres melegpárti színésznő kóktél partival egybekötött koncertje, ahol 125 dollár volt a belépő, november 15-én egy estély, 18-án aukció, aztán orosz teaház, majd transzvesztita show.

A negyedik meleg olimpiai játékokat és kulturális fesztivált megelőző készülődésből következtetni lehet a közelgő rendezvény méreteire, amire az egész világ odafigyel. Ha nem is vetekedhet a „nagy” olimpia népszerűségével, mégiscsak jelentős eseménynek számít.

Végleg eltűnt

Megfordulok. Tömeg jön szemben, tömegben haladok én is. Miért fordultam meg? Nők, férfiak, de sehol említésre méltó. Újra megfordulok, és akkor ő is megfordul. Rémült, kétségbeesett szempár: „Segítség!”. De ki ez? Biztos láttam amikor szemben jött, hiszen azért fordultam meg. Ő is visszanézett, tehát ismer. Megállok, nézem az órásüzlet kirakatát, a fekete bársonydrapériát, melyről semmi fény nem verődik vissza, hátha ebből a semmiből előkaparok valamit. Mert hát jöttek, jöttek szemben velem fiatalok, idősek, nők, férfiak, soványak, kövérek... egy kövér alak mint-ha a szemembe nézett volna. Egy szétfolyó dagadt nő karolt beléje, jobbról, balról egy-egy gyereket

húztak maguk után. Nekem nincs ilyen szörnyűséges ismerősöm. Mélybarna szem, mákos, valamikor fekete haj; fekete haj, barna szem. Most dagadt, de valamikor régen sovány lehetett. Fele annyi mint most. Karcsú, izmos, magas, csakis ilyen lehetett, ha nekem közöm volt hozzá. Barna szem, fekete haj, széles váll, izmos combok. Nézem a fekete bársonyt. Szinte szuggerálom. Jönni kell a képnek, gyorsan, mielőtt a forgatagban végleg eltűnik. Szeme segítségért kiáltott. Segítenék, ha tudnám kinek, miben és miért.

Az általános fiú-világa után alig több mint tizenégy évesen egy vegyes közösségbe csöppentem. Hetek, sőt napok alatt kellett kialakítani azt a he-

lyet, mely négy évig lesz meghatározó. Először egymásközt, aztán a lányok előtt. Kegyetlen verseny volt. A tornaórán, az uszodában, a szünetekben és persze az órákon. Fekete haj, széles váll. Nap mint nap láttam. Az előttem lévő padban balra ült, én jobbra. Ha hátra dőltem fekete haját és vállát láttam, de ha írni kellett akkor előre hajoltam, szinte előre buktam, mert ott feszült előttem izmos combja, hosszú lábának felpúposodó izomkötege. Miképpen lehetett, hogy ha ült sem terült szét, ívben hajolt, megfeszült. En láttam, néztem, szuggeráltam, de ha szembe kerültünk egymással, elkaptuk tekintetünket. Nemcsak én, ő is. Addig rendben volt, hogy súlyt löktünk, egyre magasabbra tettük a lécet ki bírja tovább, az uszodában egymás mellett préseltük magunk alá tempónként a vizet, a többiek bíztattak, ki őt, ki engem. Az első nap, az első percben összenéztünk: „Mi ez?“, „Mi volt ez a szemvillanás“. Féltünk megtudni, mit is láttunk a másik szemében. Ezért is mertünk csak töredék pillanatokra összenézni. Szívem hevesebben dobogott, amikor reggel megláttam, s este is csak valamicskét nyugodott meg, ha haza tértem.

Tél volt. Iskolai szünet? Előtte vagy utána? December, január vagy február? A turistaházban a tanárok egy-két óráig még kísérleteztek tiltani a dohányzást, az alkoholt, aztán feladták. Úgy élhettünk hát mintha csak magunk lettünk volna. Mi ketten elsőnek jutottunk hozzá a kivívott helyünknek járó legszebb két lányhoz. Voltak akiknek csak a sóvárgás maradt, ugyanis az osztály kétharmada fiúkból állt, a fele tehát szégyenkezve, irigyen szidta a másik felét, dohányzott és hamar berügött.

Ébredés után alig hittünk a szemünknek. A házra, az erdőre, az egész világra szinte minden időkhava egyszerre szakadt rá. Önkívületben rohantunk ki a fris, puha, nagy fehérségbe. Semmi de semmi nem tudott visszafogni bennünket. Egyre messzebb mentünk fel a közeli hegyre. Túlfeszülő érzéseinket a lányok száján, testük ölelésén próbáltuk levezetni.

Egy keskeny gerincen haladtunk, jobbra, balra meredek lejtő. Ő közvetlenül előttem, mintha csak a padban ülnénk; természetesen vadul csókolt a partnernőjét... Megcsúszott. A kis pipi – András nehogy magával rántsa – ahelyett, hogy utána kapott volna, hátra lépett. Keze reflexszerűen felém lendült. Ezred másodperc lehetett hogy össze néztünk: szemében segélykiáltás, de nem mikor élet-

veszélyben van az ember, inkább a kapcsolat sóvárgó vágya volt az a pillantás: itt a lehetőség, semmi és senki nem ítéli el, önmagunk előtt férfiaságunk megszenstelenítése nélkül érhetünk egymáshoz. Természetesen az én partnernőm is engedett. A két kéz összecsattant és már repültem is, át András fölött, majd ő fölöttem, szálltunk, görögöttünk. Szabó István Szerelmes filmjében a két főszereplő, amikor szeretkeznek, képzeletükben szánkóznak. Visításuk, nevetésük a szeretkezés hangjai. Valami ilyen volt ez a gurulás. Egy hatalmas, mindenki előtt zajló látványos szeretkezés. A hópaplan fölfogta az eséseket, de úgy, hogy rugalmasságával egymáshoz lökjön, ne engedjen szét bennünket. Puha puffanásaink közepette is hallottuk a fönt állók sikoltozásait. Aztán messzire távolodtak a hangok; begurultunk az erdőbe, végül egy nagy bokor közepén megfeneklettünk. Már semmi idegen nesz, csak egymás fújató légzése. Öleltük szorítottuk egymást. Forró leheletét a nyakamon éreztem, arcom az arcához simult, csúszott, csúszott, csúszott, végül szánk találkozott, ajkaink kinyíltak, hosszan csókoltuk egymást. Egy légvétel szünetében egymás szemébe néztünk, úgy, ahogy mindig is szeretttük volna. Mosolygott. Ma is látom csillogó tekintetét, nagy, meleg barna szemének lágy simogatását. Hangok közeledtek, vertek fejbe. Egyszerre löktük el egymást. Szemében rémület, valószínűleg az én szememből is hasonló sugárzott.

Hetek is elmúltak, a korábbi zavart összenézés is szünetelt. Egymás pillantását is kerültük. Később „normalizálódott” a helyzet, már előre mertem nézni a padban a combjára, a tornaórán amikor a kötélén előttem mászott fel, az uszodában a zuhanyozóban, de csak zavart pillanatra.

A másodikban már nem találkoztunk, elköltöztünk, máshol folytattam az iskolát. Azóta sem láttam. Istenem, az a rémület a szemében! Mennyire más volt mint, a megcsúszás pillanatában felém villant tekintet. A fekete bársony nem mutatott több képet. Hátra fordultam, még nem mehetett messzire, az egész egy pillanat volt, itt kell lennie! Csak még egyszer fordulna meg, hogy lássam, merre van!

Az embermassza folyt, hömpölygött, áradata mindent elnyelt. Igen, most már biztos, hogy végleg elnyelte a tömeg. Most már semmiképpen nem segíthetek!

Cser Gábor

Utolsó ítélet

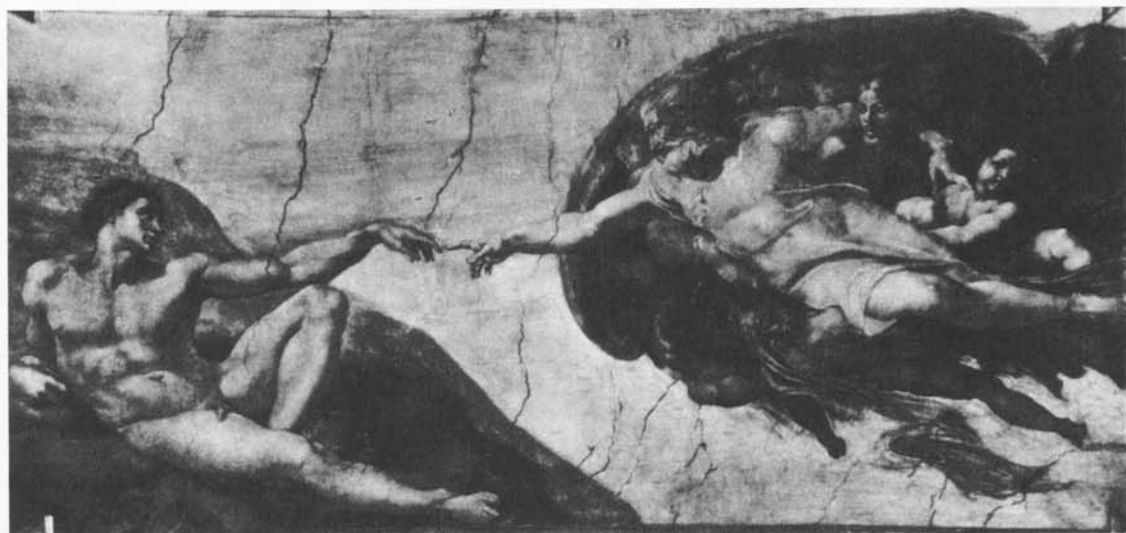
Újra eredeti leplezetlenségében ragyog fel nemsokára a férfias erotika a Vatikánban, a Sixtusi kápolnában. A Vatikáni Múzeumok igazgatóságának döntése értelmében a húsvétra befejeződő restaurálás keretében nemcsak a rárakódott vastag piszoktól, hanem a prudéria hordalékától is megszabadítják Michelangelo egyik fő művét, a sixtusi kápolna falaira festett Utolsó ítéletet.

Eltávolítják azoknak a dúsán redőzött ágyékkötőknek a jelentős részét, amelyekkel az évszázadok folyamán takarták el a Michelangelo által eredetileg anyaszült meztelennek megfestett, későbbi korok ízlése szerint! azonban megbotránkoztatónak talált figurák intim testrészeit.

A hatalmas, 180 négyzetméternyi freskón összesen harmincnegyzereg „gatyás” alak van. Még nem döntöttek az eltávolítandó ágyékkötők pontos számáról, de minden valószínűség szerint megmaradnak példá-

ul a Szent Pétert és Keresztelő Szent Jánost takaró, Daniele da Volterra, Michelangelo tanítványa által a XVI. században festett, s művészi értéket képviselő leplek. Megszabadítják viszont a freskót azoktól a ruhadaraboktól, amelyek később, a XVII. és a XVIII. században, kevésbé jelentős mesterek munkájának eredményeként kerültek a falra. E figurák legatyátlanítását az is indokolja, hogy az ágyékkötőket akkor festették rájuk, amikor az eredetiek már elpiszkolódtak, s tónusuk e piszkosabb – sötétebb – árnyalathoz igazodik. A michelangeloi alakok viszont most a restaurálás után visszanyerik eredeti élénk színeiket, s a sötét kendők zavaróan elütnének a freskó többi részétől.

Türelmetlenül várjuk azt az időt, amikor a Vatikán nemcsak a művészettörténet vonatkozásában szabadul meg ósdi előítéleteitől.

Dominique Fernandez

GANIMÉDESZ ELRABLÁSA

11.rész

Miért nehéz színre vinni a homoszexuális operák hőseit?

Mivel nincs nyíltan homoszexuális témájú opera, igencsak meglepődik, aki észreveszi, hogy milyen sok meleg van az operaházak nézőterén. A dívával, a fénykörbe zárt elérhetetlen csillaggal, a távoli, dicsőséges trónjára ültetett királynővel és bálvánnal már csak azért is szenvedélyes kapcsolatot tarthatnak fenn, mivel képzeletbeli lény. Ő a számukra létező egyetlen elbűvölő asszony, mert a zenekari árok túlsó oldalán énekel. Mítosz csupán, aki az őket hidegen hagyó hús-vér asszonyok helyét betölti.

Talán nem szeretnék, ha legbensőbb érzéseik a színpadra kerülnének és élnéknek őket, mivel az opera elnagyolja és leegyszerűsíti a helyzeteket. A közönség másik része mindenesetre rosszul viselné, ha egy homoszexuális szenvedélyt dicsőítenének a színpadon. A zene, a lélek hangszekrénye fantasztikusan felerősíti a legkisebb megbicsaklást is, egyetlen félreszólás is hiba, nem úgy mint a prózai színházban, és az árnyalatok is számítanak, nem úgy mint egy regényben. A zenés színház művészeinek minden pillanatban teljes erőbedobással kell dolgozniuk, és minden hangjegyet maximális intenzitással kell kiejteniük. A leghalkabb pianissimónak is el kell jutnia a csöndben tisztán rezege a kakasülőg.

A másik alapvető különbség a regényhez és a mozihoz képest, hogy a magányos, társtalán hősnék nincs helye az operaszínpadon. Amikor Oscar Wilde Dorianjára, Thomas Mann Aschenbachjára, Prust Charlusára, Balzac Vautrin-jára, Visconti Ludwigjára, Patrice Cherau Henrijjére, John Huston Penderton kapitányára vagy Hitchcock Brunójára gondolunk, mindig egy magányos férfialak jelenik meg előttünk.

A moziban a homoszexuális típus köbor férfi alakjában jelenik meg, aki valami lehetetlen találkozást keres, kitéve a leleplezés veszélyeinek – saját elszigeteltségének áldozata. Viszont az operában a zenei egyensúly kedvéért mindig két főszereplőre van szükség, az ő hangjuk száll szembe és fonódik össze egymással. Mindegyikük énekelhet egyedül is a maga idejében, de a mű erős pillanatai mindig azok, ahol találkoznak, és duettet énekelnek. A két fő-

szereplőnek ellenkező neműnek kell lennie, hogy a hangjuk kiegészítse egymást: leggyakrabban egy tenor és egy szoprán, ritkábban egy bariton és egy mezzoszoprán. Ez a törvény következetesen érvényesül a nyugati operákban, amelyek leggyakrabban a tenor és szoprán közötti szerelmi történetet meséli el. Csak az orosz operában szenved néha ez a szabály csorbát, amikor a főtéma nem a szerelem, hanem a hatalom, az a hatalmas teher és átok, amit a hatalom jelent. Általában basszus személyesíti meg, akinek csak a kórus az ellensúlya.

Két férfit, például egy tenort és egy basszust tenni meg hősnék, azzal a kettős eredménnyel járna, hogy egyrészt megsértené az egymást kiegészítő magas és mély hang zenei törvényét, másrészt sokkolná a nézők nagy részét. Aztán: egy elszigetelt személyiség sodródása, egy elvesző lélek befejezhetetlen monológja még lehetetlenebbül „venné ki magát” egy operában. Ebből következik, hogy soha, egyetlen szerző sem választotta operája témájául két férfi vagy két nő szerelmét.

Ugyanakkor mindenki hallotta már itt-ott azokat az álmódosásra készített, két férfi vagy két nő közötti gyöngéd duetteket, amelyek talán figyelmetlenségéből kizárólag heteroszexuális témájú művekbe is bekerültek. Női párosok: Cherubini *Médeájában* Médea és Nérisz, Bellini *Norma* című operájában Norma és Adalgisa, a *Figaro házasságában* a grófnő és Susanna, Wagner *Trisztánjában* Izolda és Brangäne kettőse. Négy hercegnő vagy magas rangú dáma, akik a szolgálóikkal énekelnek; ez teljesen viszonylagos bensőséges, és ezt a néző is érzi, az őket elválasztó társadalmi korlát bizonyos módon öleltesük tisztaságát igazolja. Néha családi kötelék nyújtja ezt az igazolást, például az *Anyegin Olgájának és Tatyjánájának* vagy *Richard Strauss Arabella* című operájának Arabellája és Zdenkája esetében.

Ami a férfiakat illeti, nekik a katonai élet promiszkuitása nyújt alibit (lásd: Carlos és Alvaro kettőset Verdi *A végzet hatalma* című operájának harmadik felvonásában vagy George és Richárd kettőset Bellini *Puritánok* című operájának második felvonásában), hacsak nem közös fogságról van szó (Orestész és Püladész fogságáról Gluck *Iphigénia Taurisban* című operájában).

Néha véletlenül kiderül az igazság is, mint az *Anyeginben*, amelyben Csajkovszkij, mivel maga is homoszexuális volt, nem tudta elmosni azt a motívumot, ami a két barátot, Lenszkijt és Anyegint először arra készíti, hogy a bál kellős közepén nyílt színen összevesszenek, majd arra, hogy párbajra hívják ki egymást. Anyegin arcátlansága, aki feltűnően táncol Lenszkij menyasszonyával, Lenszkij haragja, ahogy párbajt provokál, majd a bánata, hogy botrány színterévé vált a ház, ahol a boldogságot megismerte, csodálatosan kifejezik, hogyan savanyodik meg az elfojtott érzés, és hogyan adja át a helyét a féltett remény a rombolás dühének. Aztán másnap találkoznak a magányos és kifosztott hajnalon; a két barát végre „egyesül”, de csak azért, hogy megverekedjenek és megöljék egymást. Ez a párbaj szerelmük csúcsa, de az érte jár a büntetés is egyben. A lövés előtti pillanatokban, néhány lépésre egymástól, hátat fordítanak, és kánont énekelnek. Egyszerre olvadnak egybe és válnak szét. Csak abban a pillanatban mutatják ki gyöngédségüket, amikor meg is bűnhődnek érte. Az ellenfelek szembefordulnak egymással, és Lenszkij meghal, mivel vágyuk számára a halál az egyetlen kivezető út: szerelmük vállalása és tagadása. „Mindenkinek megöli azt, akit szeret!” ez az Oscar Wilde-mondat az opera jelmondata is lehetne. Ez volt a kibúvó, ami Csajkovszkijnak lehetővé tette, hogy színre vigyen egy olyan témát, amelyet nyíltan sosem mutathatott volna be.

Egy korábbi és sokkal kevésbé ismert operájában, az *Opricsnyikben* más eljáráshoz folyamodott: egy nőre bízta Basmanovnak, Rettegett Iván kegyencének, a cárhoz beosztott fiatal *opricsnyiknek* a szerepét, a testőrt, akit Eisenstein angyali szépségű ifjúnak ábrázolt. Egy nő kevésbé veszedelmes megoldás egy férfi számára, aki mimikriából nőszült, megtévesztés révén akarta megőrizni magánéletét.

Úgy tűnik, a nők által énekelte férfiszerepek kétértelműsége az a rés, ahol a tiltott téma beférkőzhet az operába. Három jól elkülöníthető esetet kell megkülönböztetni és csak a harmadik esetben utal a transzvesztita kiválasztásának szándék(osság)ra.

A barokk korban, a XVII-XVIII. században kasztráltakra bízta a címszerepeket: ez a gyakorlat megfelelt a

korszak kétneműség iránti vonzalmának, ami itt-ott még korunkban is jelen van. Emlékezzünk rá, hogy az opera a karnevál formába szedett változata, és ahogy a karnevál alkalmat nyújtott mindenféle féktelenségre, az opera is elősegítette a szerepcseréket és a nemek közötti határok áthágását. Ebből származott az ötlet, hogy a magas rangú férfi hősök – gyakran királyok és kapitányok – szerepét magas hangú kasztráltakra osztották. Ezeket a szerepeket ma női mezzoszopránok éneklék. Ez bevett operai gyakorlat volt, amely rejthetett ugyan szexuális jelentést, de általában csak egyszerű szokás volt. *Orpheusz* (Monteverdi) és *Julius Caesar* (Händel) kétségkívül nem egyenmű férfiak; az, hogy női hang jutott nekik, fondorlatosan (fel)fedti kettős természetüket. De mit mondhatnánk Händel harcos katonáiról: Xerxészről, Rinaldóról, Herkulesről, Ariodantéról? Vagy Monteverdi Nérorjáról? Vivaldi Orlandójáról? Mozart Sestójáról? Rossini abban a korszakban alkotott, amikor már nem voltak herélt énekesek, de nőkre bízta azokat a szerepeket, amelyek hagyományosan kasztráltaknak voltak fenntartva: Nécole-t (*Korinthosz ostroma*), Arsace-t (*Szemirámisz*), Tankrédot. Nem túl valószínű, hogy Rossininek, aki az eltűnt herélték helyett bevezette a női altot, elfojtott meleg hajlamai lettek volna. Még kevésbé lehetne ugyanezt feltételezni Richard Straussról, aki pedig utálta a férfihanagot, főleg a tenort, és az *Ariadné Naxosban* Zeneszerzőjét női hanggal ruházta fel, egyedül csak azért, mert szerette a másságát és a világosságát. Ugyanez mozgathatta Verdit (Oscar, az apród az *Álarcosbálban*), Meyerbeert (Urbano, az apród a *Hugenottákban*), Offenbachot (Csütörtök a *Robinson Crusoeban*), Gounod-t (Siebel a *Faustban*), Massenet-t (a Herceg a *Hamupókében*, ősi tündérmesehatás), az

orosz Glinkát (Radmir a *Ruszlán és Ludmillában*), Rimszkij Korszakovot (a Csillagász az *Aranykakasban*, komikus hatás) és a cseh Smetanát (Závís Az ördög fala című művében).

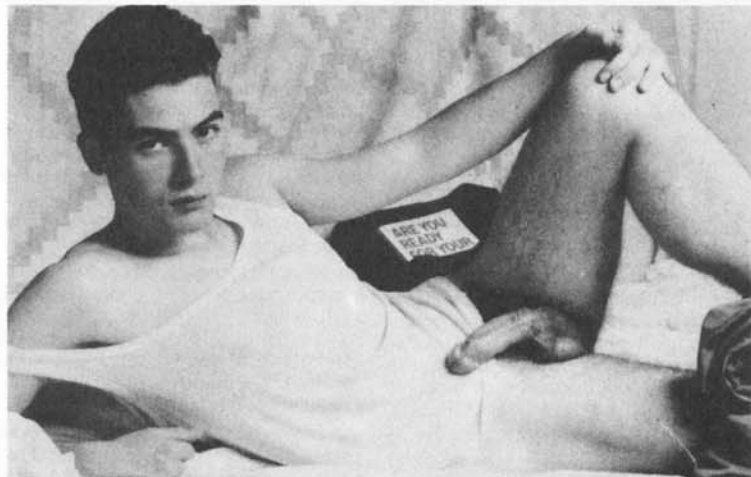
A második eset: ki tudná elénekelni a nagyon fiatal kamaszok szerepét? A probléma a színházban merült föl először. Beaumarchais a *Figaró házassága* előszavában a következőt írja Cherubin kapcsán: „Ezt a szerepet nem lehet úgy játszani, mint idáig. Fiatal és nagyon csinos nőnek kell játszania. Egyáltalán nem találunk a színházainkban eléggé kialakult férfit, aki érzi a szerep finomságait.” Ez a mondat másfél évszázadra eltávolította a színpadról a gyerekeket. Mindenki elfogadta, hogy egy tizen-nyolc-tizenöt éves fiú szerepének eljátszásához csak egy legalább húsz éves nőnek van meg a kellő tapasztalata. A fiatal Bougreles esetében az *Übű király* szerzője, Alfred Jarry hiába gyözködte a rendezőt, hogy fiút állítson a szokásos beöltöztetett nő helyére. A tehetség és érettséggel járó nyereség „aligha kárpótol minket a röhejes profilokért, a pipiskedő járásért, az izmokat helyettesítő hájas bájakért, a gyűlöletes – mert hasznos – tejtermelő mirigyekért – érvelt Jarry.

Talán túl barokkosnak találjuk a szöveg nőgyűlöletét, de el kell ismerni, az, hogy rendszeresen nőkkel játszatják el a kamaszok szerepét, sok előadást „denaturált”. A kamaszok nem mutatkozhattak igazi színükben, koruk elmosódó kecsességében. A Beaumarchais felállította tilalom az operára is kiterjedt, azaz az ürüggyel, hogy a fiatal fiúk hangja technikailag még nem érett ezekre a szerepekre. Humperdinck kedves *Jancsi és Juliskája* hiába kisgyerekeknek szóló mese, amelynek gyerekek a főszereplői, egy kisfiú és egy kislány, testvérek, akik elvesztek az erdőben és foglyul ejtette őket egy gonosz boszorkány, mindig két felnőtt nőre bízák a

szerepüket. Pierre Boulez-ig kellett várnunk ahhoz, hogy a *Pelléas és Mélisande* kis Ynioldját végre gyerek énekelje, és Bergmanig ahhoz, hogy végre három kamaszra bizzák a *Varázsfuvola* nekik írt részeit. Az a hagyomány, amely nőkre bízta a szerepet, különben is nagyon téves volt, mivel Mozart szándékai és az opera szabadkőműves szimmetriája szerint a boldogság három hímnemű hírnöke az Éj királynője három gonosz szolgájának az ellenfele.

Ebben a két példában gyerekhangokról van szó, mutálás előtti gyermekszopránokról. A fiatal férfiak szerepeinek tekintetében is Beaumarchais kifogásai kerültek fölül. Mozart volt az első, aki ennek az elvnek az alapján írta Cherubin szerepét női szopránra. Ugyanezt a megoldást választotta Richard Strauss a *Rózsalovag* pelyhesállú Oktáviánjának esetében, ez az elv vezérelte Muszorgszkijt a *Borisz Godunovban* Fjodorok, a cár fiának és *Ivan Szuszanyin* fogadott fiának, Ványának a szerepénél Glinka azonos című operájában.

A harmadik eset szorosabb kapcsolatban van a tárggyal. Hogy jutott Bellini eszébe az *I Capuletti e i Montecchi* komponálásakor, hogy Romeót női vonásokkal ruházza fel? Különös választás, és nemigen magyarázható a hagyománnyal, mivel fiatal szerelemes szerepét sosem bízták kasztráltakra. A kasztráltak mindig érettek, nagyon férfias hősöket személyesítettek meg, államfőket vagy hadvezéreket – mint láttuk, azzal a hátsó gondolattal, hogy egy igazi hős nem lehet teljesen egyenmű, és hogy magas és törekény hanggal kell kiegyensúlyozni a katonai érdemeket és a túltengő izomzatot. 1830-ban már jó ideje nem találni kasztráltakat, a romantika ösztönöské felváltotta már a barokk kor mesterkéltségét. Berlioz nagyon méltatlankodott, amikor Bellini operáját meghallgatta, mert úgy találta, hogy Bellini megalázta és megfosztotta igazi természetétől Shakespeare darabját, és megvetését ügyesen kiterjesztette az olasz opera egészére. Valóban semmi sem magyarázza, hogy miért választott Bellini női Romeó szerepére, aki nem izomember, hanem szívherceg, egy olyan műben, amely a tiszta szerelem és a romantikus szenvedély dicsőségét hivatott zengeni, hanem Bellini homályos vágya, hogy egy homoszexuális pár képével izgassa közönségét. Hogy Júlia szerepét férfi énekelje, és egyszerre két hímnemű hős legyen a színen? Lehetetlen, rögtön kitört volna a hangos botrány. Ezért választotta kibúvóul a női homoszexualitást, ami ugyan tiltott érzés, de sokkal kevésbé botránkozott meg a közönséget. Bellini nagyon elzárkózóan élt. Magánéletéről csak azt tudjuk, hogy amikor Nápolyba utazott, hogy

befejezte tanulmányait, elhagyta catanai menyasszonyát, nem házasodott meg sosem, nem voltak gyermekei, és elérhetetlen asszonyok után epekedett. Párizsi halálának okát máig homály fedi. Harmincnégy éves korában megmérgezték. Baleset? Bűntény? Ha megölték, miért tették? Kiért? Egyetlen szerelmes operájának hangszerelése csak egy lap a dossziében, és szabad tere ad a találgatásoknak.

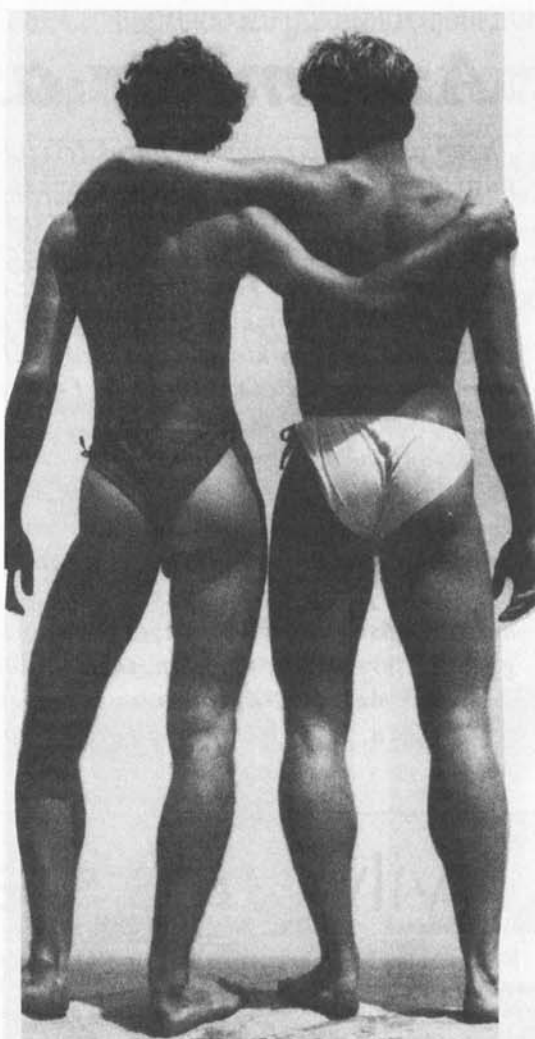
Leos Janáček, XX. századi cseh zeneszerző esetében minden efféle találgatás fölösleges. Az élete nem is lehetett volna szabályszerűbb: felesége volt, gyerekei és szeretői. Ha beleszót is néhány olyan részletet az operáiba, amelyekből esetleg a homoszexualitás témája iránti érdeklődésre lehetne következtetni, nem más az oka, mint kivételes széleslátókörűsége, humanista nézőpontja, amely képes magába foglalni az élet minden oldalát, és elsősorban az a figyelem, amellyel a szenvedők, az áldozatok, a társadalomból ilyen vagy olyan okból kizártak felé fordul.

Ő maga írta annak az operának a szövegkönyvét, amely Dosztojevszkij *Feljegyzések a holtak házából* című regénye alapján eleveníti fel az író hőstémlekeit. Az opera hőse, Gorjacsnyikov, aki politikai fogoly, gyengéd szeretetet táplál a fiatal Alija iránt „– kedves, kedves Alija! Figyelj csak, van lánytestvéred? – Igen. Miért kérdezed? – Biztosan nagyon szép, ha rád hasonlít.” Rádásul Janáček női névre változtatta a fiatal férfi nevét (eredetileg Alej volt), és nőre bízta a szerepét. Ezt a választását kétféleképpen is magyarázhatjuk: egyrészt azzal, hogy egy ilyen kizárólagosan férfias világban szükség van egy magas hangra, másrészt azzal a közhellyel, amely a sötétség birodalmában megjelenő megváltó fénynek női lényegét tulajdonít. Amikor férfi éneklí ezt a szerepet (mint például a párizsi operában 1988 márciusában), a kényszermunkára ítélt felnőtt férfi és a kamasz kapcsolata olyan világosan homoszexuális jelleget ölt, hogy nem is kell tovább gondolkozni azon, miért döntött Janáček a nadrágszerep mellett.

Leghíresebb operája, *A ravasz róka* szembeállítja az erdő ölén élő állatok szabad életét a tiltások és korlátok szabályozta embervilággal. Az emberek foglyul akarják ejteni és meg akarják ölni az állatokat. Nyilvánvaló: hogy Janáček nem ökológiai mesét szándékozott írni, és nem is elégszik meg azzal, hogy azt hirdeti, nincs nagyobb boldogság a természetben való ugrándozásnál. Amikor az állatokról ír, olyan kategóriába tartozó emberekre gondol, akik különböznek a Tanártól, a Paptól, a Fogadóstól, a Házalótól és az Erdésztől, akik különböző neveken mind a kizáró és elpusztító Rendet jele-

nítik meg. Ezt értette meg Gilbert Deflo, amikor a *A ravasz róka* 1886 márciusi brüsszeli bemutatóján a rókákat, borzat, legyet, kakast, harkályt és a többi állatot cigánynak öltöztette. Így megkímél minket egy erdő imitáló realista díszlettől és az emberformájú állatalakok mindig esetlen és mesterkélt látványától, ezzel felfedi a mű eredeti jelentését. Janáček állatai vad és nomád törzset alkotnak, amelyek a civilizáltak mondott társadalom határán élnek, és ki vannak téve a társadalom gyűlöletének. Nem engedelmessékednek a törvényeinek, inkább az üldözöttesté vállalják, de nem fogadják el azokat a szabályokat, amelyek veszélyeztetik a függetlenségüket.

Janáček írt egy nagyon sajátos kantátát is, *Egy eltűnt naplója* címmel. A kantáta egy parasztról szól, akit úgy megbűvölt egy cigánylány, hogy házat, családot otthagya, követve őt a rengeteg erdőbe. „Ő távoli Isten, halhatatlan Isten, miért teremtetted a cigányokat? Hogy cél nélkül vándoroljanak keresztül-kasul a világban, és mindig még meszebbre űzzék őket?” Úgy tűnik, a cseh zeneszerző különösen vonzódott a cigányokhoz, a csavargók és lázadók fajához. Brüsszelben azt gondoltam, hogy ha Deflo cigányok helyett melegekkel játszatja el az állatok szerepét, akkor sem sértette volna Janáček eredeti gondolatát. Ezt bizonyítja az is, hogy Janáček szoprán hagra írta a Róka, Rókáné férjének a szerepét, pedig semmi nem indokolta ezt a választást egy olyan operában, amelyben amúgy is túltengnek a női szerepek. Janáček választása Bellini *Romeó és Júlia*-beli választásához hasonlóan csak azzal a szimpátiával magyarázható, amit a zeneszerző az uralkodó erotikai törvényeknek ellenszegülő iránt érez, csakhogy Janáček esetében ez a vonzódás tudatos. Azoknak akik a társadalom peremén élnek,

meg a szexualitásuk is más. Mivel ez az opera a fiatalság és a szabadság örömtől és huncutságtól túlsorduló himnusz, ebből következik, hogy a melegek számára ugyancsak felszabadító lenne, ha ebben a tükörben ismernének magukra. Persze ez csak sovány kárpótlás lenne a tenor és a szoprán közötti szerelmet elsütő ezernyi operáért, ha nem találnánk közöttük néhányat – jónevű szerzők nem túl jelentős műveit –, amelyek témáját csak nehezen lehetne a megállapodott szokások álcája alá rejteni. Az utókor is szívesen elfeledkeznék róluk. Nem olyan régen ástak elő kettőt, amelyeket egy hallgatóság összeesküvés ideig távol tartott az operaszínpadoktól, bár a témájukat kellőképpen hitelesítette és elfogadtatta egyrészt a görög mitológia, másrészt maga a Biblia!

(folytatjuk)

Az ember azt gondolná,

hogyan az egyre szaporodó bárók felszipantják a kevésbé spontán, esetenként hosszú évek során létrejött csoportocskákat. Az ember persze tudja, hogy ez nincs így, mert annál egy kissé árnyaltabb ez a mi magyarországi meleg életünk. Ezzel a felszívódással egy kicsit magunkról állítanánk ki rossz bizonyítványt. Persze most távolról sem a bárók ellen szólok, mert nagyon jó, hogy vannak, de jó tudni, hogy időről időre máshol is vagyunk, más keretek között, például színházat csinálunk, alkalmat teremtünk, hogy egy emelkedettebb formában legyünk együtt, mi mások, másokkal, kis közösségekben, vegegyesen, természetes módon, fesztelenül nem csak meleg barátainkkal, ez esetben az év végén, Federico García Lorca apóján.

Mert volt egy est itt Budapesten, de sajnos csak ennyi a hír, mert ez a toleráns társaság ott, még nem modellezi a többségi társadalmat. Hogy mégis mi értelme ennek a rövid híradásnak? Csak annyi, hogy jelezze azt a meglévő színt a palettán, amiről tudunk, s eddig még sosem merészkedtünk hírt adni róla, azt a színt mely szalonokat, bulikat, partikat jelez, melyek kicsit mindig többek maguknál.

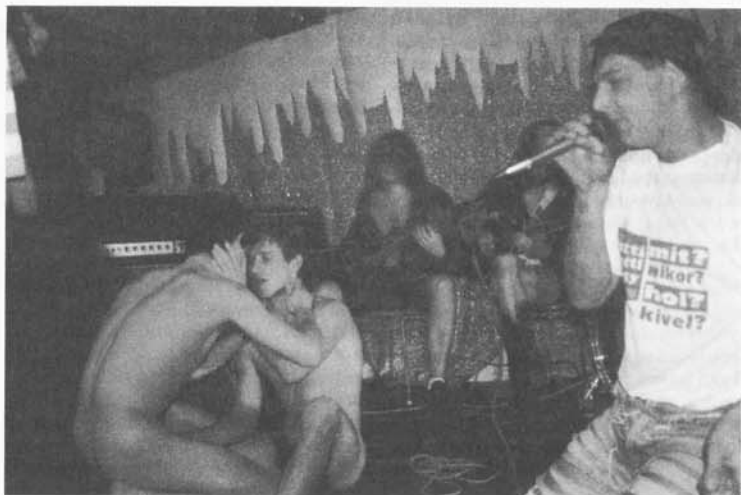
Nagy szavakkal élve afféle félvilági polgári kezdeményezések, jövőbe mutató érintkezési pontok, ahol sosincs csiki-csuki, lánymentes nap, mert örülünk mindenkinek, aki olyan mint mi, vagy rokonszenvvel figyel ránk, tehát civilizált emberként viselkedik. Sok kicsi Pink-week, számtalan helyen, már évek óta.

Nyilvános szex-film felvétel

Nagy élményben lehetett részük azoknak, akik október 3-án az Angyal bárban a Tini Stúdió élő filmfelvételén részt vettek. A vendégeket pezsgővel fogadták a tini studiosok. A zenéről a „nagykutyák” nevet viselő rockzenekar gondoskodott. Ez a stílus ugyan messze áll az Angyal bárban megszokottól, mégis a srácok kitűnő hangulatot csináltak. Hiányos öltö-zékük minden bizonnyal hozzásegítette a vendégeket a forró hangulathoz. Ezt csak tetézte a transzvesztita show. Az est fénypontja azonban az élő színpadi szexbemutató volt, amiből kettőt is láthatott a közönség. Az erre a műsorra alapozott New Yorkba srácok című film értesítéseink szerint november végén, december elején jelenik meg. Ez a film minden bizonnyal a Tini Stúdió legtöbb szereplőt felvonultató produkciója, amit a Happy Boys Gay társaság is támogatott. A Happy Boysról még

annyt kell tudni, hogy 1994 június 22-27 között GAY utat szerveznek New Yorkba, ami azért is érdekes, mert erre az időpontra esik a Gay Olimpia és a Gay viágfesztivál. Az

utazás szállással, ellátással, repülőjegygyel, programokkal 99900 Ft körüli áron lesz. Jelentkezni, érdeklődni a Happy Boys címen lehet: 1462 Budapest Pf. 537.

Connection

Bt. Csomagküldő Szolgálatának ajánlatai:

Megrendelhető: 1399 Budapest, Pf. 701/1027

Óriási választék az amerikai 60-90 perces homo pornó videokazettákból. Megrendelhető levélben, a következő címre eljuttatva:

Connection Bt. 1399 Bp. Pf. 701/1027

Megrendelésnél kérjük feltüntetni a kazetta címét, darabszámát, és a szállítási címet.

Megrendelés után hat napon belül postázzuk a kért terméket, diszkrét csomagban.

Fizetés: postai utánvétellel, a kazetta ára plusz postaköltség.

Árak: a 60 perces videokazetta: 1850 Ft, a 90 perces videokazetta: 2190 Ft.

10901
ADVENTURES OF
MARC NOLL
90 MIN.

25911
AEROBIFLEX
60 MIN.

29141
AROUSERS
90 MIN.

29161
BAD BOYS' DORMITORY
90 MIN.

28881
BATHHOUSE FANTASIES
90 MIN.

29511
BLACK HOMBRES I
90 MIN.

29191
BLACK SHAFTS
90 MIN.

11641
BEST OF TIMES
90 MIN.

29171
BEST MEN
90 MIN.

10641
BRIG
90 MIN.

22821
BOYS OF PARIS
90 MIN.

10601
BOYS OF VENICE
90 MIN.

10581
BOYS' FROM NEW JERSEY
90 MIN.

29201
BOYS' CAMP MEMORIES
90 MIN.

28421
BODY HEAT
60 MIN.

28911
CAMPUS JOCKS
90 MIN.

28921
CASH LOAD
90 MIN.

28931
COLLAGE I
90 MIN.

29211
CUM-PANY ASS-ETS
90 MIN.

10781
DANGEROUS
90 MIN.

10761
DOING IT
60 MIN.

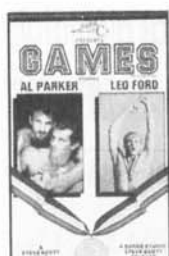
28971
FLESH 1995
60 MIN.

29251
FRESHMAN
60 MIN.

29231
F STOP
60 MIN.

10771
GAMES
90 MIN.

28821
GIANTS ONE
60 MIN.

29261
GOOD MEN GO BAD
90 MIN.

10041
GOOD TIMES COMING
60 MIN.

10461
HEATSTROKE
60 MIN.

11241
HORSE
90 MIN.

11901
HOMO BOYS IN ACTION
90 MIN.

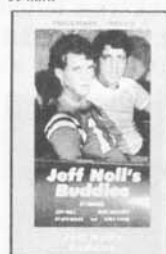
28571
HOT FOR CASH
60 MIN.

11251
INTERLUDES
90 MIN.

12031
IMPERFECT STRANGERS
90 MIN.

10861
JEFF NOLL'S BUDDIES
60 MIN.

10431
L.A. PLAY ITSELF
90 MIN.

10971
LOCKERROOM FEVER
60 MIN.

10841
LOCKER JOCKS
60 MIN.

10551
NEW YORK CITY PRO
90 MIN.

10871
OPPOSITES ATTRACT
60 MIN.

22501
OBSESSION
60 MIN.

10281
PIECES OF EIGHT
90 MIN.

10131
PEGASUS
60 MIN.

10631
REAR DELIVERIES
90 MIN.

11501
SAN DIEGO SUMMER
90 MIN.

11631
SCORES
90 MIN.

10741
SINGLEHANDED
60 MIN.

10511
SKIN FLIX
90 MIN.

11761
SPLIT IMAGE
90 MIN.

11391
SPRING SEMESTER
90 MIN.

10751
SUMMER FANTASY
90 MIN.

11661
SUN KISSED
90 MIN.

11651
SUMMER HEAT
90 MIN.

10211
WEST SIDE BOYS
90 MIN.

Egy szerelem emlékére

Talán nem is volt igaz, hisz ez a nap is ugyanúgy készült befejeződni, mint minden ilyen szép késő kánikulai nap. A kosárcsúszás után épp tusoltam otthon, amikor – úgy fél hat felé – apám hazaérkezett. Beszölt a fürdőbe, hogy ha végeztem, akkor vigyem el a kocsit tankolni, ő ugyanis egy fontos telefont vár a holnapi anyagbeszerzéssel kapcsolatosan, viszont hazaútban annyian voltak a benzinkútnál, hogy az előre megbeszélte telefon miatt nem akart sorban állni. Mielőtt elmegyek, vigyek be neki egy kávé, és míg az lefő, ő is letusol. Megmondom őszintén, apám ajánlata kissé meglepett, mivel az utóbbi időben nem nagyon kedveltük egymást. Amióta eljött a szabad világ, nem tud uralkodni akarata és minden kétes ügyletben a haverjaival benne van. Így a család hol térdig jár a pénzben, hol meg hetekig egy huncut vas sincs a háznál. Na de félre a kesergéssel, irány a konyha és máris fő a kívánt fekete. Az egyik adagot megittam, a másikat bevittem a szobájába, de előtte egy törülközőt csavartam a derekam köré. Jól megnézett.

– Tán csak nem így akarsz elmenni? Bár tőled ez is kitelne.

Átrobogtam a szobámba és ott magamra kaptam egy fehér tenis shortot, egy pólót, beleugrottam a fehér sportcipőmbé és máris ott álltam előtte. Hanyag mozdulattal átadta a kocsikulcsokat és egy ötezerest.

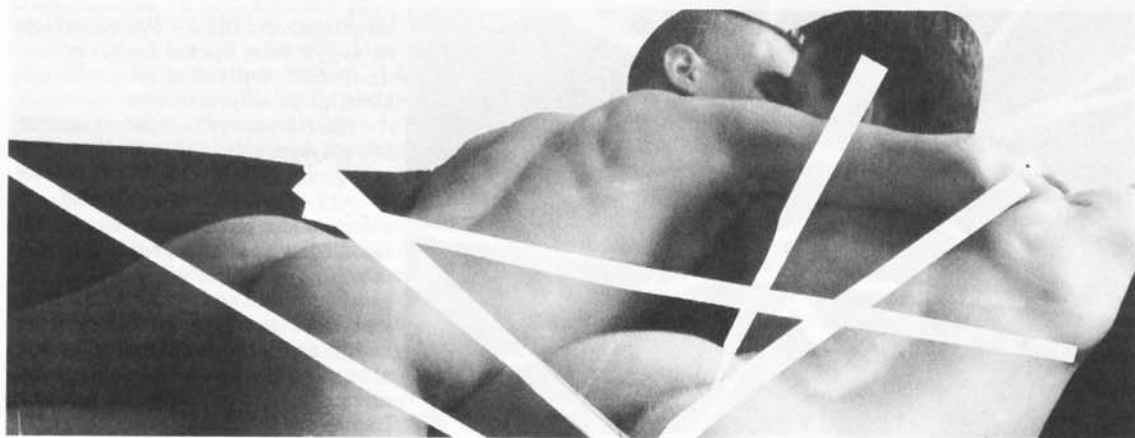
– Tele kérem. – jegyezte meg futólag. Már a folyósón robogtam mikor még megjegyezte:

– Aztán vigyázz magadra.

Vadul verő szívvel ültem be a féltett japán csodába. Ugyan már többször is vezettem, de mindig csak a családtagok jelenlétében és akkor is jobbra útban hazafelé. Óvatosan fordítottam el az indítókulcsot, lassan nyomtam a gázpedált és közben arra gondoltam, merre is induljak el, hogy minél többen lássanak a sulitársak közül. Így arra a következtetésre jutottam, hogy először a suli felé fordulok, majd a koleszhoz megyek, had bámuljon az a sok vidéki liba. A suli előtt nem volt szerencsém, de a kolesznál már meg is állhattam. A csajok csak a kocsit bámulták, de a srácok szemében egy kis irigységet láttam, na meg csibészes kacsinást,

hogy ki lesz az a csaj akit magammal viszek. Nem volt szerencsénk. Soha sem bírtam a csajokat. Mindig mást akartam mint amit én. Némi csevegés után elindultam a benzinkút felé. Az út az uszoda előtt vezetett. Megálltam a zebránál és néztem a kifelé jövőket. Egyszer csak egy srác futott felém szürke puha anyagból készült bermuda nadrágban és a vállát szabadonhagyó mélyen kivágott trikóban. Ahogy a kocsi előtt átszaladt szembenézett velem, intettem neki, ő visszamosolygott. A zebrán áthajtva a visszapiillantó tükörről láttam, hogy nem megy fel a járdára, hanem balra fordul és az úttesten ütemesen fut tovább. Mentem vagy ötszáz métert mikor hosszú autósorral feltűnt előttem a benzinkút. Na mi van? Megint emelik az üzemannag árát, vagy mindenki holnap akar kirándulni? Gondoltam egyet és nagy ívben balra fordultam. Az uszoda előtti zebránál újra meg kellett állnom. Ahogy indultam a távolban feltűnt előttem az előbbi srác. Kicsit gyorsítottam és látótávolságból követtem. Tetszett szabályos futómozgása és ahogy az enyhe szélben a ruha hol megfeszül arányos testén, hol pedig csak lágyan körbelengi. Épp jeleztem, hogy balra akarok fordulni, amikor észrevettem, hogy ő jobbra fordul és az erdő felé veszi az útját. Gyorsan sávot változtattam és én is befordultam utána. A nap szemből sütött és arany sugarakból szőtt koszorúval vette körül az előttem ritmikus mozgó testet. A látvány gyönyörű volt. Egészen felizgultam. Láttam már a haverok testét az öltözőben vagy akár a tus alatt, de ez még egy álmónál is szebb volt. Nem is mertem nagyon megközelíteni, nehogy megzavarjam. Óvatosan, lépésben követtem. Egyszer csak mégis felfedezett. Hátranézett és egy kicsit félreállt. Dehogyan akartam én megelőzni! Itthagyni egy ilyen látványt? Ki az az örült, aki ilyenre képes lenne?!

Óvatosan követtem tovább. Egyszer csak ismét hátra nézett, majd letérve a betonútról jobbra befordult. Hirtelen összerázkódtam, majd automatikusan követtem. Mikor befordultam, ő éppen kecses mozdulattal az árkot átugorva az erdő fái közé vetette magát. Mentem még vagy húsz métert és kissé jobbra húzódnva a kocsit leállítottam. Kiszálltam. A kocsiban bömölő magnó

hangja után az erdő csöndjében szinte süketnek éreztem magam.

Nekem az árok átugrása nem sikerült olyan fényesen és amikor kezdtem feltápáskodni, pár lépésnyire előttem formás feneké tűnt fel, mert éppen derékhajlításkor végzett a kezét úgy lóbálva mintha valamit keresne a fűben. Lépéseim hallatára felegyenesedett és felém fordult a kezét nyújtva. Én valamit hebegtem és megfogtam a felém nyújtott kezét.

– Helló, – mondtuk szinte egyszerre és tekintetünk egymásba fűrődött. Sötét gesztenyehéj színű haja hátul összekötve és a szeme kék, mint a tenger. Ahogy belednéztem, úgy éreztem, mintha látnám a tenger mélyén a korallszigetek között úszkáló aranyhalacskákat. Ahogy ő engem nézett úgy éreztem, mintha a gyomromból a Vezúv forró lávája készülne kitörni, engem ezer darabbá szakítva. Remegtem és közben elengedtem a kezét. Ő elkezdett helyben futni, hogy izmai le ne merevedjenek.

– Minden héten kétszer, az uszoda után futok egyet az erdő közepén lévő buszvégállomásig és onnan indulok a 18 óra 20-as járárral haza – mondta.

– Engem meg tankolni küldtek, de sokan vannak a kútnál, gondoltam járok egyet.

Mégegyszer egymás szemébe néztünk, majd intett és kezdett futni befelé az erdőbe. Én indultam vissza a kocsira, bár szívem szerint együtt futottam volna vele. A kocsiba szállva a sebváltót hátramenetbe kapcsoltam és kifaroltam, de aztán a testem nem engedelmessé vált az agyammal és a város helyett a buszvégállomás felé vettem az irányt.

Közben arra gondoltam, megértem már huszonhárom évet, de így még nem jártam, hogy valami ilyen közel legyen hozzám, de mégis elérhetetlen legyen. Már kisiskolás korom óta jobban érdekelték a fiúk és közösen az edzések után többször kiráztuk egymás farkát, sőt a nyáron az olasz tengerparton egy digónak is

megengedtem, hogy játszon velem, de az csak úgy volt, az nem nagyon érdekelt. Most azonban testemből, lelkemből kívántam, hogy történjen valami. Bármilyen, csak VELE. Többre nem is mertem gondolni. A kapcsolatunk sorsa majd alakul, ahogy alakul, de ezt most kell megalapozni. Közben elértem az erdő közepén lévő buszfordulót és láttam, hogy az út bal oldalán már gyülekeznek a felszállók. Jobbra fordultam, majd úgy ötven méter után a kocsit egy nagy bokor mögé állítottam. Kiszálltam. Elindultam be az erdőbe. Megálltam, hallgatóztam. Arra gondoltam, remélem erre jön. Rövid várakozás után egyenesen lábdobogást hallottam, majd nemsokára feltűnt az alakja is. Útközben a haját kibontotta, lobogott ahogy futott. A lábaimat szétvettem, a kezemet kissé felemeltem. Ahogy tekintetünk újra találkozott, láttam, ajkai kinyílnak és mosolyog. Térdeimet kezdte elhagyni az erdő. És akkor becsapódott. Mint egy szikla zuhant a karjaimba és átölelt. Magához szorított, húztam, szorítottam én is, számmal száját kerestem, haraptam és szívtam magamhoz mint egy örült örvény. Testünk szinte egybeolvadt. Szívünk egyszerre dobant, testünk együtt remegett.

Kábulatunkat a felszállást sürgető csengő, ajtók csukódása és a felbőgő motor hangja szakította meg.

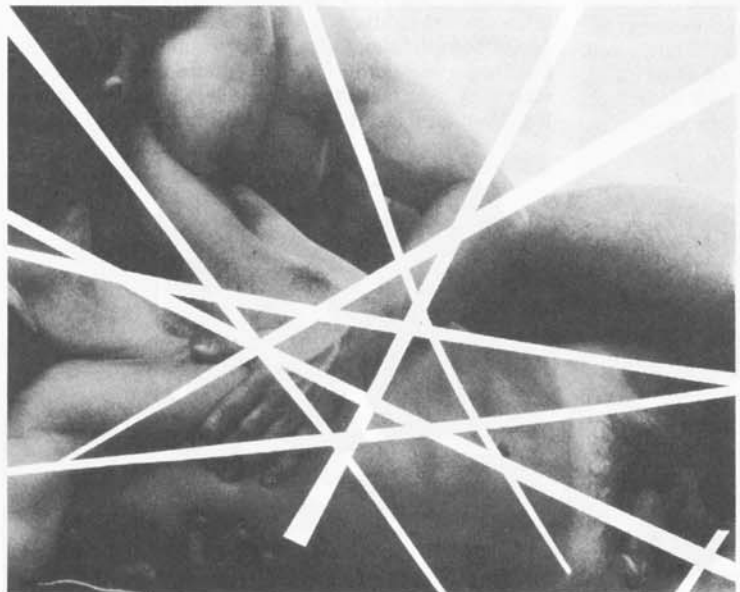
– Elment a buszom, – súgta a fülemben és elengedett.

– Hazaviszlek – mondtam, megfogtam a kezét és a kocsira vittem. Kinyitottam az ajtót, beültem és úgy csaptam be rá, mint ritka madárra, akit sohasem akarnak szabadon engedni. Beszálltam, megfogtam a kezét és megcsókoltam. Remegve húzta el és tette az ölébe. A sebességváltó hátramenetbe állításakor meg-simogattam a térdét. Rámnézett és nevetett. Kifordultam a kocsival és a busz után vettem az irányt, közben fél szemmel figyeltem tévoa vergődését. A futás fáradalmaitól és az izgalomtól egész teste remegett. A csendet megtörni egy kazettát tettem be, ő pedig a kocsit kezdte dicsérni, és valami olyat mondott, hogy ő is ilyen szeretne és jogosítványa ugyan van, de a családjának ilyen japán csodára soha nem is lesz pénze. Meg egyébként is, ez a fehér nem az ő színe. Az előttem haladó busz közben megállt, újabb utasokat vett fel. Én is lassítottam. Nem akartam megelőzni. Csendben haladtunk. Akartuk egymást, de kimondani nem mertük. A következő megállónál, vagy száz méterre a busz után én is megálltam. Az ülést – óvatosan, hogy ne vegye észre kis kar segítségével – tíz-tizenöt centivel hátrébb toltam és kissé lejjebb süllyesztettem.

– Akarsz vezetni? – kérdeztem a titkos művelet után.

– Igen, – felelte.

– Akkor gyere ülj át az ölembe, – és szétraktam a lábaimat. Óvatosan fel-emelkedtem az ülésből, bal lábát átrakta a lábaim közé, majd bal kézzel megfogta a bal combomat és áthúzta a jobb lábát is és kényelmesen elhelyezkedett az ölemben. Megfogta a kormányt és kis bokánrúgással eltávolította a gázpedálról a lábamat. Lassan tovább haladtunk a busz után.

Sebességváltásnál átkaroltam a derekát, a jobb kezemet a sebességváltóról visszahúzva óvatosan végig csúsztattam a jobb combján. A vékony anyagon keresztül éreztem, hogy nincs rajta alsónadrág. Rajtam sem volt. Úgy látszik ebben is egyek vagyunk. Bal kezemmel kiszabadítottam a trikóját a nadrágjából és alányúltam. Éreztem meleg nyirkos testét, melyet puha selymes szőr borított. Kezemet egyre feljebb csúsztattam, míg kemény izmos mellét és azon hegyes bimbóját el nem értem, ujjaimmal gyengén megcsíptem, megmorzsoltam. Hátát mellemnek nyomta és vállait jobbra-balra mozgatva dörzsölte a mellkasom. Éreztem táguló orromban a friss izzadság, kellemesen férfias dezodorjának és a ruha finom öblítőjének illatát. Az autó lassan haladt és közben a kazetta lejárt. Kissé előrehajoltam, megfordítottam a kazettát. Ahogy a kezemet húztam vissza, a nadrágja szárába csúsztattam és araszoltam fölfelé. Fogaimmal és nyelvemmel a hajában utat fúrtam a nyakához, picit megharaptam és közben ágaskodó farkát megszorítottam. Kissé felszisszent és megfeszítette magát. Úgy az ülést borító fagyöngyök közé szorított, hogy szinte minden gyöngyöt külön-külön éreztem.

– Akarlak! – súgtam a fülébe. – Kérlek, fordulj be az erdei útra, ahol először találkoztunk.

A visszapillantó tükörbe nézve láttam, hogy ajkait kinyitva mosolyog és követi a fülébe súgott parancsot. A kocsit egyet zökkent amikor a földútra tértünk. Amíg Ő a vezetéssel volt elfoglalva, az én kezeim újra útra keltek. Kigomboltam tenisz shortomat, lehúztam a cibzart, majd fenekét kicsit megemelve kiszabadítottam hátsó felét a nadrágból. Lassan engedtem vissza. Éreztem, először izmai összeszorulnak, majd lassan engednek a behatolásnak. A teste remegett, de a visszapillantó tükörben az arcán nem láttam fájdalmat. Újra a nadrágzárra csúsztattam a jobb kezem, megfogtam a merevségtől remegő farkát; kéjesen sziszegve csúsztott hátrább. A haja mögül kinézve egy szalmakazlat fedeztem fel. Milyen csodás lesz, gondoltam, a játsszám abban tovább folytatni. Balkézzelem erősen újra átfogtam a derekát, lábamat a gázpedálra szorítva megfeszítettem magam. A kocsi megugrott, visszazuhanjunk az ülésbe, úgy hogy most már tövig benne voltam. A kocsit zötyögve robogott tovább a szántóföldön. Egyszer csak éreztem, hogy testemben összes izma megfeszül és felordít:

– Neeee!

Szörnyű csattanás és az autó a szalmával megrakott pótkocsit alá rohant, melynek vaskeretes oldala beszakította a szélvédőt és húsz-húszcentire az utastérbe hatolt. A testet az ölemben langyos vér öntötte el. Az izmok még feszültek, de egy óriási sóhajtás és az egész kezdett leengedni mint egy kilyukadt labda.

A fejem zúg, az ágyékom kegyetlenül fáj, mozdulni, kiáltani nem tudok és egyre csak zuhanok, esés közben érzem, hogy egyre könnyebb vagyok.

A 22 óra 15-kor a Parkerdó irányába haladó busz sofőrje URH-án jelenti a rendőrségnek a szántóföldön álló gépkocsit. A kiszálló járőrökösi segítséget kér a bentrekedt utasok kiszabadítására. Az első feltételezések szerint egy nő és egy férfi test rekedt a kocsiiban. A holttestek kiszabadítása után derül csak fény az utasok nemére illetve személyazonosságukra. Először gúnyos megjegyzések röpködnek, majd kényszerű rádöbbenés után a szülők értesítéséhez fognak. Ők életükben először gyerekeik azonosításakor találkoznak és rögtön egymás ellenségeivé válnak. Személyiségi jogaikra hivatkozva teljes hírzárlatot kérnek. Így másnap csak a következő rövid hír jelenik meg az újságban:

„K.F. utolsóéves egyetemi hallgató életének 23. évében és utasa V.Z. tanuló életének 17. évében súlyos gépkocsibaleset következtében elhunyt.”

A szakorvosi vélemény szerint az elől ülő a becsapódáskor súlyos koponya, mellkasi sérülést, a háta mögött lévő súlyos agyrázkódást és darabos medence törést szenvedett. A fiatalabb percekben belül, míg az idősebb először a fájdalomtól sokkos kómába esett és az esemény után 100-115 perc múlva halt meg.

* * *

Ahogy összetört, fájdalmas földi lényemet elhagytam, rögtön Őt kezdtem el keresni. Arra gondoltam, hogy ha már a sors ezt szánta nekünk, miért nem volt tele a tank, hogy az ütközéskor a kocsi kigyulladjon és mi forró ölelésünkben örökre egymásba olvadhassunk. Testünket hamarosan elválasztották egymástól és engem nagy csöndben a földre dugtak, de én minden éjfél harangszóra útnak indulok megkeresni Őt. Hetek múltak el, mire Ő is megérkezett. Furcsa kis fémhengerbe csomagolva és egy rideg márványlap mögé rejtve. De én VELE akarok lenni. Dühösen ütöm a tőlem elválasztó rideg lapot és kiáltom:

– Könyörgöm, engedj be! Értsd meg én szeretlek!
(Ismeretlen szerző-

től)

Fedezzük föl a „meleg” Oroszországot

Moszkvai és pétervári meleg utazási irodát nyitottak be és kiutazó meleg csoportok számára. Céljuk, hogy megismertessék a világgal az eddig, az idegenek számára hozzáférhetetlen meleg Oroszországot. A szervezők biztonságát és diszkréciót ígérnek. A programban magánpartik, orosz fürdő, trojkázás és diszkó szerepel, természetesen a szokásos városnézés és múzeumlátogatások

mellett. Elhelyezés három csillagos szállodákban vagy magánházaknál két ágyas szobákban, teljes ellátással. Angol nyelvű idegenvezető áll a vendégek szolgálatára. Jelenleg hat és kilenc éjszakai utakat szerveznek 348, illetve 554 dolláros áron. Részletes információ: Kremlin Tours Travel Agency, P.O.Box 44, 105318 Moscow E-318, Russia. Tel: (7095) 962-9178, fax: (7095) 178-98-47.

Megjelent a PLUSS második száma.

A szerény kivitelű címlap csak a beavatottaknak mond sokat: PLUSS és segélykérő morzejelek.

Ez a decemberi-januári, ünnepi szám. Valóban ünnepi. Többet foglalkozik a lelki egészséggel, mint a testivel. Szeretetet és megértést sugall és kitartásra biztat. Ez a szám olyan, mint egy mankó, támaszkodni lehet rá. Ha elolvad könnyes lesz a szemed. Itt együtt van a személyes hangú emlékezés a gyerekkori karácsonyokra és a mostaniakra, Ady, Lao Ce, Konfuce, Szepes Márta versek, idézetek, beszélgetés az Electric Blanket-ről és a Los Angeles-i Egyenrangúságot Tanító Programról, tanácsok a táplálkozásról és arról, hogy hogyan tanulhatunk meg jobban együtt élni a vírussal.

A 23 oldalas kiadványt a PLUSS egyesület adja ki és terjeszti tagjai között.

Az AIDS és a diszkrimináció ellen

küzdő csoport alakult meg a közelmúltban Kaliforniában. A Contact nevet választották. Megpróbálnak levelezés útján minél hatékonyabb kapcsolatokat kialakítani a gay és a lesbikus társadalomban és rendszeresen kiadnak egy bulletint, amelyben tájékoztatják olvasóikat az eddig elért eredményekről. A csoporthoz való csatlakozási díj: két dollár.

Cím: 1827 Ximeno Avenue # 164 Long Beach, CA 90815 USA. Tel: 310-509-3358, fax: 310-498-3387.

Egyetemi meleg kör

Túlélte indulását az Egyetemi Meleg Kör. Klubszerű összejöveteinket az ELTE Szociológiai Intézetének könyvtárával szemben a társalgóban tartjuk, minden csütörtökön 16-19 óráig. Az időt beszélgetéssel töltjük, hisz Űgy tartjuk, semmilyen más program nem lehet annyira érdekes, mintha egymást próbálnánk megismerni. Klubunkban ezért mindenkit szeretettel látunk, aki szívesen üldögél közöttünk, legyen akár „megrögzött hetero”. Egyébként nem koncentrálnak a nemiséggel

kapcsolatos témákra (így saját melegségünkre sem); más is van az életünkben. Politizálni nem akarunk, mindössze hírt adunk magunkról.

Hogy jutsz el hozzánk? Az Astoriától gyere a körúton a Nemzeti Múzeum irányába, de még a két fekete egyetemi épület között (a sorompó mellett) térj be az egyetem udvarába, kb 50 méter egyenesen, balra fordulva néhány lépcső után küzd le még a B épület nehéz ajtaját is, s az algsorban a folyosó végén találsz meg minket.

Vándor Mások

1994.

Január 23., vasárnap

Találkozás: 8 órakor Budapest Néptadion autóbusszállomáson az 1. kocsiallásnál. (Menetjegyet Katalinpusztaig fogunk váltani a 25 perccel később induló balassagyarmati járaton. Autóbusszunk Vác előtti utolsó megállójába, Újpest-Városkapuhoz menetrend szerint 8 óra 40 percre érkeznek.)

Útvonal: Katalinpuszta – Csapás-hegy – Magas-hegy (311 m) – Pihenő bisztró – Magas-hegy (337 m) – Szokolya MÁV állomás – Királyrét.

Táv: 14,5 km, Szint: 480 m

Költségek teljes áron: (autóbussz 206 + vonat 126 =) 332 Ft

Érkezés: 16 óra 40-re a Nyugatiba.

Február 20., vasárnap

Találkozás: 8 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Kismaros állomásig!)

Útvonal: Királyrét – Hevér lyuk – Ábrahám kert – Pokol-völgy – Szép-völgy – Templom-rét – Kis írtápuszta – Hegyes hegy-om – Nagybörzsöny (múzeum).

Táv: 15,5 km, Szint: 600 m

Költségek teljes áron: (vonat 322 + autóbussz kb. 145 + múzeum 20 =) kb. 487 Ft

Érkezés: 18 óra 15-re a Nyugatiba.

Március 20., vasárnap

Találkozás: 7 óra 10-ig Budapest Nyugati pályaudvaron a pénztárcsarnok közepén. (A Nyugatiból indulók kivételével mindenki előre váltson menetjegyet Szob állomásig!)

Útvonal: Nagybörzsöny (Bányász templom) – Magyar völgy – Bányapuszta – Fekete rét – Csóványos (938 m + kilátó torony) – Somos kaszáló – Csehvár – Diósjenő.

Táv: 22,5 km, Szint: 940 m

Költségek teljes áron: (vonat 392 + autóbussz kb. 92 =) kb. 484 Ft

Érkezés: 20 óra 05-re a Nyugatiba.

Figyelem! A túrákon általában van rövidítési lehetőség is.

Gazsi

A Club 21 fényei

Szeptemberi pink piknikes emlékeim között tallózva felidézem egyik piknikes-piknikus barátunk bejelentését, mely szerint megnyílik a Club 21, hétvégenként csak melegeknek. A Homerosz tagjai pedig még külön kedvezményt is élvezhetnek. A bejelentés alapján a hely és helyzet csábítóknak tűnt, hisz' a 300 Ft-os belépő magában foglalta a fogyasztást is ugyanezen értékhatárig. S hova mehetünk manapság hétvégenként szórakozni 200 Ft-os belépő befizetése nélkül? A belépő után aztán kinek-kinek lehetőségeihez és ihatnékjához képest nyíladózhat a pénztárcája. Így hát őszinte kíváncsiság hajtott, hogy a Club 21 kínálta vonzó hívogatásnak egyszerű engedjek, s izlelgethessem a hely szellemét. Erre aztán, igaz, nem oly hamar, mint azt eredetileg terveztem, de sor került.

Ha már exkluzív a hely, legyen exkluzív a társaság is! – buzdítottam magam. A pillanat eljött. Egy svájci és két New York-i kedves ismerősömnek lett volna kedve olyan helyre elmenni, amit még nem ismernek a pesti, hűvösebbre forduló, de meleg éjszakában. Remek! – gondoltam, akkor itt az alkalom, tudjuk meg, milyen is a Club 21.

Hála a külföldiek remek tájékozási képességének, nem kellett előbb találkozunk valahol máshol, egyenesen odataláltak a megadott címre, a Jókai utca 21-be. Lévén svájci a svájci, ő volt a legpontosabb, így a rögtönzött kis csapatból – az első. Még mielőtt a ruhatárnál lehántottam volna magamról a felső melegítőreteegetek, kérdezem őt: – Mi újság? – Ah, semmi, semmi. Csak belépő gyanánt 1000 Ft-ot kért a ruhatáros legény. – Hmmm... – mondtam hallatlan kifejezőerővel, de nem jutottam sokkal tovább a mondat kanyarításában. – És? – kockáztatam meg a pontosan fogalmazott

tárgyszerű kérdést. – Szerencsére megtudtam valakitől, hogy a belépő 300 Ft, így megkérdeztem a ruhatárost, hogy tényleg 1000 a belépő? Zavartan aztán mondta, hogy semmi, semmi, egy kis tévedés, majd 300-ért kaptam jegyet – válaszolta svájci barátom. Így hát minden jóra fordult, gondoltam magamban. Csak azon csodálkoztam picikét, hogy a ruhatári díj 50 Ft, holott ilyen helyeken azért ez a 20 Ft-os magasságot nem szokta meghaladni. – Ami exkluzív, az exkluzív, meg kell adni a módját, hadd tudja meg a vendég, hogy elégans helyre jött. Ennek vannak bizonyos konzekvenciái – morfondíroztam, majd fizettem. Svájci barátommal bementünk, helyet foglaltunk, s megkezdtük az asztérező szőlő sörözésünket (két üvegnyit, amennyi a belépő árában benne foglaltatott). Kisvártatva megérkezett a két amerikai, s rögtön belelendültek, hogy élményeikről beszámoltak. – Milyen jó ez a hely, milyen közel van mindenhez, s milyen könnyen meg lehet találni – áradoztak. Furdalta azért az oldalamat, vajon őket mennyiért „léptették” be. Mondták is rögtön, hogy 600 Ft-ért fejenként. – Hmmm... – mondtam hallatlan kifejezőerővel. Ugyanakkor azon kaptam magam, hogy ismétlésbe bocsátkoztam, mert szó szerint ugyanezt a mondatot már mondtam egyszer ugyanezen este. Nyilván beszűkült a szókincsem. Közben megérkezett a Club 21 vezetője, s mint jó házigazdához illik, végiglátogatta az asztalokat, kérdezvén, hogy érzik magukat a vendégek. Amikor nekünk is fel-tette a kérdést, egy kicsit elbizonytalanodtam a válaszadásban, mert nem tudtam teljes egyértelműséggel válaszolni, hogy „köszönjük, nagyon jól.” Ehelyett erőt véve szégyenlős szerénységemen, én tettem fel azt a kérdést piknikus piknikes mindnyájunk-barátjának, hogy a belépő egységesen 300 Ft-

e, vagy csak a honbélieket pártolando ennyi, s a nyugati külföldieknek több-e?

– Nem, nem, dehogy. Egységes mindenkinék. Ha valahol nincs megkülönböztetés, akkor ez a hely az – szölt a válasz. – Sajnos, két amerikai vendégünkötől a dupláját kérte el a ruhatáros, s ők azt ki is fizették – válaszoltam. Piknikus barátunk mondta, hogy ő ezt nem tudja, hogy ez hogyan történhetett, és különben is, ma jött be először hetekig tartó betegállománya után, de majd utananéz. S eltűnt. Legközelebb a színpadon láthattuk konferan-szié minőségben, amint csak nehezen véget érő összekötő szövegeivel hidalta át a fellépő fiatal-emberek átöltözéséhez szükséges időt. A műsorról – jót vagy semmit. Ehelyütt most inkább az utóbit választom. Tény, hogy a műsor végtelenítettnek látszott, mert másfél óra elteltével úgy döntöt-tünk, hogy akkor mi most elme-gyünk, csak úgy, műsor közben, rosszálló pillantások kíséretében. Nyilván konferan-szié-teendőitől elfoglalva, nem került arra sor, hogy piknikus barátunk visszajö-jjön az amerikai vendégekhez, s töl-lük elnézést kérve, az őket megillető 600 Ft-ot visszaadja. – Ah, seba, ez nekünk még így is ol-csőbb, mint New York-ban... – leg-gyintettek. Kiértünk. – Arcod kissé rózsaszín – mondták nekem külföldi barátaim. A baj csak az volt, hogy nem volt oly hideg oda-künn, hogy attól lett volna oly jó színem. Tán a röstelkedéstől? És ezért az én orcám piruljon? – Hmmm... – megint csak ezek a vá-ratlan gondolati fordulatok...

December első hetének végén az Angyalba mentem, egy kicsit sző-rakozni. Egyik ismerősöm modta: – Hallottad? A Club 21 bezárt. – Micsodaaa???... – Hmmm...

– 6Z –

Olasói levelek * Olasói levelek * Olasói levelek * Olasói levelek * Olasói levelek

Az első két válasz a novemberi számban közölt levélre érkezett (decemberben helyhiány miatt kimaradt ez a rovat), amelyben egy Amerikában élő pár, A. K. és M. X. úr arról panaszkodott, hogy hirdetés alapján Magyarországról hozzájuk költözött fiúban mekkorát csalódtak, és az miért nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. A két válasz pro és kontra. A két oldal. És ki tudná megmondani, hogy kinek van igaza? Gyanítom, hogy mindenkinek, a maga szemszögéből.

Kedves MÁSOK!

Én ugyan nem vagyok azonos az olvasói levelek címszó alatt megjelent A. K. és M. X. monogrammal ellátott levél alanyával, de mivel hasonló cipőben volt szerencsém járni, így kérem, hallgassék meg a másik fél is, H. N. védelmében. Bár nincs felhatalmazásom a levélben említett H. N.-től, szeretném őt az én élményeim megírásával a védelmem alá venni.

Történt, hogy jó pár évvel ezelőtt, még az átkos kommunista rezsim idején, csapósként egy nyugat-magyarországi vendéglátóegységhez kerültem, ahol lehetőségem adódott néhány vendéggel elbeszélgetni, ismerkedni. Mivel előtte is és még az idő tájt is táncoltam, így jó alkalom és módgásom volt, amivel kissé magamra vontam a „mások” figyelmét.

Egy napon megismerkedtem két svájci úrral, akik épp együttlétük harmadik évfordulóját ünnepelték. Akkor én nagyon elbámultam azon, hogy hogyan lehetséges az, hogy közös lakásban együtt élnek, fehéringes, nyakkendő foglalkozásuk van, és nem félnek a világ előtt félreérthetetlen jelét adni egymás szeretetének. A velük történt többszöri beszélgetés alkalmával ezt értésükre is adtam, de ők mosolyogva közölték, hogy ahol ők élnek, ott ez már nem tabutéma. Elutazásuk előtti búcsúbeszélgetésünk alkalmával közölték velem, hogy sokrétű elfoglaltságuk miatt, otthon szükségük lenne egy megbízható, a házimunkát, bevásárlást és főzést elvállalni tudó házi kisegítőre, és arra gondoltak, hogy szívesen magukkal vinnének. Nekem az ajánlat, a közöttünk lévő tíz-tizenkét év kőrőltség ellenére is nagyon tetszett, hisz akkor még csak huszonegy éves voltam.

Eljött az a nap, amikor vonatra ülve búcsút mondtam az óhazámnak és elindultam a Kánaán felé. Másfél nap múlva meg is érkeztem a Genfi-tó mellé, egy csodálatosan szép kisvárosba. Az utazás fáradalmait elfelejtve, boldogan ugrottam meghívóim nyakába. Fél óra

kocsikázás után megérkeztünk álmaim házához. Hat szoba, két fürdőszoba, csillogás mindenütt és óriási kert. Még az ámulatból fel sem ébredtem, mikor közölték velem, hogy fürdés, átöltözés, mert délutánra egy kis társaságot hívtak, akiknek szeretnének bemutatni.

A társaság kellemesnek ígérkezett, de néhány pohár ital után egyre jobban röhögtek a kérdéseikre adott válaszaimon, illetve az izgalomban vétett nyelvi hibáimon. Ez egyre jobban zavart, alig vártam, hogy az estének vége legyen. Végre éjfél előtt nem sokkal mindenki hazaindult, én pedig az utazástól, az új élményektől és italtól elfáradtan az ágyamra vettem az irányt. De ők közölték velem, hogy most szexpróba következik. Hiába mondtam, hogy most én nem vagyok elég fitt ahhoz, ellenvetést nem tűrve vittek az ágyukba.

Hogy hányszor is dugtak meg, arra még most sem tudok rájönni. Reggel alig bírtam lábra állni, de számomra a munkanap megkezdődött. Irány a konyha, a tonnányi mosogatnivaló, közben ágyba vinni a reggelit, majd az ebédet, újra mosogatás, takarítás és estére ismét fáradtan az ágyba, ahol minden könyörgésem ellenére újra szex előről-hátulról és csak akkor hagyták abba, amikor maguk is észrevették, hogy valóban vérzem. Napokig orvos, kúpok, ülőfürdő, de a kötelező szexszolgáltatás nem maradt el. Éjjel-nappal szopni kellett, mindegy, hogy hol. Ágyban, konyhában, a tus alatt, kocsitakarítás közben.

Miután ezt meguntam, inkább nem vacsoráztam, hanem magamra zártam az ajtót. Idővel abbahagyták a dörömbölést, de a napközbeni lerohanások nem maradtak el, sőt. Egy idő után, amikor munkahelyükre távoztak, a valamikori fogadásomra kirendelt barátok közül ki-ki becsöngetett és félreérthetetlen ajánlatokat tett, amire mindig sikerült nemet mondani. A délutáni beszélgetések alkalmával, minden esetben említést tettem a látogatókról, amit mosolyogva vettek tudomásul, melyből rájöttem, hogy ezeket mind ők szervezik a hátam mögött.

Az óriási botrány akkor tört ki, amikor egy bevásárlás alkalmával összehaláltam egy olyan, velem egykorú sráccal, aki ott volt a megérkezésemkor tartott bulin, de nem szerepelt a napközben zaklatók listáján. Köszöntöttük egymást, egy kávé mellett elbeszélgettünk az áruházzal kapcsolatban, majd kocsival hazavitt. Behívtam, segítettem az ebéd készítésnél és tovább beszélgettünk, meg persze egy kicsit boroztunk, úgy, hogy az ágyban kötöttünk ki, ahol végre minden

kötelezettség nélkül, szabadon szeretkezhetünk. Csodálatos volt.

Erről persze a háziuraknak este nem számoltam be. Sajnos két nap múlva egy elutasított jóbarától megtudták, hogy láttak bennünket, és hogy együtt mentünk haza. Az ügyjelenet kivételével mindent bevallottam, de a megtorlás nem maradt el. Négyesben, az áruólval kellett az éjszakát, illetve egy egész hétvégét tölteni, ami megint fájdalmakat, kúpokat jelentett és attól kezdve már az elvégzett munkában is mindig a hibát keresték. Soha nem volt elég tiszta a tányér és pohár, a fürdőkád és a kocsik.

Mérlegelnem kellett, maradok-e a talmi csillogás és a vélt szabadság mellett vagy vissza az átkosba. Az idő is sürgett, mert a kilencven nap már lejárában volt. Kihaszánálva a háziúrék hollandiai kiküldetését, felvettem a kapcsolatot az általam igaznak tartott baráttal, elmeséltem neki mindent és kértem a tanácsát és a segítségét. Sajnos az ő anyagi helyzete, illetve az én gazdáim közelsége arra nem adott lehetőséget, hogy menekülésképpen hozzá költözzek, így csak egy választásom maradt.

Felvettem a kapcsolatot a szüleimmel, akik elem jöttek Ausztriába, így a 85. napon megszöktem, szinte mindenemet hátrahagyva. Itthon hetekig azon izgultam, mikor jönnek értem, hogy meglóptam a házigazdáimat, holott a fizetésemet sem kaptam meg és a kint vásárolt cuccaimat sem mertem magammal hozni. Még azt is otthagytam, amit itthonról vittem magammal.

Én akkor, huszonegy évesen nagy reményekkel indultam a nagyvilágba, mint gondolom ő is, a maga tizenkilenc évével. Hogy ki, mikor válik felnőtte, saját dolgainak felelős viselőjévé, azt nem a naptári évek száma dönti el. Természetesen, ma már én sem indulnék vakon a világba, és a függetlenségemet semekkora összegért nem adnám fel. Az ember nem cirkuszi mutatvány, akit cukorral és korbáccsal a kézben kordában lehet tartani. Néha a cirkuszi oroszlánok is kitörnek.

Üdvözléssel: M. S.

Tisztelt A. K. és M. X., no és sokan MÁSOK!

Azt hiszem, mi nem tanulunk sem saját hibáinkból, sem máséiból. Pedig talán jó volna, ha legközelebb nem esne saját csapdájába az ember, de sajnos képes másodsorra vagy sokadszorra ugyanazt a hibát vétetni.

Olasói levelek * Olasói levelek * Olasói levelek * Olasói levelek * Olasói levelek

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Nem akartam hinni a két szép szememnek, amikor olvastam a leveleket, de aztán rá kellett jönnöm, nem egyedi a gondotok, sajnos megesett velem is hasonló, mint veletek. Volt egyszer egy Valaki, aki szintén a MÁSOK-ban, az olvasói levelek között szerepelt. Én akkor, aki úgy érezte képes egy segítségért kiáltó, elveszett emberen segíteni, írtam neki.

Ő egyszer betoppant az életembe és én úgy éreztem, meg fog változni az életem. Meg is változott, de nem úgy, ahogy gondoltam volna. Az első közös délután és este után úgy éreztem, újra vannak céljaim, van értelme az életemnek és érdemes újra élni. Pár gyönyörű hetet kaptam az élettől, pedig talán ez egyoldalú érzés volt már akkor is. Nem sokára kezdődtek a gondok, de én nem tudtam még semmit, csak sejtettem. Egyszer aztán kiborult a billi, kiderült, hogy nem bírja ki mellettem és mással is megpróbálta már.

Akkor úgy döntöttem, folytatom így tovább. Nem érdekel, hogy mit csinál, én akkor is szeretem, és néha én is szeretném látni, és talán ez is boldogság lesz számomra. Ez ment is egy ideig, de jött egy újabb késszűrés a lelkembe. Megkaptam tőle a kegyelemdőfést is azzal, hogy amikor elfogyott a pénze, nem hozám jött segítségért, hanem pénzért feködött le másokkal. Ekkor betelt a pohár. Azóta megpróbálom elfelejteni őt többkevesebb sikerrel.

Megpróbálom észrevenni, hátha van más is, aki érdemes lesz a szeretetre, a megbecsülésre és nem él vele vissza. Persze a csapda újra itt lehet, mert ha igazán fiatalul kezd ki az ember, mint ő is volt, aki még nem érett egy tartós kapcsolatra, a másik pedig néhány évvel idősebb és szeretne tartozni valakihez, akkor csak a gondok jöhetnek újra.

A mi esetünkben nem szerepeltek óriási távolságok, csak száz kilométer, de ma már sajnálom őt is, hogy kiszakítottam megszokott életéből és nem tud oda visszatérni. Sajnos én is hibás vagyok. Ti ne legyetek azok! Gondoljátok meg százszor is, mit csináltok! Megéri-e? Ha igen, akkor viszont ragaszkodjatok a másikhoz, amíg lehet, de csak addig, amíg lehet!

Sziasztok: B. G.

Tisztelt Szerkesztő!

Sokáig gondolkodtam, hogy megírjam ezt a levelet. Az ember, ha bírál kétszer is fontolja meg, nehogy a jobbítás helyett kárt okozzon.

1. Most, hogy több meleg szórakozóhely van Budapesten, azt hiszem lehet kritikus hangot is megütni. (Azelőtt nem illett, nehogy az egyetlen létező diszkó is bezárjon.) Tehát: az Angyal. Én bevallom eredendően irtózom a pincelokáloktól – nevezik őket még lebuajoknak is –, főleg ha a szellőztetés nincs kellően megoldva. Az Angyalnál a ventilációval szerencsére nincs gond, van egyebekkel. Magának a bárnak inkább zártkörű klub jellege van, nem nézik jó szemmel az idegent, főleg, ha egyedül van. (Jómagam kerek egy órát úcsörögtem a „vendéglő-terasz” egyik asztalánál, anélkül, hogy a pincér ügyet vetett volna rám.) Nem szeretem, ha hülyének néznek, ezért megírom: az üdítőbe a pincér a pohár térfogatának legalább 50 százalékáig jégkockát tesz – mit tesz? zúdit! – így a jégkocka szerepe már nem az, hogy hűtsön, hanem, hogy csökkentsen a helyet, ahová igazi üdítőt lehetne önteni.

A műsor színvonala jó, kár, hogy a színpadra csapnivaló a rálátás. Amúgy a lokál zord jellegű, a vödör-székek, hordó-asztalok modernkedő, avantgardoskodó csupaszsága kényelmetlen, gusztustalan.

2. Megnéztem véletlenül egy borzasztóan ocsmány meleg pornókazettát. Fist-fucking témájú volt, két srác a szó szoros értelmében megerőszkolt egy harmadikat. Jó, most tudom, lesznek nagyokosok, akik azt mondják: vannak, akik ezt szeretik, meg a szabadság imperatívusza és más hülyeségek. Szerintem a pornóvideózásnak sem lehet célja csak kizárólag a szexualitásnak, mint kölcsönös örömszerzési lehetőségnek a bemutatása. Erkölcstelen disznóság bemutatni azt, ahogy szánalomra méltó mexikói emigránsok a pénzért – mert, hisz erről van szó – emberi mivoltukból kivetkőzve követnek el mindenféle aljaságot egy feltehetőleg elmebeteg rendező és forgatókönyvíró utasítására. Ennél már csak az az állítólag létező kazetta lehet szörnyűbb, amely boszniai muzulmán nők megerőszkolását majd legyilkolását mutatja be.

Szilárd meggyőződésem, hogy harcolni kell ezen elfajzók ellen. Nem könnyű feladat ez, mert egyes homoszexuálisok saját magatartásformájuk elfogadtatásáért hajlandók mindent relativizálni. Pedig mindenben van határ, erkölcs igen is létezik, és nemcsak a heteroszexualitásban. A homoszexualitás is szép, ha a kapcsolat alapja a szeretet, a kölcsönös segítés, az élet igénlése. Általában elmondható, hogy az a kapcsolat, amelyben csak az egyik fél kap örömet és a

másik fél szenved, akár fizikailag, akár pszichikailag, elítélendő.

Lehet, hogy furcsán hangzik: a homoszexualitásnak csak akkor van értelme, ha az emberi társadalom fejlődését elősegíti. Amennyiben nem így működik, megérdemli, hogy az egyház, állam és a többiek tüzzel-vassal harcoljanak ellene. Szomorú ezt így belülről megállapítani, de ezt követeli az igazságérzet, az emberi méltóság és az a vér, ami – hál’ istennek – felforr bennem, ha életpellenes, aljas dolgokkal találkozok.

Üdvözléssel: Michelangelo.

Kedves Michelangelo!

Az, hogy kinek tetszik az Angyal vödörös-hordós diszkó része, igazán nem vitatéma, mindenkinek ízlésére van bízva. Úgy gondolom, hogy ennek a legnépszerűbb szórakozóhelynek a tulajdonosai megpróbáltak (amennyire lehet) mindenkinek a kedvében járni, és gondolva azokra, akik nem szeretik a diszkót, vagy idegenkednek a nem szokványos megoldásoktól kialakítottak egy színes, ötletes teret, ahol viszonylag hagyományos asztalok mellett lehet üldögelni, és akár enni is, és egy elegáns, hűvös bár, ahol beszélgetésre alkalmas hangerővel szól a zene. Ha valakinek egyik sem fogára való, akkor szerencsére válogathat az Angyalon kívül öt különböző jellegű meleg szórakozóhely között.

A pornó videónak, filmnek és újságnak kizárólag egy célja és feladata van: a szexualitás bemutatása a maga pucér és maximálisan leplezetlen valóságában. Ez ilyen. El lehet ítélni, lehet tőle undorodni, de ellene az ember egyet tehet csak, elkerülni, ha nem szereti. A boszniai tömeggyilkosságokról készült kazettát nem említeném a pornó műfajjal azonos kategóriában.

Valóban furcsán hangzik, amit a levele vége felé ír. Nem tudom, hogy mit jelent az, hogy a homoszexualitásnak mikor van értelme? Ez olyan, mintha azt mondaná, hogy a pillangónak csak akkor van értelme, ha kék a szárnya. Vagy a nyárfának csak akkor van értelme, ha árnyékot ad. A homoszexualitás éppúgy, mint a pillangó vagy a nyárfa van, létezik, része az életnek. A célja, az értelme (ha van egyáltalán ilyen) az, hogy színesebbé, változatosabbá tegye a világot. Ezek nélkül a dolgok nélkül, egyszerűen hiányozna valami.

És azt hiszem, hogy sem az egyháznak, sem az államnak, sem pedig senki másnak nincsen joga sem tüzzel-vassal, se más eszközökkel harcolni ellene, ellenük.

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

AIDS-segély- szolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.
Tel.: 166-92-83

Az ajtón: O.H.V.I. tanács-
adás.

Nem kérnek nevet
és címet,

sem a vérvételkor,
sem később.

Nem kutatnak
a barátok után
rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat
eredménye pozitív,
akkor is névtelen marad
a páciens.

Ingyenes, gyors, jelíges
vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő:
kedd, péntek

10-12 óráig,
hétfő, szerda, csütörtök

17-19 óráig
Hot line

(forró vonal, telefonsegély)
hétfő, szerda, csütörtök

16-20 óráig
kedd, péntek

9-13 és 16-20 óráig,
Működött a HOMEROS

és a LAMBDA BUDAPEST,
a két homoszexuális

érdekvédelmi egyesület.
Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki
nyugodtan eljőhet szűrésre.

NŐI CSOPORT

Női csoport alakult a Homeros Egyesületen belül. A csoport elsődleges céljai: kulturált ismerkedési lehetőségek teremtése, a tartós párkapcsolatok elősegítése, a homoszexuális életmód problémáinak enyhítése.

A szervezők az érdekeltek részére teljes diszkrécióval működő társkereső szolgálatot indítanak. Az igénybevétel díja fél évre 600 Ft. (Az első 25 jelentkezőnek ingyenes!) Jelentkezés és személyes találkozási lehetőség minden csütörtökön 18-tól 20 óráig a Homeros központjában: Budapest I., Jégverem u. 6. /6 (dr Romsauer Lajos). Törzsasztal várja az érdeklődőket Budapesten a Club'93 Pizzéria (Bp. VII., Vas u. 2.) galériáján információcseré, érdekvédelmi problémák megbeszélése céljára szombatokonként 16-tól 18 óráig. Levélben is lehet hozzánk fordulni a Homeros Egyesületen keresztül: Homeros Női Csoport, 1387 Budapest, Pf. 22., vagy közvetlenül: 1558 Budapest, Pf. 227. (Felblyegzett válaszboríték mellékelését kérjük!) Minden levélre válaszolunk! Rád is várunk!

A szervezők.

Nemzetközi levelezés

Lassan már két éve szerveződik a nemzetközi meleg hálózat, amely első sorban az elszigetelten élő melegeken kíván segíteni vagy azokon, akik számára meleg szervezeten vagy ismerkedési lehetőségek nincsenek elérhető közelségben. A szervezet a világ minden országába és országából közvetíti az ismerkedni és levelezni vágyóké címét. Nonprofit alapon szerveződtek, ezért költségeik igen alacsonyak, szolgáltatásuk mindenki számára megfizethető.

Bárki ingyen kérheti, hogy bekerüljön az adatbázisba.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!
Emlékeztetjük:
Lapzártánk mindig 10-én,
és nem két, nem három
és nem tíz nappal később van.

Ha valaki meg akarja kapni ezt a címlistát, annak öt guldennek vagy három dollárnak megfelelő összeget kell befizetnie, amit a szervezési-, anyag- és postaköltségek fedezésére fordítanak. Az anonimitás is megoldható, mert név nélküli postafiókot is elfogadnak. A címlistát a megrendelő igénye szerinti szempontok alapján állítják össze (ország, nyelv, kor, nem stb.).

A jelentkezőknek egy jelentkezési lapot kell kitölteni, ami az információs anyaggal a következő címen igényelhető: International Lesbian and Gay Correspondence Network c/o N.V.I.H. COC-Rotterdam, Postbus 768, 3000 AT Rotterdam, Hollandia. Tel: Rob Boer (31) 10-433-07-12.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: az Intim Lapúzet és Videotékában, amelyik a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erősz Szexshopban, továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti pályaudvarhoz, a Vénusz Lapúzet-CD Centerben továbbá az Apolló Video Shopban, a Teréz körút 3., fél emelet 1. szám alatt is árusítja a MÁSOK-at. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálata is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. **Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.**

A szexlapokat is árusító Intim Centerben (V., Károly körút 14.)
Az Angyal bárban (VIII., Rákóczi út 51.) a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), a Darling bárban (V., Szép utca 1.), az Egyetem clubban (VII., Izabella utca 40.) a Club 93-ban (VIII., Vas utca 2.).

A Rácz Fürdő büféjében.
A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtárban.

Budapesten húsz nagyobb utcai újságárusító helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kigóy u. aluljáró, Déli pu. lapúzet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála Áruház, Bajcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárad tér metró, Kálmán tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó út 6., Battyány tér metró, Flórián Áruház, Kispesti Centrum áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Tító u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapúzet, Mexikói út, hírlapbolt, **Erzsébet krt. 17. hírlapbolt.**

Kapható még a MÁSOK a Katalizátor Iroda könyvesboltjaiban és könyv-árusítóhelyein: VIII., Krúdy Gy. u. 4., az Egyetemi Színpadon (V., Szerb u. 21-23), Örökmozgó-Katalizátor könyvesboltban (VII., Erzsébet krt. 39.), Művész mozi- könyvespult (VI., Teréz krt. 30.), utcai standjainknál Krisztina krt-Csaba u. sarak, Magyar Jakobinusok tere-Alkotás u. sarak, Mörzcs Zs. körter (Gomba); a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a központi üzletükben az V., Veres Pálné utca 30. szám alatt, és IX., Mátyás u. 5/b.

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappavilon * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapúzet; * DOMBOVÁR, Hunyadi téri hírlappavilon; * DU-NAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapárus; * ÉGER, Felner Jakab út 1. hírlapúzet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappavilon; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapúzet; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlappavilon; * HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapúzet; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappavilon; * KISKUNHALAS, Mátyás tér 4. Platan hírlapbolt; * KOMÁRÓM, vasútállomás; KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungaria biztosító, Andrassy utcai hírlappavilon, Árpád utca 2. szolgáltatóház, Árpád utca 46. hírlapúzet, Kiss Táborkor utca 30. hírlapúzet, Széchenyi utca 6. hírlapúzet, Szemere utca 2. hírlappavilon, Szent György utca 23. hírlappavilon; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapúzet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarak, iv utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Főpályaudvar, Lenin tér hírlappavilon; * SAL-GÓTÁRJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasellátó, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38.; * SIÓFOK, Fő téri hírlapúzet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Káráz utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9.; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt. 59. hírlappavilon; * SZOMBATHELY, posta előtti hírlapárus, Hefele utca, Kőzei utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlappavilon; * VAC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAE-GERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapúzet;

Lapunk a szerkesztőség címén: (1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető. Aki rözsaszínű postautalványon fizet elő a MÁSOK-ra, erre a címre küldje el az újság (plusz a postaköltség) árát. Továbbra is érvényes kedvezményünk: aki fél évre, vagy annál hosszabb időre fizet elő lapunkra, annak postaköltségét magunkra vállaljuk.

Az újságot zárt borítékban, feladó megjelölése nélkül adjuk postára!!!

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat.
A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa.
Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Terjeszti a Magyar Posta
és alternatív terjesztők.

Készül:

a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

